

הוועדה לשימור אתרים – תמליל

מספר הוועדה : 4

מקום ההתכנסות : אולם הנהלה 1

תאריך הוועדה : ז' בסיון תשפ"ד (13.6.2024)

מזכיר הוועדה בדיון : אסנת יעקובוב

שעת תחילת הוועדה : 10:15

שעות סיום הוועדה : 15:15

התמליל נכתב ע"י חברת גולד וורק בע"מ ולא עבר בדיקה או הגהה ע"י גורם כל שהוא בעיריית ירושלים

עיריית ירושלים וחברת גולד וורק בע"מ עושים כל שביכולתם על מנת לייצר תמליל איכותי ובעל ערך. עם זאת מודגש כי קריאה בתמליל צריכה להיעשות באופן מושכל תוך הבנה שיתכנו טעויות ו/או השמטות מסיבות אובייקטיביות שונות.

גולד וורק תמלול והקלטה

גולד-וורק ת M I R ג ים

חיים כהן:

זהו, תתחילי עכשיו.

לורה ורטון:

בסדר, אז אני מתכבדת לפתוח את הישיבה מספר 3,

אסנת יעקובוב:

4.

לורה ורטון:

4 שלך וועדת השימור. שמי לורה ורטון, אני ממלאת מקומו של יוחנן וייצמן שלא יכול להגיע עכשיו. אז אנחנו,

חיים כהן:

נוכחים.

לורה ורטון:

יש לנו 11,

חיים כהן:

נוכחים,

לורה ורטון:

12, כן, אני שנייה, רק רציתי להגיד שיש 12 דברים על סדר היום, אבל שניים ירדו. עכשיו לגבי נוכחים, מחברי הוועדה שאושרו, יש לנו את שרון דינור, ממונה על השימור בעיר, את חיים כהן, חבר מועצת העיר, סליחה סגן ראש העיר, יש כאן את ציפי רון, ואת שפי, סליחה,

צפי שלף:

צפי שלף.

לורה ורטון:

שלף, אוקי,

חיים כהן:

היועץ המשפטי.

לורה ורטון:

היועץ המשפטי.

עו"ד דני ליבמן:

דני,

לורה ורטון:

דני ליבמן, חשוב שאני אציג, אבל, נסתפק בזה בינתיים.

חיים כהן:

איזה שני דברים ירדו? תיק מספר 4,

לורה ורטון:

מספר 4 ו-9.

חיים כהן:

9.

לורה ורטון:

אוקי, אז אנחנו מתחילים מספר 1, תיק שימור 5992, שזה הצעה למבנה ברחוב בצלאל 26 – 28, את יכולה להציג? שרון,

שרון דינור:

כן, כן, בוודאי. רגע, אני רק. אנחנו נמצאים, בוא נעשה זום – אווט רק שנמקם את עצמנו. רחוב בצלאל, כאן אנחנו רואים את גן – סאקר, ואנחנו נמצאים בחלק של השכונה, שאני אעשה תיכף גם STREET VIEW, כדי שתוכלו לראות אותו. החלק הזה הוא לא, זה לא מדובר פה בבינוי היסטורי ייחודי של נחלאות, זה בינוי שהוא דווקא לא היסטורי. והחשיבות שלו היא כמובן בגלל המרקם שבו הוא יושב, והמקום המאוד מאוד מיוחד ונצפה שהוא נמצא בו. אז אני רוצה להראות לכם את זה פעמיים, קודם כל רק בשביל את ה - , את המיקום, אז פעם אחת רגע, כן, פעם אחת מהכיוון הזה, והמבנים האלה, ומי שמאחוריו גם, אנחנו רואים במבט. ופעם שנייה, אני אנסה רגע להראות מרחוק, כי יש לזה חשיבות, המבט של בצלאל צריך לחשוב עליו כשיורדים מבית המשפט וכל הגנות רעפים נפרסים מולנו. הבקשה הזאת היא מציעה בעצם רגע, תיכף אני אפרט לכם מה היא מציעה, ואז נקרא להם גם להציג את הבקשה בעצמם, אני רק אתן לכם, אוקי, אז אנחנו רואים שזה המבנים, לא, לא, לא בניינים של נחלאות שאנחנו מדברים עליהם, שאנחנו מדברים על שימור, זה ה - ,

חיים כהן:

זה נראה קיר קירח,

שרון דינור:

כן, זה לא זה. יש עליהם גם המון המון, מאז שאני זוכרת את עצמי, כשהגתי לעבוד בתכנון עיר, יש כל הזמן דיברו עליהם. בעצם מה שרוצים לעשות פה, זה להעלות אותם ל – 10 קומות, קומת מסחר, ולא (לא ברור) רחוב בצלאל. שני בניינים של 8 קומות מעל מפלס רחוב לבנון, בניין אחד של 6 קומות מעל רחוב מפלס לבנון, וזה הרחובות הפנימיים יותר. סך הכול מוצעות פה 144 יחידות דיור, עכשיו אני אראה לכם איך נראה נספח הבינוי, יש לנו גם הדמיה. רגע, אתקרב אליה, אוקי, זה מהאזור הפנימי של נחלאות, וכאן זה רחוב בצלאל, הייתם מזהים, אבל, נכון? סתם. כי קשה לזהות, אבל זה כעיקרון אני חושבת נקרא להם להציג את ה - ,

חיים כהן:

מה המדיניות?

שרון דינור:

המדיניות שלנו פה היא, היא הרבה יותר מתונה, זאת אומרת המדיניות כרגע היא לפי התב"ע שבתוקף, היא 3 קומות, אבל גם אם אנחנו רוצים להסתכל על המדיניות שעשו בתוכנית, ציר שני של בצלאל, שזה התוכנית של נחלאות, של נחלאות דרום מה שנקרא, אז זה יהיה 5 קומות.

חיים כהן:

וכמה יש היום?

שרון דינור:

3 קומות, כאן מוצע 10,

חיים כהן:

גם 3 לכל (לא ברור)?

שרון דינור:

בוא נקרא להם להציג.

חיים כהן:

מי האדון? שיציג את עצמו, אני לא,

אלחנן אסטרוביץ:

יש לי עמותה שמתעסקת בשימור?

חיים כהן:

מה זה?

אלחנן אסטרוביץ:

יש לי עמותה שמתעסקת בשימור.

שרון דינור:

הוא פנה אלי, הוא שאל אותי אם אפשר להגיע לישיבות בוועדת שימור, אמרתי לו שעד היום תמיד נתנו לאנשים להשתתף בדיון הציבורי, כאילו,

חיים כהן:

אבל בדיון הפנימי הוא לא יכול,

שרון דינור:

בדיון פנימי הוא לא יהיה בהחלטות, הוא לא יהיה.

אסנת יעקובוב:

מה שם המשפחה? סליחה.

אלחנן אסטרוביץ:

אלחנן.

דובר לא מזוהה:

שם משפחה.

שרון דינור:

אסטרוביץ.

חיים כהן:

איזה עמותה יש לו?

שרון דינור:

אני לא זוכרת.

אלחנן אסטרוביץ:

עמותה שנקראת אבני ציון.

חיים כהן:

אבני?

אלחנן אסטרוביץ:

אבני ציון.

חיים כהן:

שמה היא?

אלחנן אסטרוביץ:

שימור,

חיים כהן:

מה?

אלחנן אסטרוביץ:

מיועדת לשימור.

חיים כהן:

מה?

אלחנן אסטרוביץ:

בעד השימור, עמותה שהיא בעד השימור.

ציפי רון:

אני אגיד לך משהו, הוא הולך ומצלם בשכונות, ושולח (לא ברור) את החומר.

חיים כהן:

את מכירה אותו?

ציפי רון:

אני נתקלתי בו.

חיים כהן:

את ממליצה עליו?

ציפי רון:

ובטלויזיה, במקומות אחרים.

חיים כהן:

את מכירה אותו, ואת ממליצה עליו?

ציפי רון:

בבקשה, אדם שאוהב את העניין של (לא ברור).

חיים כהן:

סתם, לא, אני לא מכיר.

ציפי רון:

תפאדל.

חיים כהן:

כל אחד, מה?

ציפי רון:

אני רואה היום, (לא ברור) היום פעם ראשונה.

חיים כהן:

לא שומע.

לורה ורטון:

אני גם מכירה.

חיים כהן:

את מכירה אותו?

ציפי רון:

אני רואה אותו פעם ראשונה היום,

חיים כהן:

מצוין.

ציפי רון:

אבל את החומר שלו קיבלתי.

שרון דינור:

סליחה, התקשרת אלי, ולא הספקתי לחזור אליך, אני מתנצלת. כן. אתם רוצים להציג משהו? אני לא רואה שיש לי מצגת, אז, כתבתי את הנספח בינוי,

משה מרגלית:

לא, יש לנו מצגת.

שרון דינור:

אם לא שולחים אלי לפה,

לורה ורטון:

עוד שניים.

שרון דינור:

לי שלחת אישית?

לורה ורטון:

אפשר?

משה מרגלית:

דיסק קון – קי.

אסנת יעקובוב:

אי-אפשר להכניס פה.

לורה ורטון:

יש עוד שניים.

שרון דינור:

אתה יודע רק מתי שלחת?

צפי שלף:

לא, זה לא יעזור מושיק, כי אין הרשאה.

אסנת יעקובוב:

נפתח את זה במייל.

צפי שלף:

אין הרשאה להתחבר עם (לא ברור).

שרון דינור:

השם של המייל הוא בצלאל?

משה מרגלית:

אני לא זוכר,

שרון דינור:

מתי שלחת לי? אתה רוצה להגיד לחפש?

משה מרגלית:

מהמייל M,

שרון דינור:

M זה מתחיל? הדבר האחרון שיש לך, זה (לא ברור) אלמופתי ב – 2014, זה משהו אחר.

דובר לא מזוהה:

בפרוג'קט,

שרון דינור:

מתחיל בפרוג'קט?

דובר לא מזוהה:

כן,

עו"ד דני ליבמן:

בסדר, נראה לי שיש.

שרון דינור:

זה? הנה הנה פתוח, הכול בסדר. עכבר. אני אעכבר בשבילך.

משה מרגלית:

זה מה (לא ברור)? מה?

אסנת יעקובוב:

יש להם (לא ברור).

משה מרגלית:

ליד המחברת.

שרון דינור:

אני יכולה לזוז שישב ליד המחברת.

עו"ד דני ליבמן:

יש כיסאות, אחד פה.

צפי שלף:

בוא, בוא שב כאן.

ציפי רון:

רגע, רגע, תביאי לו כיסא אחד.

צפי שלף:

איפה אתה רוצה? מאיזה צד של שרון?

שרון דינור:

אוקי,

משה מרגלית:

שרון.

שרון דינור:

קדימה. אתה מימיני.

משה מרגלית:

כן, בוקר טוב. זה (לא ברור), אצלנו. אני אתחיל מסיפור מאוד אישי על הדבר הזה. מצאתי בספרייה אצלי במשרד, דו"ח על נחלאות, שחברת פרזות הוציאה ב – 1970, של רינה זמיר, שמריהו כהן, נעמי (לא ברור) ג'ו זביצקי, היינו בצוות, זה נעשה עבור חברת פרזות, ואבי בעצם היה המייסד שלה, ויושב ראש מועצת (לא ברור), של כל חברות השיכון בארץ.

לורה ורטון:

היה להם את פרגוד.

משה מרגלית:

מה?

לורה ורטון:

והיה להם את פרגוד, נכון?

משה מרגלית:

אני לא זוכר, אני זוכר בדו"ח הזה, קבוצת הבניינים שאנחנו דנים בהם, הייתה יחידה שהייתה כבר מסודרת, כי זה קבוצה של בניינים שכנראה נבנתה בשנות ה – 60, בסוף שנות ה – 60. דבר נוסף שאני את התזה שלי, בתואר הראשון, עשיתי על ה - ,

שרון דינור:

על הבניינים האלה?

משה מרגלית:

(לא ברור).

שרון דינור:

ומה מצאת?

משה מרגלית:

מצאתי, אני לא רוצה להציע, כי אני לא עומד מאחורי זה. עזבו אותי, הייתי בן 27.

חיים כהן:

גם ככה הבניינים האלה נכנסו שמה לנחלאות, אף אחד לא מבין איך.

משה מרגלית:

אז קודם כל משבצת שהייתה קרקע של המדינה בנו,

חיים כהן:

אז בנו.

משה מרגלית:

ואני זוכר את אבי המנוח אמר, זה הייתה טעות שעשינו, (לא ברור) אסור לחזור עליה.

שרון דינור:

עכשיו מה שאני רואה שכתוב לי פה ברקע, שהם נבנו בתחילת שנות ה-60 ע"י אדריכל ברוצקוש, שהוא אדריכל מעולה, אבל לפעמים עושים דברים בייסיק, לא כל דבר שהוא,

לורה ורטון:

השקיע בו.

שרון דינור:

כן, יש פה בניינים יפיפים.

חיים כהן:

הוא נתן הקדמה.

שרון דינור:

שהוא יצר, אבל,

לורה ורטון:

אוקי,

משה מרגלית:

אז בוא נטייל.

דובר לא מזוהה:

סליחה, מה השם רק?

משה מרגלית:

מה?

דובר לא מזוהה:

שם רק.

אסנת יעקובוב:

משה מרגלית.

משה מרגלית:

משה מרגלית. את זה אפשר לפסוח על ה - ,

שרון דינור:

אנחנו גם (לא ברור),

לורה ורטון:

על מה שיש מסביב,

שרון דינור:

התייחסות למדיניות רק"ל, אתה רוצה להגיד משהו? כי אתה לא בדיוק על מדיניות רק"ל.

משה מרגלית:

לא,

שרון דינור:

אז אוקי,

משה מרגלית:

אני חושב (לא ברור). אנחנו רואים בתצ"א שבעצם מתחם המסומן, זה סומן על ידינו,

דוברת לא מזוהה:

אפשר לפתוח את המצלמה רק? כי לא רואים, בפנים.

אסנת יעקובוב:

הם בפנים, הם רואים אותנו.

משה מרגלית:

מתחם שמסומן על ידינו, הוא שונה לחלוטין בטקסטורה, ובמופע שלו גם בחזית, וגם בטקסטורה, וגם בגודל של הבניינים, לגבי רוב נחלאות. להוציא את, במאמר מוסגר של בני של, הבניינים טוריים האופניים לנחלאות, כמו בניינים שהם (לא ברור), בשכונות מחוץ לחומה, זה קטגוריה לגמרי אחרת,

אבל כאן אנחנו מדברים על בניינים של 4 קומות, שמשום מה שונה מהבניינים האחרים של משרד השיכון, הם בצורת T וכנראה הסיבה הוא בצורת L, למקסם את הזכויות במגרש, ויש שני בניינים שיושבים על רחוב בצלאל, נדמה לי מהם זה בניין המלאכה, בניין של 3 או 4 קומות. והבניין השמאלי,

שרון דינור:

זה,

משה מרגלית:

כן,

שרון דינור:

כן,

משה מרגלית:

והבניין השמאלי הוא בניין 6 קומות, שנמצא,

לורה ורטון:

מה?

ציפי רון:

של משרדים, הוא בניין משרדים,

שרון דינור:

זה השמאלי וזה הימני. זה אמרת, מה אמרת עליו?

לורה ורטון:

זה 6 קומות?

משה מרגלית:

הבניין המלאכה זה, בעצם השם שלו, הוא ע"י זה שהוא היה פעם איזה תאגיד של בעלי מלאכה,

ציפי רון:

כן,

משה מרגלית:

שעבדו והיה להם את זה גם משרדים, היוזמה הראשונה שלנו התחילה, הייתה בתמ"א/38, רק מלהביא את ה - , ותמ"א/38 דבר שאפשר, זאת אומרת הוא כמעט זכויות מוקנות, ע"פ חוק, לעשות אבל ברור, שלבניינים האלה, לא ניתן היה להוסיף בצורה שהם מבונים בשטח, לא ממ"קים, ולא את התוספות, ואנחנו הגענו לרעיון של,

חיים כהן:

למה לא היה ניתן?

משה מרגלית:

מה?

חיים כהן:

למה לא היה ניתן?

משה מרגלית:

בשטח, אין מקום מבחינה פיזית,

חיים כהן:

להתרחב.

משה מרגלית:

מה?

חיים כהן:

אין מקום להתרחב, אתה מתכוון?

משה מרגלית:

כן, כן,

שרון דינור:

אני מנסה להבין למה.

חיים כהן:

למה?

משה מרגלית:

מה?

שרון דינור:

למה?

משה מרגלית:

פה,

שרון דינור:

רגע, לא, כן, רגע, כאן נגיד אתה עושה שורה של, הרחבה הרחבה,

משה מרגלית:

וכאן, וכאן אין, זה דרך, כאן ההרחבה נכנסת לגינה יפה, זה מאוד צפוף, אוקי, הגענו לרעיון, של פינוי בינוי שמה, כאשר כמובן הדיירים חתמו במלואם, ותיאמנו את הפרויקט, אני צריך להגיד, ארוכות, עם נועה חדוות שהייתה אחראית על מרכז העיר בעיריית ירושלים, ועם הוועדה מחוזית, ומשניהם קיבלנו תגובות, מאוד חיוביות, (לא ברור) אותו, נותן מענה אני מקווה טוב לשכונה. אנחנו נסמכים כאן על רחוב הלבנון, שהוא הרחוב העליון.

לורה ורטון:

רגע, סליחה יש מישהו בהמתנה? אם אפשר לעבור לחזור למצגת, וגם לתת למי שבהמתנה להיכנס, שמישהו.

עו"ד דני ליבמן:

זה אנחנו,

לורה ורטון:

מה?

עו"ד דני ליבמן:

השני זה כנראה אנחנו. למה זה עלה אחד?

לורה ורטון:

אוקי, עכשיו, לא,

עו"ד דני ליבמן:

לא רואים את התמונה.

ציפי רון:

מצגת.

לורה ורטון:

כן.

משה מרגלית:

מחברי הוועדה אפשר,

שרון דינור:

לורה היא כרגע,

לורה ורטון:

ממלא מקום של יוחנן וייצמן.

שרון דינור:

יו"ר הוועדה, וייצמן, אני לא יודעת אם הוא כעיקרון הוא יושב ראש הוועדה, אני לא יודעת אם הוא מתכוון להגיע לדיון או לא, יש את דני ליבמן שהוא לא חבר, אבל הוא היועץ המשפטי שלנו, חיים כהן,

לורה ורטון:

סגן ראש העיר וחבר וועדה.

שרון דינור:

הוא חבר וועדת שימור, וציפי רון שהיא כרגע בתפקיד משקיפה, אבל עד היום,

משה מרגלית:

את ציפי, אנחנו מכירים,

שרון דינור:

כאילו היא עוד לא בתפקיד משקיפה בצורה רשמית, לא חברת וועדה, היא,

ציפי רון:

אחרי הבחירות עוד לא סיימו את התהליכים, אם בכלל.

שרון דינור:

ויש נציג אחד של, וצפי שלף שהיא מהמועצה לשימור אתרים, היא גם משקיפה פה.

לורה ורטון:

אני מתנצלת על הבעיות הטכניות, אבל (לא ברור).

משה מרגלית:

לסדר את זה, (לא ברור) משהו.

שרון דינור:

רגע, אבל להמשיך או לעשות הפסקה?

דובר לא מזוהה:

תעשי הפסקה.

לורה ורטון:

בוא נשאל בינתיים, מה? יש הבניין, אמרת זה 6 קומות, אבל מסביב ה - , יש 3 קומות,

משה מרגלית:

הבניין המלאכה הוא 3 קומות, טיפה פנימה, הבניינים האחרים, שני השיכונים הם של 4 קומות, והבניין הימני הוא של 5, והשמאלי הוא 5 קומות זה יושב על בצלאל. עיקרון שאנחנו ניסינו לעשות, בוא נלך הלאה, הלאה. כמובן שאנחנו על קו אוטובוסים וקרובים לתחבורה ציבורית, למרות הכול אנחנו על קו רק"ל הלאה,

צפי שלף:

רק אתם רואים עכשיו, אין הלאה.

שרון דינור:

אופס,

צפי שלף:

לא, יש בעיה.

שרון דינור:

אז רגע, בוא נחכה שנייה,

צפי שלף:

כו,

שרון דינור:

שכולם יוכלו לראות את העניין הזה.

לורה ורטון:

זה זמן טוב לקפה, מי שרוצה.

צפי שלף:

אבל גם הקפה הוא קפה קר.

לורה ורטון:

הקפה גם בהמתנה.

ציפי רון:

לא הצלחת? צפי, עוד אין מים רותחים?

דובר לא מזוהה:

פה למטה, יוחנן לא פה, בעיות.

משה מרגלית:

האחורי יש לו גם וגם.

לורה ורטון:

מה?

אלחנן אסטרוביץ:

את מנהלת את הוועדה?

לורה ורטון:

כו,

אלחנן אסטרוביץ:

אני רוצה לשאול שאלה, לפני כמה זמן עיריית ירושלים, ערכה כנס לתושבים בנושא השימור, והציגו שמה שתי אדריכליות, איך קוראים להם?

שרון דינור:

יערה,

אלחנן אסטרוביץ:

יערה?

שרון דינור:

תמי גבריאלי, אני לא הייתי בכנסת.

אלחנן אסטרוביץ:

שהן עובדות על תוכנית שימור. עשו פה כנס שימור,

שרון דינור:

יערה רוזן, סליחה,

לורה ורטון:

אני רק אגיד שאני ממלאת מקומו של יוחנן וייצמן שהוא,

אלחנן אסטרוביץ:

רק להכניס את זה לפרוטוקול, אפשר?

לורה ורטון:

אבל בסדר, כן.

אלחנן אסטרוביץ:

אם אפשר להכניס את זה לפרוטוקול? עיריית ירושלים הציגה לתושבים כנס בנושא השימור, ושיתפו את התושבים, קראו לציבור להשתתף ולחוות את דעתו בנושא השימור בעיר. השאלה שלי איך, הציגו שם שתי בחורות מאוד נחמדות,

לורה ורטון:

נשים.

אלחנן אסטרוביץ:

הציגו תוכנית שהן עובדות על תוכנית שימור לכל העיר, לכל מיני שכונות, גם למרכז העיר, גם כל מיני מקומות, מה שהיה יפה ברעיון שלהם שהם הציגו שגם מבנים שהם לא שימור קלאסי, הם לא מבנים שהם נבנו לפני 1945, שזה שימור קלאסי, הם הציגו רעיון של גם, שגם מבנים מאוחרים יותר שנבנו

בשנות ה – 60, בשנות ה – 70, ושנות ה – 80, אנשים מחוברים למבנים האלה, מחוברים לסביבה, לא רוצים שזה,

שרון דינור:

אני רק אחד, הם לא אומרים שכל הבניינים של 50, 60, 70 עכשיו הם לשימור,

אלחנן אסטרוביץ:

כן,

שרון דינור:

הם רק אומרים שיש ערכים, שהם לא תלויים לתאריך ובזמן, 1978, לפני אחרי, אלא שיש להם ערך בפני עצמם, וגם הוועדה מכירה, כי גם פה אנחנו מאשרים מעת לעת.

אלחנן אסטרוביץ:

אז השאלה שלי, איך עיריית ירושלים, שבצד, ביד אחד היא שוכרת מכרז, לכתוב תוכניות לשימור, וביד השנייה אנחנו פה בוועדת שימור דנים על, על גורל של מבנים לשימור שבעצם,

שרון דינור:

רגע, אתה מקדים את המאוחר, כי אתה לא, א', אתה לא יודע, גם אני לא יודעת מה הוועדה הזאת הולכת להחליט,

אלחנן אסטרוביץ:

כן,

שרון דינור:

אנחנו מציגים לך משהו שכל אחד יכול לפתוח תוכנית, יכולים גם להגיש פה תוכנית על 80 קומות, ואנחנו נדון בה באותו אופן,

לורה ורטון:

אין סתירה בין הדברים, אנחנו לא באים,

שרון דינור:

זה לא אומר שאנחנו מסכימים עם הכול, חברי הוועדה ישמעו, ידונו. אני יכולה להגיד לך, לכם שמהנדס העיר מתנגד לבקשה שיש פה, זה, מהנדס העיר מתנגד לבקשה.

לורה ורטון:

אז בוא סליחה,

משה מרגלית:

אני רוצה להציג, אנחנו יודעים שמהנדס העיר התנגד, זה עלה לא בדרך המקובלת, המנחה של (לא ברור).

שרון דינור:

אולי פשוט תמשיך.

משה מרגלית:

את העלית את זה, העירייה מי שתיאמנו איתנו במחלקת מהנדס העיר, יש לנו פרוטוקולים של סיכום הישיבות, שהפריקט ראווה, לא שינינו פה דבר, בדיוק כמו שהצגנו לפני למעלה משנה, קיבלנו אישור להתקדם, וכל מה (לא ברור) אני אראה,

צפי שלף:

טכנית, מושיק. מושיק, פשוט המסך הגדול לא,

דובר לא מזוהה:

עוד רגע, עוד רגע אנחנו נטפל בזה.

לורה ורטון:

אני שוב מתנצלת.

משה מרגלית:

זה לא יעבוד, זה אפשרי תוך כדי? בסדר, אוקי, לא נעים.

דובר לא מזוהה:

בוא נעשה SHARE למסך.

שרון דינור:

השאלה איך אני אראה פה, איך החברי וועדה יראו.

לורה ורטון:

אני מאשרת להיות פה, כי זה דיון פתוח.

חיים כהן:

הוא רוצה להשתתף.

לורה ורטון:

אני מאשרת את זה שהוא פה, ויכול, להביע דעה, אבל אין לזה כל תוקף, הוא חבר וועדה.

חיים כהן:

כן, אבל (לא ברור). חשוב שזה,

לורה ורטון:

שזה ייכנס לפרוטוקול?

חיים כהן:

כן, זה אומר שאת מאשרת,

לורה ורטון:

אני מבינה את זה,

עו"ד דני ליבמן:

לתמליל להגיד את זה.

לורה ורטון:

תודה.

(מדברים ביחד ברקע)

לורה ורטון:

אני תוהה איך הסתדרו לפני ש - , אי-אפשר להציג ככה באמת.

אסנת יעקובוב:

רגע, כל מי שהיה בזום עדיין נשאר?

שרון דינור:

אני עשיתי פה, זה לא נתן,

אסנת יעקובוב:

תראי שהם בסדר שם, ורואים.

דובר לא מזוהה:

שומעים אותנו חברים? יש לכם שם של מישהו?

שרון דינור:

לא, זה ככה צריך להיות.

דובר לא מזוהה:

צריך להיות סגור פה המחשב, פה זה אמור לעבוד, כן, הנה.

לורה ורטון:

הכול בסדר, אז אנחנו נחזור לעניינו.

שרון דינור:

היינו בזה, שמושיק אמר שזה מתואם עם הוועדה המחוזית, ועם מישהו ממהנדס העיר,

משה מרגלית:

היא הייתה ראש צוות מרכז העיר.

שרון דינור:

בסדר, אני פשוט בדקתי את זה, ואני לא רוצה להיכנס לזה, הם מתנגדים לזה, הם אומרים שהם לא מתואם, אבל לא רוצה להיכנס, אז פשוט תציג את הפרויקט.

משה מרגלית:

טוב. זה מאוד מוזר.

חיים כהן:

מי מתנגד?

שרון דינור:

מהנדס העיר ותכנון עיר.

חיים כהן:

והמחוזית בדקת?

שרון דינור:

המחוזית לא בדקתי.

משה מרגלית:

המחוזית בעד.

חיים כהן:

מי? מי בעד? הייתי חבר בוועדה מחוזית,

משה מרגלית:

במחוזית,

חיים כהן:

עם מי מתואם במחוזית?

משה מרגלית:

של דן קינן, של שירה, של שי, עברנו תנאי סף, התוכנית נבדקה. אני מבקש שיירשם בפרוטוקול שתחפשו את התיאומים של התוכנית עם נועה חדוות. אני לא אומר שמהנדס העיר,

שרון דינור:

זה הם יחפשו וזה, אנחנו וועדת שימור, אז בוא פשוט תציג את הפרויקט.

משה מרגלית:

אוקי, אמרת שזה לא תואם, אני אומר שזה תואם.

שרון דינור:

אני לא, אני אמרתי מתנגדים לזה בכל מקרה.

משה מרגלית:

בסדר.

לורה ורטון:

אז נמשיך לשמוע על התוכנית,

משה מרגלית:

הלאה,

לורה ורטון:

אז,

משה מרגלית:

הרעיון שלנו היה,

שרון דינור:

הוא רוצה את העכבר הבחור, כן.

משה מרגלית:

הרעיון שלנו היה מאוד פשוט, לייצר כאן, לפרק את המסה של הבנייה לבניינים יותר קטנים, בניינים שנמצאים היום, לייצר שישה בניינים, המעבר הציבורי להולכי רגל ביניהם שמחבר בין הרחוב בצלאל לרחוב לבנון, לתת את הבניין שמסומן כ – E בניין שהוא חלקו לעירייה, בניין ציבורי, בניין ציבורי.

שרון דינור:

נמשיך הלאה.

משה מרגלית:

כן,

לורה ורטון:

רק אני רוצה להבין, אני רואה שם, חמישה בניינים אמרת, שישה?

שרון דינור:

זה בניין, 1, 2, 3, 4, 5,

משה מרגלית:

זה בניין.

לורה ורטון:

כלומר 6.

שרון דינור:

נכון, סליחה.

משה מרגלית:

טעיתי בספירה.

לורה ורטון:

אוקי, בסדר.

משה מרגלית:

הבניינים פשוטים, הלאה.

לורה ורטון:

חמישה.

משה מרגלית:

הסקיצות הראשוניות שלנו, הלאה. אנחנו רואים כאן כבר את החשיבות ששמנו על הפיתוח הנופי, והחיבור בין, בתוך השכונה, גם מכיוון מזרח מערב, פה, וכמובן לכיוון דרום צפון, הלאה. את שני הבניינים על רחוב אגריפס,

שרון דינור:

לא,

משה מרגלית:

בצלאל.

לורה ורטון:

בצלאל,

משה מרגלית:

הם בניינים של, 8, 9 קומות, או 8 קומות, מעל קומת מסחר, יש לנו חצר מסחרית, שאחר כך כאן שהחצר, זה החצר המסחרית שממילא אנחנו עולים במפלס אחד יש כאן,

שרון דינור:

כאילו הנמכתם את המפלס?

משה מרגלית:

זה מפלס (לא ברור), רחוב בצלאל, ויצרנו כאן בין שני הבניינים סובבנו את המסחר, כי היה צריך חצר מסחרית, באדריכלות ניסינו להשתמש באלמנטים שהם, אלמנטים שאופייניים לשכונה, והיו אופייניים לשונה.

אלחנן אסטרוביץ:

מה אופייני פה לשכונה? אפשר להבין?

משה מרגלית:

ניסינו לעשות כאן את המרפסות הסגורות, שכמו (לא ברור).

אלחנן אסטרוביץ:

אין פה שום דבר שאופייני לשכונה,

לורה ורטון:

רגע, סליחה, אתה פה אורח, בדרך כלל,

משה מרגלית:

אני חושב שיש, (לא ברור) זה בסדר, אני לא, מוכר דברים שהם אדריכלות זה לא דבר אובייקטיבי,

שרון דינור:

תן בבקשה לוועדה, אני,

משה מרגלית:

בסדר.

שרון דינור:

אני רציתי לשאול, מקודם אמרת שבניין E הוא כולו ציבור, פה אני רואה שהוא לא, לא, כי צבעתם אותו בחום ציבורי, כאילו,

משה מרגלית:

כן, הנה נראה,

שרון דינור:

וגם אמרתם שהוא 4 קומות, ופה כבר 5 קומות,

משה מרגלית:

5 קומות,

שרון דינור:

אז הוא 5 קומות. שהוא קודם היה אינפורמציה אחרת, זה פשוט בלבב אותי.

משה מרגלית:

כן, כן.

שרון דינור:

זה נראה אחרת גם, זה,

משה מרגלית:

כן.

שרון דינור:

וגם מה שכרגע איתכם על הקרקע זה בגלל שהיום הבניין הוא בנוי גבוה יותר (לא ברור), עכשיו אתם עושים את הכול במפלס של בצלאל?

משה מרגלית:

לא, לא,

צפי שלף:

לא, יש קיים טופוגרפיה,

שרון דינור:

איפה עלייה טופוגרפיה?

משה מרגלית:

עלייה טופוגרפית, אפשר לראות את זה כאן. אפשר לראות את זה בחתך פה.

שרון דינור:

פה? החל מפה בעצם,

משה מרגלית:

כן,

שרון דינור:

אז כל ה - , זה המסחר המשולש פה, פה עברנו למפלס שכן.

משה מרגלית:

של המגורים ומדרגות שעולות, בכל אחד מהבניינים בנוסף, אני חושב שאפשר לראות בשקף הזה.

שרון דינור:

באיזה מהם אתה רוצה?

משה מרגלית:

ההוא שראו את החזית, לפני רגע. אני חושב שפה אני עושה (לא ברור) שלנו, אני חושב (לא ברור) זה שפה שיכולה להיות נעימה שמחברת בין ישן לחדש, מקסימום שאני יודע לעשות, המשרד שלנו יודעים לעשות, לתת כאן בניינים שהם בנייני איכות,

שרון דינור:

אני עוברת ל - , אתה יכול להמשיך, אני פשוט רציתי.

משה מרגלית:

כל אחד מהבניינים מקבל מועדון דיירים בקומת חנייה, יש להם חנייה ע"פ תקן, והבניין שיש בו את החלק הציבורי. הבניינים לאורך רחוב אגריפס, הם בניינים יותר נמוכים מהמגמה שקיימת כעת,

חיים כהן:

בצלאל,

משה מרגלית:

בצלאל, תודה, תודה אדוני, אני,

חיים כהן:

לא, זה גם פה תיקנו את זה,

משה מרגלית:

מה? ככה הבניינים שבגובה שלהם משתווים ואף פחות ממה שנבנה היום לאורך רחוב בן יהודה, ואנחנו רואים את רחוב בצלאל והמשכו של רחוב בן יהודה, הבניינים בתוך השכונה, הם בניינים, כבר היום יש בניינים שקיבלו תוספות הם הבניינים לשימור שהם בגובה של,

שרון דינור:

תראה, ברחוב בן יהודה, שמתחיל פה, הוא כמעט כולו בתחום המע"ר זה מתוך תוכנית המתאר 2000 שהיא מהווה את המדיניות שלנו, הם לא בתחום שלו, אי-אפשר לשפוט אתכם על אותו עיקרון, אתם תחום אחר.

משה מרגלית:

תשפטו כמו שאתם רוצים, אני אומר כמו שאני ראיתי את זה, אוקי, אני לא מייצג את העירייה כאן, אני מייצג.

שרון דינור:

למה שאני לא אגיד שגם עמק רפאים נגיד הוא,

משה מרגלית:

לא, בסדר. את יכולה להגיד,

שרון דינור:

אבל רכבת קלה,

משה מרגלית:

שרון, את יכולה להגיד מה שאת רוצה, אני מציג את דעתי, אוקי,

שרון דינור:

לא, בסדר, אבל דעתך צריכה להיות מחוברת לשטח, אני שואלת חוץ מזה שהוא נמצא בהמשך שלו, מה הופך אותו להיות בן יהודה?

משה מרגלית:

לא אמרתי שהוא נהיה בן יהודה, אמרתי שבהמשך לבן יהודה, אנחנו חשבנו שנכון, לעשות, שני הבניינים על הרחוב, שהם בניינים יותר גבוהים, ואמרתי שזו מגמה שגם קוראת עכשיו בפרויקטים, לדוגמא אני אביא, יש פרויקט בסמטה הזו שבגב של בצלאל הישן, ויש בניינים לאורך המסילת ישרים שנבנו שמה, נגיד אם זה בצלאל, או זה בן יהודה, אני לא רוצה להיכנס לסמנטיקה, אני חושב שהטקסטורה משתנה, ואנחנו חשבנו שזה נכון, מה שאנחנו מציעים,

חיים כהן:

מה מתוכנן בבניין החום? בעצם שזה הפרשה,

שרון דינור:

הבניין הוא, הוא יש בו רק הפרשה ציבורית, הוא לא בניין ציבורי,

חיים כהן:

מה הוא? מה הוא באמת? חצי קומה? או קומה, או 5 קומות? מה הפרשות שיש הם?

שרון דינור:

הוא קומה אחת מתחת לקרקע,

משה מרגלית:

זה קומה,

שרון דינור:

אנחנו מקבלים את האיכות שלו,

חיים כהן:

הבנתי,

שרון דינור:

ועוד קומה אחת מעל הקרקע,

חיים כהן:

אחר כך כל השאר מה הם?

ציפי רון:

אני לא מבינה, זה כן כולל, כולל גם חניות זאת אומרת יש,

שרון דינור:

ברור, יש פה חנייה,

משה מרגלית:

יש חנייה לכולם.

ציפי רון:

אני רציתי לשאול כאן,

חיים כהן:

ומה שמעל הקרקע, סליחה, קומה ראשונה, שנייה, שלישית, מה?

שרון דינור:

לא כתוב,

משה מרגלית:

כן,

חיים כהן:

מה זה? אני שואל מה, אני שואל את האדריכל, מה הוא היה רוצה (לא ברור) בבניין הזה?

משה מרגלית:

את האמת, אני מבחינתי, חושב שאפשר היה לקבל כאן קומה נוספת, לעירייה כמו עוד קומה, יש כאן את הקומות העליונות, שניתנו כמשרדים לבעלי המלאכה, שהשילוב שמה של מה שנכנס, ומה שיצא, האיכות של מה שיוצא, אני לא רוצה להיכנס פה, אני לא מהנדס העיר,

חיים כהן:

אני שואל, איך היית רואה, מה היית רוצה לראות במבנה הזה?

משה מרגלית:

אז אני אומר, אני חושב שאפשר היה להעצים את התמורה (לא ברור), ולהתאים את הדו"ח הכלכלי לזה, כי הדברים נעשים ע"פ דו"ח כלכלי. הקומות מעל, הן קומות שניתנות לבניין בעלי המלאכה, ולסיכום אני אומר, שהמוצר המוצע כאן, לדעתי, עדיף לעין שיעור על מה שקיים היום זה לא (לא ברור), זה אני אומר. אני לא מייצג כאן את העירייה, מהנדס העיר יכול לחשוב אחרת, זכותו, כל אחד יכול להביע את דעתו, אני מביע את עמדותי, ולכן עשינו את התוכנית, וגם אני חוזר על זה, גם הצד המקצועי של העירייה, נעביר לכם את סיכומי הפגישות שהיו עם נועה חדות, וגם הוועדה מחוזית, סמכו את ידיהם על הפרויקט, וחשבו שהוא נכון.

ציפי רון:

יש לי שאלות, יש לי כמה שאלות, שנייה אפשר לשאול?

לורה ורטון:

כן,

ציפי רון:

מישהו רוצה לדבר כאן מהזום. זום? או שאני יכולה.

אסף - היזם:

כן, אני, סליחה, מדבר אסף אני שותף התחדשות עירונית במנהלת כן, מה שקשור להתחדשות עירונית בחברה. האמת שאני לא רואה מי נמצא, כי המסך חשוך אבל, קודם כל שלום לכולם. אני אגיד את זה

ככה מכיוון ש - , אנחנו קצת מנסים להבין את ההקשר. בסופו של דבר ברור לנו שתיאום מול העירייה ומה השתמש, במה נשתמש בשטח, בהפרשה החומה, זה הכול דברים שנעשה, אנחנו פה התחלנו לדבר, אני מניח שאנחנו נמשיך. ספציפית על נושא השימור, ואני מבין שבעצם אנחנו נמצאים היום תחת, הדיון היום הוא על נושא השימור,

לורה ורטון:

כן,

אסף - היזם:

למיטב הבנתנו אין, זאת אומרת זה לא שטח, זה לא אזור שהוגדר לשימור. מראש כשנכנסנו ועברנו שם מכרז, ערוך עם הרבה מאוד אל מול הדיירים, נבחרנו והבאנו את התוכנית הזאת, גם מול נועה חדות בזמנו, אבל אנחנו לא למדנו וגם היום אין שום מגבלה של להפוך שם פינוי בינוי, כמובן עם משכן המלאכה, וזה עוד טוב שנמצאים שם, יצרנו קשר בשביל לצרף אותנו לתוכנית, כדי לעשות משהו יותר נכון לחזית לכיוון בצלאל, אבל זה שיהיה דרך ארוכה עוד אל מול העירייה למצוא את הדיוקים בתוכנית עצמה, ואיך נכון, שזה בוודאי שיהיה, השאלה ספציפית שאנחנו שואלים את עצמנו,

לורה ורטון:

כן,

אסף - היזם:

נושא השימושים, לא ראינו אותו בשום הוראות תוכנית עד עכשיו, וגם לא,

שרון דינור:

אני רוצה, אני רוצה להגיד משהו,

ציפי רון:

סליחה, סליחה,

שרון דינור:

סליחה ציפי, אני רק רוצה להגיד כזה דבר, א',

אסף - היזם:

רגע, אני רק אומר תגידו מי זה מי, כי אני לא רואה אתכם.

שרון דינור:

היי, שרון דינור, הממונה לשימור, חשוב לי להגיד משהו,

אסף - היזם:

שלום שרון.

שרון דינור:

נעים מאוד,

אסף - היזם:

שלום שרון.

שרון דינור:

יש מחלקה לשימור, בעיריית ירושלים, אנחנו אחראים על מבנים במרקמים היסטוריים. אני חושבת שמושיק מרגלית יודע את זה, אצלנו לא נעשה תיאום עם אף אחד, כלומר לא דרכתם אצלנו, חבל לדעתי, כאילו אני חושבת שהדברים האלה כן, ממש משביחים ומשפרים פרויקטים, אז אני מבקשת שאם אתם חברה שיש לכם עוד פרויקטים בעיר, אל תתעלמו מאיתנו, כי איזה מערכת יחסים זה יוצר בינינו, חבל.

אסף - היזם:

כן,

שרון דינור:

דבר שני,

אסף - היזם:

שרון, רק מילה, בדרך חברון קבענו אתכם סיור עכשיו, דרך חברון שלום יהודה, על פרויקט שמסומן לשימור חלקי, ויש לנו,

שרון דינור:

כן, אבל אתה מבין שבשכונה לשימור פה, שכונה לשימור במקומות הכי אסטרטגיים בעיר, אבל לא בדקת איתנו. אני רק מעירה לך את זה, כי חבל.

אסף - היזם:

בסדר, קודם כל אני מקשיב, אבל אני אומר הצד השני של זה, שוב אני,

שרון דינור:

מה זה הצד השני, זה לא או או,

אסף - היזם:

לא, לא, אני רק אומר, אני עובד בתוכנית המושבות, גם (לא ברור), ישבנו על תוכנית המושבות במשך שנה וחצי, מול צוות וייצמן, מהנדס העיר, לתאם את הדברים האלה. יש שם שיקולים שהם, אין להם ערך שימורי, או אף אחד, לא נאמר לנו אף פעם כמו בבן גמלא, שמה אנחנו מתקדמים לפינוי בינוי, וכמובן שם, התוצר שנייצר בתכנון צריך להתאים את עצמנו לאזורים שאנחנו נמצאים בהם, זאת אומרת לא ניצור מפלצת מודרנית במקום שזה שכונה לשימור.

שרון דינור:

אוקי, רגע, אז, רגע, סליחה,

אסף - היזם:

כן,

שרון דינור:

רציתי להגיד עוד משהו,

אסף - היזם:

בבקשה.

שרון דינור:

בזמן שאתם הצגתם, אנחנו הקשבנו לכם, אני הרגשתי שמהו לא מסתדר לי, בגלל זה, אני לא יודעת, אתה רואה את המסמך, נכון? אני בשיתוף מסך.

אסף - היזם:

כן,

שרון דינור:

התחלתם להציג שיש לכם 4 קומות כלפי רחוב לבנון, אחר כך ראינו במסמכים, במצגת שלכם פה לדיון, שזה 5 קומות למעשה, שלאחת קוראים אפס, אבל היא מתחת, מעל הקרקע במלואה, לא, היא מעל הקרקע, ספרנו ביחד 5, וראיתם את זה איתי, ועכשיו אני רואה במסמך שעליו בסופו של דבר, מה שאנחנו מאשרים היום זה לא מצגת, אנחנו מאשרים מסמכים, 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 7 קומות בבניין שהוא הצגתם אותו כ- 4, למה יש פערים כאלה במצגת שלכם? איך אנחנו אמורים להתייחס לדברים שאתם אומרים?

אסף - היזם:

אז קודם כל,

שרון דינור:

זה דברים שהם כאילו הם בלתי נסבלים, אז אולי לא נדבר על מצגת, בוא תציגו,

אסף - היזם:

כן,

שרון דינור:

רק את הפרויקט שלהם, כאן נראה את המרווחים, נראה את ה - ,

אסף - היזם:

טוב.

שרון דינור:

כי מה שאתם מציגים הוא לא, אולי אדריכל צריך לענות על זה, זה,

אסף - היזם:

כן, אבל, אבל אני כן אגיד דבר אחד,

לורה ורטון:

סליחה, אני אשאל אולי מהסוף,

אסף - היזם:

כן,

לורה ורטון:

עוד שאלות פה, ואז נשמע תגובות, כן, ציפי.

ציפי רון:

אנחנו נמצאים כאן במורד, של רחוב בצלאל, לכיוון גן סאקר לכיוון העמק, אנחנו לא כבר לא בשיא שלו, אלא במורד. צמוד מאוד לאזורים לשימור, גם לשכונת כנסת ישראל, גם אזור רחוב לבנון, וכן הלאה. אני הייתי מבקשת קודם כל חתכים לראות איך זה מתפס עם הסביבה, איך זה מתכנס לכיוון כנסת ישראל, שזה שכונה לשימור, איך זה מתכנס לכיוון ממערב מרחוב לבנון. אני רוצה לראות בתיק תיעוד, אבל דבר נוסף שמאוד חשוב לי, זה מבט מכיוון בית המשפט, אנחנו מדברים על כל המכלול הזה של הפתרון הזה, על נוף האורבאני של ירושלים, איך זה, איך זה יישתל, אולי צריך לעשות את

זה בדגל, במודל, כי מדובר כאן על פרויקט בנייה מאוד גדול, ומאוד צפוף, ומאוד גובה, בלב אזור שהוא בכל זאת בחלקו הגדול לשימור.

משה מרגלית:

יכולה להשאיר את זה כאן,

ציפי רון:

אז הייתי מבקשת שנייה, הייתי מבקשת, סליחה,

שרון דינור:

אני לא, למה? בואי תשאלי אותו למה, אני לא יודעת למה,

אסנת יעקובוב:

בעיה ב - ,

לורה ורטון:

בינתיים להמשיך עם השאלות, ואז,

ציפי רון:

אני רוצה להמשיך רגע, אבל אני מבקשת את תשומת הלב שלכם, סליחה.

שרון דינור:

הנה, הנה.

לורה ורטון:

אוקי, הוא פשוט נותן תשובה בעצם, שאלה של, תמשיכי עם השאלות, כן,

ציפי רון:

אני לא רואה את זה, הוא לא (לא ברור), אני רוצה לראות את זה קצת אחרת. זאת אומרת אז גם מכיוון, גם לכיוון השכונות הצמודות, שזה כאמור כנסת ישראל, א', ב', וכן הלאה, רחוב לבנון, מבט מבית המשפט, הייתי רוצה לראות בכל זאת תיק תיעוד של מה שקיים שמה, כי זה בכל זאת חלק מההיסטוריה של העיר. נקודה נוספת, אם אני מסתכלת על העיצוב של הבתים, אני קצת מוטרדת, כי הקומות העליונות הם בטון וזכוכית, לפחות לפי מה שמוצג פה, ויש הרבה זכוכית גם לאורך הקירות, אז עוד פעם אנחנו גם כן מדברים על לב העיר, אז אזור שהוא אזור לשימור, וגם העיצוב הוא קצת חורג ממה שאנחנו מכירים, וכן הלאה. אני לא אומרת אם זה טוב או רע, אני אומרת שזה לפחות שווה דיון והתייחסות, כי יש כאן בנייה בסגנון אחר, ממה שאנחנו מכירים בירושלים, ואנחנו וועדת שימור.

עכשיו עוד פעם, אנחנו קרובים כאן רחוב לבנון הוא רחוב מאוד צר, והוא לא רחוב הסטנדרט הרגיל של רחוב שאנחנו מכירים וכן הלאה, לכן החתך ההתייחסות, אפילו חומרים מאוד חשוב איך זה, איך נעשה המפגש הזה, אם אנחנו לא, כמה אנחנו מעמיסים על המקום הזה, מה המשמעות של זה, מאיפה הכניסות, מאיפה היציאות, המפגש בין החדש לישן, המסה, החומרים, אז הייתי מבקשת לקבל תשובות לעניין הזה.

לורה ורטון:

אוקי, יש עוד שאלות בעניין הזה? אז נשמע התייחסות לשאלות,

אסף - היזם:

אני, זה שוב אסף ברשותכם, אני אגיד שני דברים, אחד אנחנו נמצאים בתוכנית פינוי בינוי, וכל נושא הקומות, ונשאלנו קודם על הקומות בהתחלה, עכשיו כל נושא הקומות והנפחים בסופו של דבר, תקן 21 יקבע, יכול להיות מאוד ש - , מה שאתם תגידו בסופו של דבר, שמאוד חשוב להוריד עוד קומה, באזור של לבנון, ולהרים אותה בבצלאל, אבל כמובן שאנחנו לא הולכים להרים יותר קומות, ממה שתקן 21 יאפשר, או נפחים, זה אפילו לא קומות, זה עניין של נפח, דבר אחד. דבר שני, בנושא החומרים שמשתמשים בהם, כמובן שכרגע, בשלב ה - ,

שרון דינור:

אסף, אני אסביר, יש לי עוד שאלה, סליחה, שאלה נורא חשובה,

אסף - היזם:

כן,

שרון דינור:

כי, אם יש לכם עוד פרויקטים בעיר, במקומות פחות רגישים, קח את העוד קומות שמה, ונעשה את זה ככה. בוא.

אסף - היזם:

אני לא פוסל,

שרון דינור:

זה מה שאנחנו עושים אותו עכשיו, לא צריך איזה מנגנון מיוחד, זה,

אסף - היזם:

אני אגיד כזה דבר, קודם כל לא פוסל שום דבר, בסו, האינטרס המשותף של כולנו, זה ירושלים יפה, והמקומות הנכונים, וכלכליות שאפשר להוציא לפועל, לי אין שום בעיה לנייד זכויות מפה לשם, וזה

נכון, אפשר לדבר על זה, אני לא פוסל, צריך לראות איפה זה יכול להיות רלוונטי. העניין הוא, שנגיד יש לי בבן גמלא וכולה, גם שם יש, זה עוד דיון שיש בין הוועדה המחוזית, לוועדה המקומית, כמה אפשר להעלות שם, בפרויקט ספציפי,

שרון דינור:

אבל אם יש לך פרויקט של מגדלים למשל, ההבדל בינינו בין 30 ל- 32, הוא זניח, כאילו, אתה מבין? ברור שצריך לעשות את החישובים הכלכליים, אבל יש לך מקומות כאלה שהם לא רגישים,

אסף - היזם:

במגדלים כבר זה בין 40 ל- 42, לא בין 30 ל- 32,

שרון דינור:

עוד יותר,

אסף - היזם:

אבל בסדר. אני אגיד מבחינתי שוב, הכול נתון לדיון, בכל מקום שאנחנו מאפשרים לנו להגיע לכלכליות, בדרך זו או אחרת, זה בסדר גמור, אני לא, שוב זה דברים שבהחלט אפשר, אם זה הכיוון שאתם תבקשו גם מבחינת חומרים, גם מבחינת נפחים, איפה שאפשר לצמצם לקבל במקום אחר, אנחנו בטח לא מתנגדים אם זה עושה, אם זה עושה שכל כלכלי, אז אנחנו נשמח לבחון את זה ביחד אתכם, בכל מקום זה יתאפשר, אז גם ללכת בכיוונים האלה.

משה מרגלית:

אני רוצה לענות ברשותכם.

ציפי רון:

אם אפשר לראות חתכים של הרחובות, והסביבה.

שרון דינור:

אין להם, זה אחד הדברים שבאמת מפריעים להבנה שלנו.

ציפי רון:

חתך לכיוון כנסת ישראל, חתך לכיוון,

לורה ורטון:

בוא ניתן לו להשיב, כן,

משה מרגלית:

את רוצה שנעשה חתכים אורכיים שמראים את ההשתלבות?

ציפי רון:

לא, בדרך כלל כשבאים לוועדה הזאת, זה לא משהו שאני ממציאה אותו עכשיו, אנחנו בדרך כלל מבקשים לאורך שנים, כשבאים,

שרון דינור:

חוק התכנון והבנייה סליחה, קובע שצריך לעשות.

ציפי רון:

אנחנו,

שרון דינור:

בניין מכל צד,

ציפי רון:

משהו פשוט, זה לא, זה לא משהו שביקשתי אותו חד פעמי עכשיו,

משה מרגלית:

נעשה אותו, אין, אין שום בעיה,

ציפי רון:

זה הרגל אצלנו.

משה מרגלית:

בוא לא נתווכח על מה שאנחנו מסכימים.

שרון דינור:

בסדר,

משה מרגלית:

אנחנו ראינו כאן בשקף קודם, אנחנו נמצאים כמעט מול המתחם של בצלאל, אוקי, המתחם של בצלאל באופי מאוד דומה בגבהים למה שאנחנו עושים.

שרון דינור:

לזה אתה מתכוון לז'ראר בכר?

משה מרגלית:

כן, כל המתחם של בצלאל, כל זה.

לורה ורטון:

הוא שם שביל,

ציפי רון:

בית כנסת ישראל,

משה מרגלית:

דבר הנוסף

ציפי רון:

כנסת ישראל,

משה מרגלית:

הדבר הנוסף לגבי החומרים, אנחנו בהחלט יכולים לא לעשות את הקומה העליונה, כקומה של מתכת וזכוכית, ולגבי הנפחים, אם אני, וזה גם ההבדלים מה ששרון עלתה, והיא צודקת, עכשיו במסמכי התוכנית יש לנו יותר קומות, מאשר יש במצגת. הסיבה היא הבחינה הכלכלית שנעשתה, ולדעתי הבחינה הכלכלית שנעשתה, נעשתה ע"פ רווחיות של 21% ולא 18%, אני בטוח שכעת, השמאי של הוועדה מחזיזת,

שרון דינור:

סליחה, אבל מה הקשר בין להציג לנו שני דברים שונים? כאילו, לא אכפת לי איך הגעתם שמה, אבל מצגת צריכה להיראות, שוועדת שימור צריכה (לא ברור) את המסמכים.

משה מרגלית:

א', לא אנחנו, זימנו אותם בוועדת שימור לפני שבוע. אף פעם,

שרון דינור:

(לא ברור).

משה מרגלית:

רגע, שרון, תני לדבר.

שרון דינור:

לא, זה מצחיק פשוט,

משה מרגלית:

זה לא מצחיק.

שרון דינור:

לא, לא מגישים מסמכים, מראים משהו אחר, ומאשרים משהו אחר, זה לא בסדר.

משה מרגלית:

זימנו אותם לוועדת שימור,

לורה ורטון:

לא, אני רוצה לתת (לא ברור).

משה מרגלית:

לפני שבוע, אפשר לקבל את הרשות לדבר, ולא להפריע?

שרון דינור:

אפשר.

משה מרגלית:

אוקי, אני לא מפריע לך. לפני שבוע הודענו, כל הזמן שהיינו בדיון עם אגף תכנון עיר לא הופנינו לאגף השימור, לא הופנינו. לא הופנינו לאגף השימור, אוקי, ואפשר לבדוק את זה. כעת לגבי הנפחים אנחנו לא שיינו את המצגת, ולא שיינו את המסמכים לקראת הישיבה הזאת. המצגת היא מצגת שהייתה, זה נכון שבמסמכי התוכנית הגבהים הם יותר, כאשר הם הוטמעו בדו"ח כלכלי,

שרון דינור:

לא מקצועי, סורי, לא מקובל, לא אומרים משהו אחר, ואומרים מתכוונים, משהו אחד עושים משהו,

משה מרגלית:

לא שיינו את המצגת, המצגת הייתה מזמן.

שרון דינור:

אז היית צריך לעשות מצגת, אם אתה מראה לוועדה, ומסביר להם שאתה הולך לאשר 4 קומות ובמסמכי שם בתנאי סף יש 6,

חיים כהן:

תרשי לי שנייה לשאול את האדון הנכבד שאלה, אמרת שמתחילת הדרך, לא הפנינו אותך לוועדת שימור בכלל, אבל אתה עובד על תוכנית בשכונה אולטרה שימור, מה לא חשבת שזה צריך לבוא לשימור? זה ברור שזה,

משה מרגלית:

הבדיקה,

חיים כהן:

מובן מאליו הדבר הזה,

משה מרגלית:

(לא ברור) שלנו בתוכניות של השכונה, המתחם שאנחנו עובדים עליו לא היה מסומן לשימור בשום תוכנית, בעיר.

חיים כהן:

זה נכון, אבל,

משה מרגלית:

בשום תוכנית בעיר,

לורה ורטון:

רגע, ניתן לו לסיים.

משה מרגלית:

תיאמנו את זה עם התוכנית שנעשתה לנחלאות,

ציפי רון:

הוא צמוד לכנסת ישראל.

לורה ורטון:

רגע,

ציפי רון:

שזה שכונה, אזור לשימור.

חיים כהן:

בסדר, הוא,

ציפי רון:

נחלאות זה אזור לשימור,

משה מרגלית:

אני יצאנו מתוך הנחה, אפשר לומר ככה, שהמצב היום זה היום, הוא עדיף מהמצב של הבניינים כמו שהם, נקודה. וזה כל אחד יכול לומר, לא צריך להיות גאון, לא צריך חכי מכאן עד כאן, רואים. הדבר השני היה והיה תמ"א/38, אז ממילא היינו מקבלים את הנפחים האלה, פלוס לא הייתה נשאר חצר, אוקי. אנחנו כמתכננים.

שרון דינור:

אנחנו רואים שקיבלתם הפנייה ליחידת השימור ב – 1.4, ביחד כשפתחו את התיק בתכנון עיר, זה במערכת כאילו,

משה מרגלית:

מתי?

שרון דינור:

כשפתחו את התיק בתכנון עיר,

משה מרגלית:

אני לא קיבלתי אותה. לא קיבלתי שום הודעה.

לורה ורטון:

אוקי, אז נגיד, כנראה שבאמת הייתה בעיה פה, כי אני חושבת שהדברים היו נראים אחרת, אם היה דיון קודם. אבל אם יש לך עוד דברים שאתה רוצה לומר לסיכום, ואז נסיים, כי גם אנחנו,

משה מרגלית:

היא אומרת את מה שאמרתי קודם לסיכום, שאני חושב שאיך שלא יהיה,

לורה ורטון:

המצב (לא ברור).

משה מרגלית:

יכול להיות שתקן 21 הבדיקה תוריד את הנפחים של הבנייה, מבחינת החומרים, וקומות הגג, אני חושב שאנחנו יכולים לשנות, אם זה מה שנדרש, לגבי הצגת החתכים הארוכים של ההשתלבות בשכונה מכיוון צפון דרום, ומזרח מערב, נעשה, זה מה שאמרנו.

לורה ורטון:

אוקי,

משה מרגלית:

אותו דבר, ואני חושב על הסיכום, שאם יש את האפשרות לתוכנית כמו שהיא מופיעה כאן, מה שרואים שיידרשו לה ע"י העירייה, וע"י הוועדה מחוזית, עדיף למה שקיים היום, נקודה. אז אני בגישה זאת מה כן, ולא מה לא,

לורה ורטון:

אתה אומר שזה שיפור. אוקי,

שרון דינור:

טוב, תודה רבה.

לורה ורטון:

תודה רבה.

אסף - היזם:

אני, כן, אני, קודם כל תודה לכם, אני רק אגיד מילה, הנושא של השינוי בנפח הקומות זה באמת משהו בא מהכלכלן שלנו, עליית ריביות, עליית מחירים,

שרון דינור:

אסף, נראה לי שאתה עונה על משהו שלא שאלנו, סליחה שאני אומרת,

אסף - היזם:

לא, לא,

שרון דינור:

זה לא קשור,

אסף - היזם:

אני רק,

שרון דינור:

בכיף, תבקש פה 80 קומות, אבל תציג, מה שאתה מציג,

אסף - היזם:

לא, לא, אני,

שרון דינור:

לוועדה, צריך להיות תואם למה שאתם מציגים שעומד בתנאי סף.

אסף - היזם:

כן, לא, לא, אני מסכים במאה אחוז, אני רק אומר שהשינוי, אני דווקא לא לוקח את זה לחובתו של, של משה מרגלית, אלא לחובתנו הצד הכלכלי חייב עוד עלייה, ולכן זה עודכן בזה, והיינו צריכים כנראה להעביר את זה אליכם קודם. אבל הפער נוצר בגלל בקשה של הכלכלן שלנו להתאים את זה לתקן 21 ערכים מעודכנים. בכל מקרה תודה לכם, אני אשמח להמשיך בדו – שיח,

שרון דינור:

12 קומות,

אסף - היזם:

שתראו לנכון, ולקדם את הפרויקט הזה.

שרון דינור:

תודה רבה.

לורה ורטון:

אוקי, תודה רבה.

אסף - היזם:

תודה לכולם, תודה רבה.

ציפי רון:

בטח זה יעזור לוועדת שימור,

לורה ורטון:

אוקי, אז תיכף נעשה,

ציפי רון:

החלטה.

חיים כהן:

אנחנו נקיים דיון פנימי,

שרון דינור:

היה צריך לגעת בה, אתה מציג משהו לוועדה, סליחה, לא יכול להיות כזה דבר,

משה מרגלית:

אני לא יכול במהלך של ארבעה ימים,

שרון דינור:

אז היית, אז היית מבקש מאיתנו להסיר את זה מוועדת שימור, אנחנו מפרסמים את זה, אנשים
לוחצים עליהם, ברגע שאתה עומד בתנאי סף, אנחנו צריכים לדון בזה. מה הבעיה לעדכן מצגת גם?
עם כל הכבוד באמת, אפילו ביום אני עושה לך, בשעה. אפילו, אפילו אומרת בעל פה, - חברים המצגת
פה היא לא מעודכנת, אומרת, רק שתדעו לכם המצגת מציגה מצג, הנספח בינוי,

משה מרגלית:

אבל אמרתי את זה,

שרון דינור:

לא, לא אמרת את זה, לא אמרת את זה, זה הדברים שמרגיזים אותי, יודעים פה חברי הוועדה, כי אני
משתדלת להתייחס הכי ברצינות,

משה מרגלית:

אמרתי שהמצגת לא מתוקנת בנספח.

שרון דינור:

לא, לא אמרת, ולא הסברת שזה,

לורה ורטון:

אז אנחנו,

משה מרגלית:

חזרתי על זה שלוש פעמים, אז אולי עוד פעם, אני אחזור.

לורה ורטון:

אוקי, תודה רבה, אנחנו הבנו שצריכים לעדכן את הדברים.

שרון דינור:

ו – 12 קומות כלפי בצלאל פה, לא 10.

משה מרגלית:

תודה רבה.

לורה ורטון:

תודה רבה.

שרון דינור:

8, 9 קומות כלפי המרקם הפנימי, לא 6.

משה מרגלית:

כן, להתראות.

לורה ורטון:

תודה רבה, להתראות. כן, בבקשה.

דוד היימן:

זה מתחם לפינוי בינוי, יש לידו מתחם נוסף שבתוך תקופה, הוא גם לא שייך בדיוק לנחלאות, מגיע לפינוי בינוי, מישו חשב שאולי צריך פעם לתכנן דבר מושלם, ולא, זה מסתמך על זה, וזה מסתמך על זה, ואחר כך זה נראה גרוע מאוד,

שרון דינור:

הבעיה ש – ,

דוד היימן:

כמה מבנים צמודים ממש, שהם יגיעו בתוך (לא ברור),

לורה ורטון:

כן, שהיה פשוט לצרף אותם.

דוד היימן:

נכון, או לתת תכנון (לא ברור), משהו לכיוון.

חיים כהן:

אני חושב התוכנית הזאת, היא חרפה לוועדה, ככה אני חושב. חרפה לוועדה, אני מתכוון,

אסנת יעקובוב:

זה לא עובד.

חיים כהן:

לא הביאו תוכנית מסודרת, לא מקצועית, הכול חפלה, מסמך אחד סותר את המסמך השני, הם לא ידעו בכלל צריך להגיע לשימור. איך יכול להיות אדריכל, שכל אדריכל מתחיל, אתה יודע שבשכונה שאולטרה שימור, המקום הכי זה, לא ידע שצריך להגיע ברגע אחרון, אמרו לו שימור, , אני חושב, אני לא הייתי מקיים אפילו דיון על התוכנית,

שרון דינור:

למה אמרתי לו על עמק רפאים?

חיים כהן:

בסדר,

שרון דינור:

הוא המתנגד הראשי בעמק רפאים, כאילו,

חיים כהן:

ראיתי בן אדם קצת מכובד, ומבוגר, לא רציתי שחלילה ייפגע מאיתנו. אבל אני חושב שבאמת, אני לא הייתי אפילו מקיים דיון, הייתי דוחה את התוכנית לחלוטין, ללא שום הערות, לא א', ולא ב', ולא ג', כי גם אין שום דבר ריאלי בכל מה שהציגו פה. ופשוט לדעתי צריך להיות ההחלטה, דוחים את התוכנית, נקודה, זהו, לא, בלי לנמק את זה אפילו.

ציפי רון:

אני רוצה להעיר עוד הערה, ברשותכם,

לורה ורטון:

כן,

חיים כהן:

כן,

ציפי רון:

תראו, הוא יושב כבר עם הרבה אנשים עם מחלקת מהנדס העיר, הוא יושב עם אנשים בוועדה המחוזית, יש כאן, יש כאן טענה.

חיים כהן:

אני בדקתי בוועדה מחוזית גם כן, זה לא נכון, כמו שהוא אמר שהוא יושב עם מהנדס העיר ויש לו את הזה, שרון בדקה, וזה גם לא נכון.

ציפי רון:

הוא יושב עם מישהו.

חיים כהן:

אז יש פה,

ציפי רון:

אבל הוא יזם עם מישהו.

חיים כהן:

אז אני לא יודע עם מי, אני בדקתי עם וועדה מחוזית, אמרו לי, לא מכירים.

ציפי רון:

מה שאני, מה שאני אומרת,

חיים כהן:

שרון אמרה, מה שהוא אמר, שמהנדס העיר וזה, מבקרים, היא אומרת לא נכון,

ציפי רון:

מה שאני מנסה להגיד, בכל זאת היה לו דיאלוג עם מישהו, כי החליטו להגיע לכאן, הוא לא היה מגיע לכאן, אם לא היה לו דיאלוג עם מישהו, הוא דיבר עם מישהו.

חיים כהן:

לא, הוא פתח תוכנית, והתקדם.

לורה ורטון:

לא, קשה לי להאמין,

ציפי רון:

אני לא חושבת שזה, אני באמת, אני לא חושבת, אני מציעה לבדוק את זה יותר לעומק, אני חושבת שיש לנו כאן בעיה רצינית מאוד, עם הוועדה המחוזית, עם העניין של השימור, עם כל מיני גופים,

חיים כהן:

לא נדבר על הוועדה מחוזית, אין נציגות שמה, גם אצלהם יש שימור,

ציפי רון:

אני אגיד לכם למה, לא, לא, אני אגיד לכם למה, אנחנו מדברים פה על תוכנית, אפשר להפריד אותה, ולהגיד אוקי,

חיים כהן:

בסדר, אני מסביר לך שבדקתי בוועדה המחוזית זה לא נכון מה שהוא אמר, אז על בסיס מה אנחנו אומרים ששם,

ציפי רון:

אז הוא לא ידבר עם אף פעם בוועדה מחוזית,

לורה ורטון:

רגע,

חיים כהן:

אני לא יודע מה זה לדבר.

לורה ורטון:

לא משנה מה היה,

חיים כהן:

אנחנו מדברים עם המקבלי החלטות, עם המקבלי החלטות, לא מכירים את התוכנית, נקודה,

לורה ורטון:

אני לא יודעת, אני חושבת ש - ,

חיים כהן:

אני לא יורד לרמה הזאת.

ציפי רון:

בסדר.

לורה ורטון:

בוא נלך עכשיו הלאה, אנחנו אומרים,

ציפי רון:

אני רק רוצה להגיד שזה נורא חשוב, הקרבה הזאת לכנסת ישראל, אזורים לשימור,

לורה ורטון:

כן,

ציפי רון:

וכל הצורה וכל החזית החמישית של ירושלים, שנראית מהגבעה שלטונית שזה כנסת, שזה בית המשפט וכן הלאה, זה מקום סופר רגיש, וצריך להתייחס אליו באחריות יתרה,

לורה ורטון:

אוקי,

ציפי רון:

ובדיונים קפדניים מאוד. ואי-אפשר שתבוא לכאן תוכנית שגם לא תתייחס לסביבה בכלל, ובלי חתכי אורך ורחוב, וכן הלאה, אפשר להגיד לו, אתה לא יכול לבוא לוועדה בלי זה,

לורה ורטון:

אוקי, אני רק אציין,

חיים כהן:

שרון,

לורה ורטון:

שכן הוא אמר,

שרון דינור:

תיכף נעשה (לא ברור).

לורה ורטון:

זה מול מתחם בצלאל די דומה.

חיים כהן:

אנחנו לא נעשה פה דיון,

לורה ורטון:

בנראות,

חיים כהן:

תקשיבי,

לורה ורטון:

אבל בואו, בואו זה,

חיים כהן:

על אף שמדובר במרקם היסטורי, שכונה היסטורית, לכן הוועדה החליטה לדחות את התוכנית, נקודה,
אל תתני להם אופציה אחרת,

לורה ורטון:

אני לא חושבת שזה נכון,

חיים כהן:

לא,

שרון דינור:

אני פשוט חושבת שזה רעיון חכם, חבל לי, שאם הוא עכשיו הולך מחר למחוזית, והוא עשה איתם
תיאום מולו, אני לא יודעת,

חיים כהן:

הוא לא עשה, אני שמה.

שרון דינור:

אבל תגיד שכן, אוקי,

חיים כהן:

אני שם,

שרון דינור:

מאשרים לו את זה, אז חבל לי שאף אחד לא יגיע להם,

חיים כהן:

לא יאשרו לי,

שרון דינור:

רגע, אני, אתה צריך להגיד להם חבר'ה אפשר, למה זה, יש הרבה פרויקטים, בואו נהיה חכמים,

לורה ורטון:

בדיוק.

חיים כהן:

ברגע שאת אומרת, לא נעשה,

לורה ורטון:

אנחנו צריכים לנמק.

חיים כהן:

כל תיאום מחלקת השימור, וועדה מחוזית לא יכולה להתעלם מזה. וועדה מחוזית לא יכולה להתעלם מזה. ברגע שאת אומרת נכנסת לנושא התכנוני, הוועדה המחוזית לא מעניינת אותה, נושא תכנוני זה אני, ולא אתם. זה בדיוק מה שאני לא רוצה שיקרה.

שרון דינור:

אז אתם רוצים שאני אשאיר אולי,

חיים כהן:

אני ברגע שאת (לא ברור).

לורה ורטון:

אני חושבת ש - , שכן צריך לנמק שיהיה ברור, לא רק שזה לא, כי הם, אנחנו יכולים להגיד לו, והם יכולים להגיד - כן. אנחנו צריכים לגבות את מה שנאמר, עם נימוקים,

צפי שלף:

אפשר להפוך את הסדר.

לורה ורטון:

כדי שיבינו את חומרת הדברים.

ציפי רון:

ויש עוד נקודה אחת, שאנחנו חייבים סוף סוף להתייחס אליה, זה עניין של החומרים.

שרון דינור:

זה אם היינו מאשרים את זה, הייתי איתך, אבל בגלל שאנחנו דוחים,

ציפי רון:

עלולים לאבד את האופי שלה, זכוכית, זכוכית וברזל, ואני לא יודעת מה,

שרון דינור:

בגלל שאנחנו דוחים את זה, אנחנו לא ניכנס לזה.

ציפי רון:

כל הזמן מתקדם כל תוכנית, כל הזמן מגיעות עוד תוכניות כאלה,

לורה ורטון:

אז בואו, בואו נמשיך עם הנימוקים.

ציפי רון:

צריך לעשות (לא ברור).

צפי שלף:

הנה, הם נמצאים פה.

לורה ורטון:

אוקי, תיאור המצב, זאת בעיה בפני עצמה.

שרון דינור:

זה מה שחיים אמר,

לורה ורטון:

הבינוי,

שרון דינור:

זה הסיבה המרכזית כאילו,

לורה ורטון:

הבינוי המוצע חורג באופן ניכר,

חיים כהן:

זה אני לא הייתי, זה למשל, אני לא הייתי כותב, אני אגיד לך למה, כי וועדה מחוזית תגיד, עם כל הכבוד אנחנו מחליטים לא אתם. ואז אנחנו,

שרון דינור:

אנחנו מחליטים, מה זה זה?

חיים כהן:

אז בשביל מה אנחנו צריכים להיכנס לזה? ברגע שאני אומר, שלא נעשה תיאום בשימור, דבר כזה הוועדה המחוזית לא יכולה להתערב, ואז, הם מכריחים אותם להיכנס לנושא הזה, מכריחים אותם להיכנס לנושא הזה.

לורה ורטון:

אני חושבת להגיד,

ציפי רון:

למה (לא ברור) עליון.

לורה ורטון:

נוכל להגיד,

ציפי רון:

יש מה להגיד,

לורה ורטון:

הבינוי המוצע חורג באופן ניכר מגובה הבנייה, נכון, במקום זה, ופוגע במרקם,

צפי שלף:

מאפייני המרקם ההיסטורי,

ציפי רון:

גם את החזית החמישית, ובחזית החמישית,

לורה ורטון:

זה טיעון שלנו שרלוונטי לנו, וזה צריך להיות מאוד ברור.

ציפי רון:

ברור, זה צריך להיות חד-משמעי,

שרון דינור:

זה גם צריך לרדת?

דוד היימן:

סעיף 2. כלום לא עשה, ולהסביר שהשטח מוצע לבנייה מהווה חלק משכונת כנסת ישראל, וזהו.

חיים כהן:

זה מה שאני אומר, בשביל למה להיכנס לדבר הזה?

דוד היימן:

לא יכול להיכנס לכולם.

חיים כהן:

לא, מה את נכנסת לתחום,

לורה ורטון:

אני חושבת אפשר גם וגם,

חיים כהן:

אנחנו נפסיד את המערכה שמה, וזה חבל.

שרון דינור:

זה וועדת שימור כאילו, אנחנו רואים,

חיים כהן:

ברגע שאת מדברת וועדת שימור,

דוד היימן:

את מסבירה,

חיים כהן:

ברגע שאת אומרת,

לורה ורטון:

אפשר להגיד, אפשר להגיד,

ציפי רון:

לא, לא, אני לא חושבת שזה זה כנסת ישראל.

לורה ורטון:

מדובר ב - ,

שרון דינור:

זה נשמע כאילו, זה רק עניין של אגו, זה לא רק עניין של הגוף.

דוד היימן:

לא, שטח מוצע מהווה חלק,

שרון דינור:

סליחה, כשיש למישהו בא (לא ברור),

ציפי רון:

לא רק,

לורה ורטון:

רגע,

ציפי רון:

אבל זה לא רק,

לורה ורטון:

בשטח המגרש הוא בכנסת,

חיים כהן:

את כותבת שטח נושא הבנייה.

לורה ורטון:

ישראל, והבינוי המוצע, פשוט להשחיל את זה, אפשר להגיד את זה,

חיים כהן:

(לא ברור) שאושרה להם.

ציפי רון:

ואת החזית החמישית של ירושלים.

לורה ורטון:

אני לא הייתי מוחקת את זה, אפשר לטעון קודם.

שרון דינור:

אז,

לורה ורטון:

קודם המגרש נמצא בשכונת כנסת ישראל,

ציפי רון:

בצמוד,

חיים כהן:

הנה כתוב,

ציפי רון:

בצמוד לכנסת ישראל,

לורה ורטון:

ועל כן,

חיים כהן:

כתוב, כתוב שמה,

לורה ורטון:

אוקי,

חיים כהן:

השטח המוצע לבנייה,

צפי שלף:

זה מופיע.

חיים כהן:

מהווה חלק משכונת כנסת ישראל,

לורה ורטון:

אבל לא הייתי מוחקת שתיים, הייתי מצרפת את זה,

חיים כהן:

לא, זה מופיע (לא ברור).

צפי שלף:

את המילה שטח.

עו"ד דני ליבמן:

זה היה החורג, (לא ברור).

לורה ורטון:

מה?

צפי שלף:

שתיים יתחיל מהמילה שטח,

שרון דינור:

כאן, כן,

חיים כהן:

השטח המוצע לבינוי,

עו"ד דני ליבמן:

להוסיף אולי את כל זה,

חיים כהן:

מהווה חלק משכנות כנסת ישראל,

לורה ורטון:

לא, אבל אני אומרת שגם, התוכנית, הייתי לוקחת את החלק הראשון, ולשים את זה בסוף.

חיים כהן:

אבל זה, את הורסת את כל הטיעון,

לורה ורטון:

אני לא חושבת שאני הורסת.

חיים כהן:

טוב, אז אני אענה, את יודעת מה? וזה תשאירי את זה, כל הזמן נקיים הצבעה, וזהו, אני לא, אני חושב שזה, זה עוולה לעשות את המשפט הזה.

ציפי רון:

אני רוצה לשאול שאלה, אני רוצה לשאול שאלה,

לורה ורטון:

זה אין סתירה שם,

חיים כהן:

זה בטח שיש, כי אם אני בא ואני מסביר, שאנחנו כוועדת שימור טוענים שכל הדבר הזה, בשכונה כזאת, וללא תיאום, זה הפשע הגדול. ופתאום אני מתחיל להיכנס גם לנושא של, הבינוי המוצע אז שמה אני מפסיד בעצם את כל המערכה.

לורה ורטון:

אני לא חושבת שזה מסגרת הטענה שלנו, למה זה פוגע במרקם, פוגע במרקם.

חיים כהן:

זה שכונת שימור, עצם שלא קיימו דבר כזה,

לורה ורטון:

אבל למה,

חיים כהן:

פרויקט כזה,

לורה ורטון:

כי הוא גבוה בהרבה,

חיים כהן:

לא בגלל תיעוד, עצם זה שלא באו ותיאמו, את יודעת מה? אני שואל אותך,

לורה ורטון:

זה סעיף אחד, זה סעיף אחד,

חיים כהן:

אני שואל אותך, בוא נגיד זה היה 4 קומות, ולא תיאמו את זה, היית מאשרת את זה?

לורה ורטון:

אבל זה סעיף אחד, סעיף אחד,

ציפי רון:

לא היינו מאשרים את זה, לא היינו מאשרים בלי התנאים,

חיים כהן:

לא בלי התנאים, בעצם הדבר שלא היה תיאום עם הוועדה, לא היית מאשרת.

ציפי רון:

אני הייתי מציעה,

עו"ד דני ליבמן:

אבל כן,

ציפי רון:

רגע, אבל אני הייתי מציעה לתת למשל דוגמא,

לורה ורטון:

אנחנו ממש בחריגה,

ציפי רון:

נקודות חשובות,

לורה ורטון:

ענקית מהזמן,

ציפי רון:

לנקודות חשובות שלא תיאמו.

לורה ורטון:

אני רוצה שנתקדם,

שרון דינור:

אולי שאנחנו מסכימים אז אני, אף פעם לא קרה לי שהסמכנו על משהו, שאנחנו דוחים את הבקשה.

חיים כהן:

אבל מה זה גוף העניין? תסתכל מה כתבת,

לורה ורטון:

אוקי, אז אנחנו,

ציפי רון:

אני, אני הייתי חושבת בכל זאת,

לורה ורטון:

סליחה,

ציפי רון:

להגיד,

לורה ורטון:

אנחנו באיחור מאוד.

ציפי רון:

שהם יתייחסו גם לגגות, לחתכי רוחב, ולמרקם, למסה, לחומרים,

חיים כהן:

ברגע שכותבים, שכונת נחלאות, או מרקם הבינוי המסורתי, זה מתכוון לכל הדבר הזה.

ציפי רון:

לא, הקטע של כנסת זה הרבה יותר חשוב,

חיים כהן:

כתוב גם כנסת,

לורה ורטון:

זה כתוב,

חיים כהן:

שכונת כנסת ישראל כתוב,

לורה ורטון:

אוקי, הדבר היחיד זה שהייתי לוקחת מה שנמחק בתחילת סעיף 2, ושמה את זה בסוף.

שרון דינור:

זה מופיע פה,

לורה ורטון:

אוקי, מאה אחוז.

ציפי רון:

אז מה?

עו"ד דני ליבמן:

זה חורג בהרבה..

לורה ורטון:

כן,

דוברת לא מזוהה:

יללה.

חיים כהן:

בסדר,

לורה ורטון:

אפשר לאשר? מישהו בעד?

ציפי רון:

ואת לא תכתבי את זה גם בחומרים?

שרון דינור:

אני לא אכתוב עכשיו על החומרים. את יודעת מה?

ציפי רון:

לא צריך. לא צריך את זה,

דוד היימן:

מה עם התכנון הכולל של כל ה - ,

לורה ורטון:

אני חושבת שהוא, מכיוון שהוא,

חיים כהן:

לא משנה, דחו את התוכנית, זהו.

לורה ורטון:

אוקי, סליחה. אז זהו, מאשרים מה שכתוב עכשיו?

שרון דינור:

עברנו לפרויקט הבא,

לורה ורטון:

אוקי,

שרון דינור:

הוא פרויקט שהוא יותר, זה פשוט בהסכמה. אוסישקין 51, זה פרויקט של תמ"א/38 הריסה ובנייה מחדש, למעשה בתוכנית המאושרת 3510, 184523 של התוכנית דרום נחלאות שמפנה ל – 3510, יש רק חלק אחד של החזית הדרומית שהוא מוגדר כחזית לשימור, והשאר גמיש. אני אראה לכם את ה - , יש לנו שתיים שלוש הנחיות ממש ממש פשוטות, רגע. שאנחנו חושבים שישפרו את הפרויקט, הנה. אוקי, יש הבדל בין המצגות, שתי מצגות.

אסנת יעקובוב:

נראה לי זה אותה אחת.

ציפי רון:

הם בטח פה, אז אולי פשוט נקרא להם להציג, ואני אראה לכם בהמשך.

לורה ורטון:

היינו צריכים להיות ב – 30:10.

אסנת יעקובוב:

כן, אנחנו באיחור.

לורה ורטון:

שכולם יסבלו.

שרון דינור:

זה עוד חושב על זה. זה מעניין, אוקי, את רוצה, מה זה שאנחנו רואים עכשיו? זה המצגת, פתחתי את המצגת, זה ככה נראה?

נירה אורן:

כן, כן, זה המצגת שלי.

שרון דינור:

אז את רוצה את העכבר בעצמך?

נירה אורן:

לא, את יכולה לעבור ואני אגיד לך זהו. אני מדברת על בניין ברחוב אוסישקין בעצם שיושב על חזית המזרחית של, לאורך רחוב אוסישקין בשכונת נחלת אחים, בנחלאות. הוא נמצא בין רחוב ציפורי לרחוב צפת.

שרון דינור:

אוקי. ציפורי, צפת,

נירה אורן:

צפת, אוסישקין.

שרון דינור:

אוישקין,

נירה אורן:

בדיוק, החזית מערבית צמודה לבניין, מתחיל. אלה חזיתות הבניין הקיים, זה בניין שקיים בן 4 קומות, היום זה בניין שכמו שאתם רואים, רגע, רגע, שרון,

שרון דינור:

סליחה, סליחה,

נירה אורן:

בחזית הדרומית יש חלק, שהוא חלק מקורי של התחתון,

שרון דינור:

יחידות רואים,

נירה אורן:

כן, החלק התחתון הוא חלק מקורי, הוא אופייני לשכונה. הבניין, הוא נבנה בתחילת שנות ה-30, החלקים האחרים של הבניין נבנו בשנות,

שרון דינור:

אנחנו רואים,

נירה אורן:

ה – 40.

שרון דינור:

גם בחזית צפונית אבל את הזה, לא?

נירה אורן:

תיכף אני אגיע לחזית הצפונית. התוכנית של דרום נחלאות, היא בעצם משאירה, שזה אומר, אזור 3 לשימור, אזור שימור 3, זה אומר שאפשר לעשות שם תוספות בנייה. בעצם בתוכנית מבקשים לשמר את החזית שרואים כאן בדרום, מה שאנחנו רואים בתמונה השמאלית. אני מראה כאן את החזיתות האחרות, כמו שאת אומרת שרון, בחזית צפונית יש גם חלק לשימור, ואני גם משמרת אותו, תיכף אני אפרט,

שרון דינור:

לעבור הלאה?

נירה אורן:

תעברי הלאה, והחזית הזה הוא יהיה הבניין, הבנייה המאוחרת יותר, שהיא בניית טייח,

שרון דינור:

פה אנחנו רואים,

נירה אורן:

הנה פה, אנחנו רואים את החזית, את הקומה, את קומת הקרקע. קומת הקרקע והקומת מרתף שהיא מימין שמה, אלה קומות שנבנו בשלב הראשון של הבנייה, זאת הבנייה,

חיים כהן:

זה טייח (לא ברור), זה טייח?

נירה אורן:

לא, לא, מאה אחוז שאתה רואה, כאן איפה שמסומן הריבוע הזה בסגול, זה החלק היחיד שבנוי אבן,

חיים כהן:

אני מדבר על החלק השמאלי, כן, מה זה, מה זה התמונה הזאת? אני רואה שזה טייח.

נירה אורן:

כן, כן, זה החלק, כל החלק שנבנה בשנות ה-40, הוא חלק של טיח,

שרון דינור:

אני חושבת שזה החלק הזה, אתם רואים, מה שרואים,

נירה אורן:

מה שרואים כאן,

שרון דינור:

כן,

נירה אורן:

בדיוק זה משמה, מאיפה שאת מראה שם, בדיוק, ששמה אומרים שזה 4 קומות, מה שקיים. עכשיו אני, רק שנייה, אני אגיד, אני כאילו, כמו שאמרתי החלק לשימור זה בעצם החלק הדרומי, לפי התוכנית, אני משמרת גם חלק המזרחי מהבניין, מהבניין המקורי, וגם את החלק הצפוני. אני תיכף אראה איך אני עושה את זה. כאן רואים בחזיתות את החלקים בעצם שאני משמרת, וזה כאילו תוכנית של הבניין קיים, מצב קיים.

שרון דינור:

בוא נעבור הלאה.

נירה אורן:

כן, התוכנית, טוב, זה התוכנית שחלה במקום, כמו שאמרתי,

שרון דינור:

פה הגענו למשהו.

נירה אורן:

הגענו למשהו, הגענו למשהו, יופי. אם את יכולה ללכת לתוכנית קומת הקרקע, זה כאן זה התוכנית פיתוח,

שרון דינור:

זה לא קומת קרקע?

נירה אורן:

לא, זה הפיתוח,

שרון דינור:

זה קומת הקרקע,

נירה אורן:

זה קומת מרתף, קומת מסד, וכאן יש קומת הקרקע. בקומת הקרקע כמו שאתם רואים אני, מה שמסומן בצהוב, זה הבניין הקיים, חלקים להריסה. אני משמרת גם את החזית הדרומית, כמו שמבקשים ובנוסף גם את החלק המזרחי של החזית, של הבניין (לא ברור), את החזית המזרחית. שעכשיו היא בעצם הייתה מוסתרת. אני עושה הפרדה בין החדש לישן, כניסה שקופה, וזה בחלק הדרומי, שזה יהיה שם גם כניסה לבניין, אני נותנת את הכניסה הראשית מהחזית הצפונית. וקבעתי את המיקום של הכניסה מול חלק הקיים לשימור. וכך אני מנסה, לשמור את המקסימום מהבניין הקיים.

שרון דינור:

בשני הצדדים, המבואות,

נירה אורן:

כן,

שרון דינור:

הם המשותפים לכניסה לבית, הם מול החזית לשימור, זאת אומרת,

נירה אורן:

נכון, נכון, הם מגישים את החזית לשימור, בדיוק,

לורה ורטון:

אבל רגע, אז רק החלק הדרומי בעצם נשאר כפי שהוא, זאת אומרת,

נירה אורן:

כן,

לורה ורטון:

הוא חשוף גם?

נירה אורן:

לא,

שרון דינור:

הכול נשאר כמו שהוא, אבל פשוט הוא לא חשוף לציבור.

לורה ורטון:

אבל לא, החלק שהיא, היחידי שישאר חשוף זה הדרומי?

נירה אור:

הדרומי והחלק הצפוני שמה, שגם הוא, זה מול הכניסה, הכניסה היא שקופה.

לורה ורטון:

אוקי,

נירה אור:

שרון בבקשה.

שרון דינור:

כן, כן,

נירה אור:

אני עכשיו, זה תוכניות הבניין, הקומות, הדירות, זה דירות קטנות, כמו שאופייני,

שרון דינור:

הן חוזרות על עצמן, אני פחות,

נירה אור:

נכון, נכון, אין כאן מה לעבור, תמשיכי, מה שאני כן רוצה זה להתעכב על החתך, תגיעי לחתך, אני רוצה להתעכב על החתך. אוקי, המלצה של מחלקת השימור, המבקשים להוריד את ה - , אני מבקשת להעלות 70 ס"מ?, אתם רואים בחתכים?

לורה ורטון:

כן,

נירה אור:

מעל הקומה האחרונה. אני חשבתי והכול המלצה של המחלקה זה לרדת איפה שהמדלפות גם יהיו בגובה הרצפה של הקומת גג,

שרון דינור:

כאן, כאילו שיתחילו מכאן.

נירה אורן:

בדיוק, מה שאני כן מבקשת, ואני רוצה להראות, בקשה אם את יכולה להראות את שלושת החתכים שמה למעלה, אם טיפה להגדיל את זה, אני מבקשת להעלות רק 30, בחנתי את כל האפשרויות, הקטנתי את הקומה, כי בעצם יש לי שתי מרפסות שהם האוורור של הקומה הזאת. אני לא רוצה להגיע כמו במצב השמאלי שיש לי מעקות אנכיים,

שרון דינור:

שחורגים מתוך ה - ,

נירה אורן:

בדיוק, אני רוצה להגיע שהגג יהיה רק, שהגג יהיה כמו בהמלצה גם של,

לורה ורטון:

נכון,

נירה אורן:

(לא ברור) של ההמלצה של התב"ע. אז אני מבקשת כדי להגיע לגובה סביר, אחרי שהקטנתי את הקומה כלומר כרגע הקטנתי את הקומה, ממה שמוצע כאן, ואני רק מבקשת 35 ס"מ, כדי שאני אגיע לגובה מעקה מתאים שמה. והכול באמת במינימום. אני הורדתי יותר מ - , אני הורדתי, בגלל שהורדתי מכל התוכנית, בשני הכיוונים, אני בעצם, מקטינה בערך ב - 5% את השטח של הקומה, והבקשה שלי היא לקבל עוד 35 ס"מ.

שרון דינור:

ואת זה את רוצה את האמצעי.

נירה אורן:

בדיוק, את האמצעי, אני רוצה, אוקי. שזה עושה לי את החתך נקי, כאילו את הגובה של.

חיים כהן:

בקיצור, היא משאירה את הכול כמו שהוא,

שרון דינור:

אוקי, מה עוד?

נירה אורן:

ואני מורידה ממה (לא ברור).

שרון דינור:

היא מורידה, היא מורידה.

נירה אורן:

ממה שהצעתי אני מורידה.

שרון דינור:

מה עוד?

נירה אורן:

מה עוד? הנה כאן רואים את החזיתות הבניין, כמו שאתם רואים כאן מימין, זאת היא הכניסה הראשית, ושמה איפה שמסומן בסגול, זה בעצם כל החלק הזה, שאני רוצה לשמר, שהוא בעצם המבואה לבניין, אני גם שומרת שמה ריצופים קיימים, זה החלק הדרומי. זה כאן,

שרון דינור:

כאילו זה משהו, אני אגיד עליו מילה,

נירה אורן:

כן,

שרון דינור:

כי כן התייחסנו בהמלצה, המלצה שלנו מאוד קצרה פה, כלומר אני לא מדברת על הנושא הטכני של 200 מטר בנייה. אבל כאן, כאן זה לא טוב בעינינו התשתיות.

חיים כהן:

מה זה שמה?

שרון דינור:

תשתיות כל הפחי זבל וזה, עכשיו כשאנחנו עושים בניין,

נירה אורן:

לא, רק פחי זבל, לא תשתיות.

שרון דינור:

אז פחי, האופציה היא לשלב את זה,

צפי שלף:

בתוך הבניין,

שרון דינור:

בתחום של הבניין, שזה,

נירה אורן:

אז אני רוצה להגיד משהו,

שרון דינור:

הבניין הוא חדש, עכשיו מה אתה לוקח? את כזה דבר ושם אותו על הפרצוף של רחוב בשכונה היסטורית,

חיים כהן:

רגע, השאלה,

נירה אורן:

אבל הפתרון לכל השכונה, לכל השכונה,

שרון דינור:

כן,

חיים כהן:

מה? מה שמך?

נירה אורן:

נירה.

לורה ורטון:

רגע,

חיים כהן:

שנייה, אני רוצה לשאול שאלה,

שרון דינור:

כן,

נירה אורן:

בבקשה.

חיים כהן:

נכון, את צודקת גם היא צודקת,

שרון דינור:

כן,

חיים כהן:

מצד שני, אנחנו רואים באמת (לא ברור) תוכנית שהולכים על מאה אחוז עם השימור, באמת על מאה אחוז.

דוברת לא מזוהה:

זה לא סותר.

חיים כהן:

הוא נתן מאה אחוז,

שרון דינור:

עכשיו, אנחנו,

חיים כהן:

ולכן השאלה עכשיו, איך אנחנו,

שרון דינור:

חיים, אני רוצה לענות לך,

חיים כהן:

כן מנסים לאזן.

שרון דינור:

תראה, אני חושבת,

חיים כהן:

אני לא אומר שככה צריך להיות,

שרון דינור:

אני אגיד לך, אני אענה לך, כי אנחנו מתעסקים עם זה המון. המיקום שבעיני היה,

חיים כהן:

היום איפה זה נמצא?

שרון דינור:

שנייה, היום הוא נמצא, פיצץ קטן,

חיים כהן:

בחוץ,

שרון דינור:

אבל קטן,

חיים כהן:

אבל בחוץ.

שרון דינור:

אבל תראה איזה גודל הוא תופס עכשיו, אתה עולה, מה שנקרא יפה קיבלת זכויות, פטור מהיטל השבחה, בלי הליך של תב"ע יש לך המון המון דברים, אתה בתמ"א/38.

חיים כהן:

תמ"א/38,

שרון דינור:

אוקי, אבל אני אומרת גם בלי קשר, הדבר הנכון ציבורית זה למקם אותם פה, כאילו, תעשה כזה, סליחה שאני עושה את זה, כן בכניסה לבניין, זה לא, זה מוריד טיפונת מהשטח של הגינה, עושים פה איזה הפרדה, עושים את החלונות לפה, הכול בסדר כאילו,

חיים כהן:

אבל צריך לגור, זה תמ"א/38, מה ההסכמות שיש,

שרון דינור:

אגב כל זה על שטח הרחוב בכלל, שזה בכלל הזוי כאילו,

חיים כהן:

שטח הגינה הזאתי היא ציבורית, או זה שייך לתוך החלקה?

שרון דינור:

הוא לוקח את המתקנים שם שלו, במקום (לא ברור),

לורה ורטון:

בציבורי,

חיים כהן:

אני אגיד לך מה שאת מציירת עכשיו,

לורה ורטון:

בציבורי,

חיים כהן:

זה בתוך החלקה?

שרון דינור:

חלקה,

חיים כהן:

אז אני אסביר לך, השאלה,

שרון דינור:

כמו בכל,

חיים כהן:

האם יש לו הסכמות, עם התמ"א/38,

שרון דינור:

אני לא יודעת,

חיים כהן:

אם זה יכול לגרוע בהסכמות או לא יכול לנגוע בהסכמות.

נירה אורן:

אז אני,

חיים כהן:

יש לזה השלכות גם,

לורה ורטון:

בוא נשמע התייחסות,

נירה אורן:

זה האישור והמלצה, אני הצעתי, כי הייתה החלטה, הבקשה, המלצה שלכם, אני הצעתי את זה בתוך המגרש. אני, השומרים זה לא קטן, לקבל היום, אנחנו צריכים כאן, אנחנו צריכים כאן שתי עגלות, זה גודל שהוא ממש מגיע עד הבניין, אבל בסדר.

שרון דינור:

כמה יחידות יש לך במצב הנכנס?

נירה אורן:

15,

שרון דינור:

לא, לא, לא כמה מוצעות,

נירה אורן:

9,

שרון דינור:

כמה? 9 במצב הנכנס?

נירה אורן:

כן, אז מונאל כך זה מה שהוא המליץ לי, אני הגעתי אליו עם תוכנית שאני שמת את זה בתוך השטח של המגרש. זה הייתה המלצה שלו. עכשיו אני רוצה להגיד, אני עשיתי כמה פרויקטים באזורים, באזור הזה של נחלאות, זה הפתרון המומלץ, לרכז בחוץ, מחוץ למגרשים,

שרון דינור:

זה,

נירה אורן:

בכמה מקומות.

שרון דינור:

תשמעו, אני לא, אני רוצה להגיד לכם ש - , אני אגיד בפנימי או בחיצוני, או לא משנה מה, אנחנו עושים התחדשות עירונית פה לכל העיר,

נירה אורן:

אוקי,

שרון דינור:

וגם לא יהיה לנו עוד הזדמנות כזאתי לטפל בתשתיות, ולא לשים אותם בפרצוף של הרחוב, ואם הדיירים לא מסכימים, אחרי שנתנו להם את כל הדברים האלה אגב, זה לא יקרה,

חיים כהן:

אבל היא אומרת שהיא שמה את זה בפנים, ומונאל כך עצר את זה.

שרון דינור:

אנחנו נדבר עם מונאל כך, השאלה זה פנימי.

חיים כהן:

בוא נעשה את זה בדיון פנימי.

שרון דינור:

אנחנו נעשה,

נירה אורן:

אבל גם יש את העניין,

שרון דינור:

מבקשים את זה בכל העיר, זה לא שזה רק פה ביקשנו.

חיים כהן:

לא, אני אומר לך את האמת. זה שהיא אומרת שהיא שמה את זה בפנים, ודרך אגב רוצים,

נירה אורן:

אני ככה הגעתי,

חיים כהן:

זה מה שהתחברתי להגיד, הם הולכים איתנו, הם משתדלים, התוכנית הזאת, את רואה שהם משתדלים ללכת איתנו כמעט בכל דבר, וגם בחלק הזה שהיא אומרת שהיא הכניסה בפנים, אחד מתוך המערכת הוציאה, אז בוא נעשה את הצדק עם הגברת.

נירה אורן:

אנחנו,

שרון דינור:

שנכון להעיר בסופו של דבר,

חיים כהן:

אז בואו (לא ברור).

לורה ורטון:

אני חושבת שצריכים לדברים איתם,

נירה אורן:

אולי,

לורה ורטון:

(לא ברור)

נירה אורן:

(לא ברור) הנה משרת לא רק אותנו,

לורה ורטון:

המרחב הציבורי יספוג את הכול.

שרון דינור:

זה לא הגיוני,

לורה ורטון:

לא יכול להיות.

נירה אורן:

אני, כלומר מבחינתי אני מוכנה, אולי נבקש, שיהיה, בגלל שזה לא משרת רק אותי הדבר הזה, זה משרת את כל הרחוב בערך, אז אולי לשקול בגלל שבאמת זה בניין חדש ואנחנו מקבלים כמו שאת אומרת, אולי להכניס חלק לתוך השטח שלנו, וחלק כן להשאיר על חשבון הציבור, כי זה מה,

שרון דינור:

רגע, והיה לנו עוד הערה שהיא הערה ראשונה שלנו שהיא חשובה,

נירה אורן:

אז אנחנו נגיע אליה עכשיו,

לורה ורטון:

רגע, אז מה, לחדד דברים, אז את אומרת חלקית?

נירה אורן:

כן, אני מוכנה טיפה לדחוף את זה לשטח המגרש שלנו, על מנת,

שרון דינור:

אני לא מכירה פתרונות שמציעים ב - ,

נירה אורן:

אני אראה לך פתרונות,

שרון דינור:

לא, לא, לא קשור, מה שעשו עד עכשיו. היום המדיניות של מהנדס העיר, עם גופים עירוניים, אנחנו יכולים לבדוק את זה, נבדוק את זה בפנימי.

נירה אורן:

אוקי, מאה אחוז.

שרון דינור:

אוקי אז עכשיו,

נירה אורן:

אז עכשיו לעניין של ה-3 מטר. אני קיבלתי, הנה, הנה זה כאן, אני יש לי, אני בחנתי את כל העניין מול מתכנן נוף, מול משרד אדיר, מהוד השרון שהם ליוו אותנו בכל העניין של סקר עצים. הוא, הוא המלצה שלו, אין לנו עניין להזיז את מקומות קרקע, אנחנו צריכים להזיז את, שרון, שרון, תרדי, תרדי,

שרון דינור:

כן, כן,

נירה אורן:

לא, גם, העמוד הזה בבקשה. מה שאנחנו מבקשים זה ל- , מה שהוא ביקש, כדי שאנחנו נוכל לשמר את העצים, אנחנו כמובן נעשה תהליך יחד איתו במהלך הבנייה. זה את הקומות מתחת לקרקע להרחיק ביותר מ-3 מטר, מתחת לבניין. הוא ביקש, בדקתי את זה גם מול מהנדס, כי בעצם הקומה,

שרון דינור:

3 מטר מהגזע, את מתכוונת.

נירה אורן:

מה גזע, בדיוק.

שרון דינור:

מה שאת מראה פה זה מתוקן כאילו?

נירה אורן:

זה מתוקן, וזה עם אישור שלו, יש לי כאן את המיילים, שהתכתבתי איתו, מה שהוא מבקש, זה, כלומר מה שהתוצאה של מה שהוא מבקש זה שהרצפה של קומת הקרקע תהיה זיזית, אנחנו בחנו את זה גם מול המהנדס, אין צורך בחפירה,

שרון דינור:

כאילו במקום הדבר הזה.

נירה אורן:

בדיוק, במקום הדבר הזה, אני מציעה.

שרון דינור:

זה חתך נכון, כן, פה אוסישקין, לא לעשות את הדבר הזה,

נירה אורן:

לא לעשות את הדבר הזה, לעשות כמו שאני מציעה, זה עם אישור שלו,

שרון דינור:

אוקי,

נירה אורן:

הוא דאג גם, הוא מאוד דאג, אמר שמה שיותר ישפיע על העצים זה הגדר, אז אני, הוא נתן לי גם פרט לשימור של הגדר של המגרש, לשמר את הגדר של המגרש, הוא נתן לי בדיוק פרטים, בדיוק איך לעשות את הדבר הזה,

שרון דינור:

אני רק רוצה להגיד, מקובל עלי,

נירה אורן:

כן, זה מקובל.

שרון דינור:

לא, אני רק רוצה להגיד שהסיפור פה הוא לא רק ההתרחקות, אלא גם של חפירה בשלב הבנייה.

נירה אורן:

אז הכול ייעשה, הכול מתואם, זהו. אני רוצה להעיר משהו, רק בקשר לבניין הזה, הבניין הזה זה לא, כמובן שלכל פרויקט יש את הערך הנדל"ני שלו, כאן מי שבונה את הבניין הזה,

שרון דינור:

כן,

נירה אורן:

זה הבן והבת, של בני 90 ומשהו, שבנה את הבניין המקורי. הנכדים והנינים, ויש כאן בהחלט האינטרס לשימור, ובהחלט אינטרס, ואני, הם כן, ויש את הסיפור של המשפחה שם, זה משפחה, נקראת משפחת

בן שלום, שכל ההיסטוריה שלה, היא ממש ההיסטוריה של השכונה, קוראת את כל הסיפורים, כמובן
יש דברים תיקנתי עם יותר, לכל משפחה, וגם כאן יש,

שרון דינור:

כן,

נירה אורן:

אבל זה אני רוצה להגיד.

שרון דינור:

אוקי, יש עוד, הוא רצה אלחנן להגיד משהו, הוא לא חבר וועדה פה, הוא אורח.

אלחנן אסטרוביץ:

אפשר לראות את התוכנית בבקשה של, החזית שפונה לרחוב? ומה החלק לשימור בעצם?

שרון דינור:

בחזית שפונה לרחוב, אין משהו שהוא לשימור, לא, לא לאוסישקין, יש רק בחזית,

לורה ורטון:

ממש בהתחלה ראינו.

נירה אורן:

לא, כאן אבל, אני מראה את החזיתות של הגדרות, תראי בבקשה את החזיתות למעלה, הוא מסומן,

שרון דינור:

רגע, הנה זה החזית הדרומית פה?

נירה אורן:

כל החלק הזה, הוא לשימור,

שרון דינור:

חלק, כן.

אלחנן אסטרוביץ:

אז בעצם הם לוקחים פה מבנה, והופכים אותו בעצם סוג של עמדה, זה מה שקורה פה.

שרון דינור:

זה בכל (לא ברור), אנחנו מוסיפים על הקיים.

אלחנן אסטרוביץ:

בסדר, השאלה,

שרון דינור:

זה המדיניות,

אלחנן אסטרוביץ:

השאלה שלי למחלקת שימור, למה, למה,

שרון דינור:

אנחנו פועלים לפי המדיניות, זה המדיניות אומרת שאפשר להוסיף על מבנים לשימור, יש לו חזית לשימור.

אלחנן אסטרוביץ:

אבל בעצם,

לורה ורטון:

מוסיפים קומות, אבל משאירים את הקומה המקורית בשביל,

אלחנן אסטרוביץ:

המבנה ההיסטורי מאבד את הדומיננטיות שלו, הוא נבלע בתוך מפלצת.

לורה ורטון:

הוא קצת נבלע, בגלל זה אנחנו מגדילים במספר הקומות בהתאם ל - ,

אלחנן אסטרוביץ:

מחלקת השימור, זה, זה נקרא שירות.

חיים כהן:

זה מדיניות,

ציפי רון:

קירות שנשארו, פחות או יותר.

חיים כהן:

טוב, אפשר, סיימנו, נכון?

ציפי רון:

מוסיפים לבניין. מה שנשאר עושים (לא ברור).

שרון דינור:

על זה, כתבתי לעצמי.

ציפי רון:

לא הורסים קירות לשימור, מוסיפים בנייה.

שרון דינור:

תודה רבה.

לורה ורטון:

תודה רבה.

חיים כהן:

אנחנו מתכנסים לדיון פנימי,

לורה ורטון:

כן,

חיים כהן:

אפשר?

לורה ורטון:

סליחה, אלחנן.

ציפי רון:

צריך לדעת גם וגם.

אלחנן אסטרוביץ:

אני חייב לצאת?

אסנת יעקובוב:

כן.

אלחנן אסטרוביץ:

תודה.

חיים כהן:

טוב לדעת שאלה החברים שלך.

ציפי רון:

כן?

חיים כהן:

חברים חדשים שלך, זה נראה, כן, מאיפה מה זה הדבר הזה? את אישרת לו לבוא?

שרון דינור:

הוא שאל אותי אם אפשר לבוא לוועדה,

חיים כהן:

היית צריכה להגיד, שישאל את היושב ראש, מה כל טיפוס עכשיו,

שרון דינור:

שאלתי את היושב ראש,

חיים כהן:

אני לא מכיר, אין לי (לא ברור) עליו.

לורה ורטון:

בוא, בוא נגיד ככה, בוא נמשיך עם הנושא הזה, ואחר כך נראה מה עושים הלאה.

ציפי רון:

יסיים את העניין.

שרון דינור:

רגע,

צפי שלף:

אין לו (לא ברור), ואין לו קשר לשימור, הוא סתם משווק איזה עמותה, כותרת.

חיים כהן:

אז אני שואל אותך,

לורה ורטון:

לא, רגע, סליחה,

חיים כהן:

בתור מה.

לורה ורטון:

סליחה, אני מכירה את (לא ברור), אני מכירה את העמותה קצת, אני יש לי מה להגיד, בוא נתמקד בזה.

חיים כהן:

לא, אבל כחבר וועדה, הייתי מאוד רוצה לדעת, מה,

שרון דינור:

אני אמרתי ליוחנן,

חיים כהן:

עם כל הכבוד.

שרון דינור:

לפני, לפני, כשהוא דיבר איתי, אמרתי לו, הוא פנה אלי הבן אדם טיפוס זה וזה, והוא רוצה להגיע לוועדות,

חיים כהן:

ומה הוא אמר?

שרון דינור:

אני יידעתי אותו.

חיים כהן:

ומה הוא אמר?

שרון דינור:

הוא אמר לי,

לורה ורטון:

הוא אמר, אני אדבר,

שרון דינור:

אני יכולה לעשות,

לורה ורטון:

כמו שאמרתי, מכירה, דיברנו יוחנן, בוא נתמקד בסדר היום שלנו.

שרון דינור:

כאן במהלך,

חיים כהן:

פעם הבאה, אני חושב נציג למישהו שיציג את זה בפני החברים.

ציפי רון:

לפני שנתיים שלוש,

חיים כהן:

ושיגידו מה עומד מאחורי את זה, עם כל הכבוד. אני צריך לחשוב פעמיים, לפני שאני מוציא מילה, כי אני לא יודע מי הוא, ומה, מה הוא ישתמש במה שאני כן אגיד, או לא אגיד.

שרון דינור:

אוקי, אתה דיברת מושלם, אני לא יודעת,

חיים כהן:

טוב.

ציפי רון:

אבל בין כה אתה מוקלט.

חיים כהן:

לכן אני אומר, בלי קשר, אני לא אומר דברים שאני יודע שיש כאן מישהו שאני לא יודע מי הוא, מה הוא יעשה עם זה.

לורה ורטון:

בוא נגיד, אני הייתי מעדיפה שלא היו נותנים לו לבוא.

חיים כהן:

בסדר.

לורה ורטון:

אבל הוא הגיע, אני לא,

חיים כהן:

אין בעיה, זה להבא בבקשה ליצור קשר.

לורה ורטון:

יללה.

חיים כהן:

(לא ברור).

לורה ורטון:

בוא נמשיך.

ציפי רון:

הוא פנה אלינו לפני כמה שנים,

לורה ורטון:

ציפי.

ציפי רון:

(לא ברור) בעיני.

לורה ורטון:

ציפי,

עו"ד דני ליבמן:

להדגיש,

לורה ורטון:

בוא נמשיך את הסדר יום.

ציפי רון:

נעזוב.

חיים כהן:

מה עשינו בסוף עם הפח?

שרון דינור:

רגע, שנייה רגע, רגע. אחרונה. אמר את זה. אוקי,

צפי שלף:

פח אשפה, הערכה נכונה, למקם אותו.

שרון דינור:

זהו, אני לא יודעת, אני, לגבי הפחי אשפה, אני לא מכירה שאנחנו מציעים בבניין חדש שעושה, עושה המון דברים, שאנחנו מטמיעים פתרון מחוץ לחלקה, אני באמת לא מכירה את זה, ואני לא אומרת, לא יודעת, לא שאלתי את מונאל,

חיים כהן:

אז אולי כן כדאי לשאול אותו עכשיו,

שרון דינור:

איך אני אשאל אותו עכשיו? אני אעלה אותו עכשיו?

חיים כהן:

לא, כן. מה? א', אם זה, אם זה ככה, אז זה חמור, צריך לתאם עם המחלקה. כל תוכנית אנחנו נגלה, שהוא מוציא, אז בוא הסדר את הבעיה הזאת.

צפי שלף:

הערה אבל בסעיף ב' נכונה, יש למקם את מתחם האשפה בפינת צפון מזרחית באופן מוצנע בתוך שטח החלקה,

חיים כהן:

אבל זה מה שהגברת עשתה, והיא אומרת,

צפי שלף:

לא, היא מיקמה אותה מחוץ לחלקה,

חיים כהן:

לא, מונאל הוציא את זה משמה, ושם את זה בחוץ, זה מה שהיא אמרה. במקורי הוא שם את זה בפנים.

לורה ורטון:

כנראה שרצה אז, הייתה בפנים,

חיים כהן:

והם הוציאו את זה,

שרון דינור:

אני מדברת עם מונאל רגע שנייה, יש לנו שאלה, יש לנו איזה פרויקט בנחלאות של הריסה ובנייה מחדש, עם שימור חזית ומציעים 15, והם מציעים את המתקן תברואה, שהוא לא קטן בתחום הדרך, ולא בתחום הבינוי שלהם, והם אמרו שאתה אישרת להם,

לורה ורטון:

שהציע להם.

שרון דינור:

לא, לא, זה יש גישה מוטורית, כי זה אוסישקין זה, אוקי, טוב, תודה רבה, תודה רבה, ביי.

חיים כהן:

מה?

שרון דינור:

אומר לי - מה פתאום בשום אופן,

צפי שלף:

מה פתאום, בשום אופן בתחום,

חיים כהן:

אז מה את אומרת? מה פתאום, מה הוא אומר, שמה?

שרון דינור:

הוא אמר שאין כזה דבר לשים בדרך, אומר יש מקרים שאין גישה מוטורית, אבל פה הוא מוקף בשלוש גישות מוטוריות,

חיים כהן:

אז הוא לא אישר את זה,

צפי שלף:

הוא לא אישר את זה, היא אמרה סתם.

שרון דינור:

אני לא יודעת מה היא אמרה, אני לא רוצה להגיד זה,

לורה ורטון:

בוא נגיד ככה,

חיים כהן:

פעם הבאה מה שנעשה, שמישהו אומר שהוא הציג את הזה, אנחנו נבקש את ההצגה הראשונית שלו, כדי שנדע, האם באמת היה דבר כזה, או לא היה דבר כזה, חייבים לעשות הצלבה, זה לא חוכמה שהיא תגיד משהו, והוא יגיד משהו,

לורה ורטון:

לא ידענו ש - ,

חיים כהן:

אבל ברגע שהיא אומרת, אני אבקש ממנה את ההצגה הראשונית, שהיא אמרה שהיא החזירה, תראי לי איפה הצגת את זה. ואז אחר כך מדברים, רגע, היה הצגה כזאת, או לא היה הצגה כזאת.

לורה ורטון:

כן, אבל הבעיה פה היא מאנשים,

חיים כהן:

בסדר,

לורה ורטון:

שלא בחדר. אתה צודק שאנחנו צריכים להצליב מידע, אבל במקרה הזה למשל, לא, גם אם היו לגרסאות שונות, לא נדע מי אמר למה, עכשיו אנחנו יודעים וטוב שהצלבנו, אני חושבת שאנחנו צריכים להחזיר את המתקנים האלה פנימה.

צפי שלף:

הנה סעיף ב' חזק.

שרון דינור:

טוב, עוברים הלאה.

צפי שלף:

כן,

לורה ורטון:

כן.

שרון דינור:

אוקי, עשיתי, עוברים לפרויקט הבא, יהודה, וואו, זה פרויקט מאוד יפה.

חיים כהן:

זה האיש?

לורה ורטון:

כן,

חיים כהן:

וזה אנחנו מכניסים פה לשימור?

לורה ורטון:

אני לא לו לבוא.

אסנת יעקובוב:

אתם מוקלטים.

חיים כהן:

אני באמת, אני,

לורה ורטון:

אני לא נתתי לו.

אסנת יעקובוב:

רפאל, אתה יכול לכבות את ההקלטה? בבקשה.

לורה ורטון:

ביקשו,

שרון דינור:

אבל לא,

אסנת יעקובוב:

רפאל, תודה.

לורה ורטון:

תודה רבה.

חיים כהן:

כתבתי לך משהו.

דוברת לא מזוהה:

בדקת לבדוק אם הכול בסדר?

שרון דינור:

העכבר אצלי, פשוט.

לורה ורטון:

התחלנו פה?

שרון דינור:

אני יכולה לקרוא אם אתם רוצים. אז זה מצגת המתקנת כאילו,

רות קלאפיש:

האחרון ששלחתי לך?

אסנת יעקובוב:

כן, כן, כן,

שרון דינור:

עברתם למשהו אחר, עם העכבר, שהזזת אותו. כן, אבל לא את זה, את ה – PDF השני, זה זה סליחה,

רות קלאפיש:

זה זה.

שרון דינור:

כן, כן,

רות קלאפיש:

אז יש לנו פרויקט ברחוב יהודה,

דובר לא מזוהה:

מה השם שלך?

רות קלאפיש:

רות קלאפיש. היי, משה אדריכל שימור שלנו,

משה שפירא:

ברוכים השבים לכוך הישן.

שרון דינור:

אין חברים.

לורה ורטון:

אוקי, כן, בבקשה.

רות קלאפיש:

אז המבנה ברחוב יהודה, יש פה מבנה חד – קומתי עם חזית שמוגדרת לשימור, יש פה כמה חזיתות שמוגדרות לשימור, וגג רעפים, אנחנו מציעים לבנות פה ע"פ תוכנית אב בקבעה, אנחנו מוסיפים קומות לפי תוכנית האב זאת ההדמיה של המצב המוצע, התוכנית הזאת עברה קודם לשימור, זאת אומרת קודם התחלנו לעשות תהליכים, עם שרון וחיה, וגיבשנו את זה ביחד, ורק אחר כך המשכנו לתכנון עיר, וככה, עכשיו אנחנו באים אליכם אחרי השילוב של הערות של כולם. בעצם,

שרון דינור:

לפרגן להם שיש עבודה מאוד יפה, לא רק בגלל, גם בגלל התיאום בינינו, אבל גם בגלל שמאוד יפה העיצוב.

ענת חזן:

תודה רבה.

רות קלאפיש:

תודה רבה, אני גם הצטערתי שחיה לא פה, כי גם רציתי להודות לה באופן אישי שיהיה לה המון סבלנות איתנו. וגם היה פה, שלחתי לה את המצגת הזאת, על איזה שהיא הערה.

חיים כהן:

פרגון כזה מה –

אסנת יעקובוב:

לא, לא, צריך להביא אותה לפה, מה זאת אומרת?

רות קלאפיש:

אם לא, אז תמסרו לה, גם היה פה איזה שהוא עניין גם איזה משהו קונסטרוקטיבי, ממש מאוד מהר הגיבה לי, החלטנו לפתור את זה עם המהנדס, ולא לערב את השימור, אז זה גם משהו ש - , המיידיות שלה, התגובה שלה זה היה תענוג לעבוד ביחד באמת, אז אני מחזירה לכוח מה. בעצם מעל המבנה לשימור יצרנו איזה שהוא מראה שהוא יותר מדבר את הסימטריה של המבנה לשימור, ומימינו יצרנו אגף שהוא קצת יותר מודרני. ועדיין משתמש באותה, באותו היגיון צורני, בחשיבה משותפת הוחלט עם שרון וחיה לעשות גג משותף לכולם. כלפי החזית האחורית יש עוד איזה שהיא קומה תת-קרקעית, שככה זה יוצא, בגלל הפרשי הטופוגרפיה. ועכשיו נדבר תכלס.

שרון דינור:

אוקי,

רות קלאפיש:

לגבי המעלית, נקודה אחת מדברת על מעלית, בעצם בתוך גג הרעפים יש, אנחנו מנצלים את החלל הזה לדירה, דירה שלמה. הדירה הזאת, אני כבר עוברת ישר לזה, הדירה הזאת היא בעצם סוג של פנטהאוס ויש לה מרפסת גג מאוד מאוד גדולה שמאפשרת סוכה, והכי גדולה שיש פה בפרויקט, כך ש - , בעצם בהמלצה, אני מבינה את ההצעה להציע לו נגיד לעשות דופלקסים, וככה לא צריך להביא את המעלית עד לקומה האחרונה, אבל בכל מקרה נרצה שהסלונים יהיו בקומה העליונה, כי יש לנו פה פנטהאוס מהמם, עם מרפסת מהממת שנרצה שם את הסלון, אז בכל מקרה אנחנו מאוד נתעקש על מעלית שתגיע דווקא למפלס הזה. המעלית, היא מעבר לקו, לקו הרכס, כלפי החזית האחורית, זאת אומרת אנחנו כאן רואים את החזית האחורית, המעלית לא עולה מקו הרכס של הגג רעפים, אנחנו כמובן נעשה עוד מאמץ שנשנה עם היועץ מעליות לצמצם את זה ככל האפשר, גם כרגע שנתנו ככה ברווח בשביל ה - , בשביל ליתר ביטחון, עדיין זה לא עולה מקו הרכס, וזה כלפי חזית אחורית, אז אנחנו מאוד מבקשים כן לאשר את המעלית הזאת. אני חוזרת אחורה להמלצה. להוסיף הפרדה מקובל, העצים מקובל, יש כאן איזה שהוא עניין עם העצים, זה פשוט קצת, כל עץ יש לו מקרה אחר, ואני אפרט לכם, העץ הזה אין ברירה, אי-אפשר לוותר עליו, כי זה תמרון ל - 3 חניות, וזה מאוד משמעותי, העץ הזה, קיבלנו את ההערה, אנחנו נשמר אותו, היה פה חצר אנגלית אנחנו מעבירים אותה לכאן, ולשמר אותו. 22, 23 אנחנו מאוד רוצים לשמור את זה, זה לא תלוי בנו, זה המקום היחיד האפשרי לחדר שנאי, ואנחנו עכשיו במגעים מול חברת חשמל לנסות להוריד אותו, הלוואי ונצליח להוריד אותו, ולשמר את העצים האלה, כרגע זה המצב.

ענת חזן:

צמצמנו את רוב הדיור, אז יכול להיות שבאמת יורידו לנו את זה,

רות קלאפיש:

זהו, הורדנו כמות יחידות דיור, והורדנו את הצריכת חשמל,

ענת חזן:

כן,

רות קלאפיש:

אז אנחנו מאוד מקווים שיורידו אותנו מהדרישה הזאת, ונוכל לשמור על העצים האלה. בכל מקרה 12 ממש לא, 17 כן, באהבה, 22, 23, נוכל לבחון בהמשך,

צפי שלף:

וזה מה זה?

רות קלאפיש:

הוא פולשני, הוא מין פולש.

משה שפירא:

זה אלנטוס,

רות קלאפיש:

כן,

משה שפירא:

רואים אותו בזה.

רות קלאפיש:

כן, זה אלנטוס, גם פה חלק מהם אלנטוס, וחלק זה רק שיחים, זה לא ממש עצים, זה, וכל השאר יש כאן ברושים מהממים, עשינו ממש מאמץ לשמר אותם, גם פה,

שרון דינור:

איזה הערה אז קיבלת? איזה עץ אתם תשמרו עכשיו אמרת?

רות קלאפיש:

17 לשמור,

שרון דינור:

כן,

רות קלאפיש:

זה קליל חורש מסכימה ממש.

צפי שלף:

22, 23,

רות קלאפיש:

ממש חשוב, כן, אני מסכימה ממש. 12 לצערי אי-אפשר, 22, 23, נעשה כל מאמץ להוריד את החדר טרפו ככל שנצליח.

ענת חזן:

יש סיכוי טוב, דיברתי עם (לא ברור).

שרון דינור:

מסמכי התוכנית?

רות קלאפיש:

אנחנו ננסה, ממש, ירדנו מ – 12 יחידות דיור ל – 7.

ענת חזן:

נדרשנו, ועכשיו אנחנו חושבות שאפשר לפטור.

שרון דינור:

אני אגיד לכם, אנחנו בדיבור עכשיו עם ה - , עם חברת חשמל פה, ואם אנחנו יכולים לסייע או לצרף פנייה זה יעזור לכם, אז אנחנו נשמח.

רות קלאפיש:

ממש אשמח.

ענת חזן:

מאוד מאוד נשמח,

רות קלאפיש:

כבר פנה, אז אני אצטרף, אני אדבר על זה עם חיה, בסדר גמור, תודה, ממש נשמח.

משה שפירא:

נחזור למחמאות זה,

שרון דינור:

זה הזמן.

רות קלאפיש:

אני אחזור עוד פעם על המחמאה, אני אמרתי, קודם כשלא היית פה, שחבל שאת שלא נמצאת, כי היה לנו חוויה מאוד טובה ביחד, והמהירות שהגבת לנו על המצגת, ובאמת עשינו עוד איזה שהוא,

ענת חזן:

(לא ברור) בכלום זמן לעשות את, להתיישר אתכם,

רות קלאפיש:

מדהים, מדהים,

ענת חזן:

כל המאמץ שלנו זה היה, להגיע לצורה הזאת, בצורה שהתיישרנו לפני ו - , פחדנו שהרגע יהרוס את זה, והצלחת לעזור לנו.

שרון דינור:

אני מציעה הדבר היחיד שלא מקובל היה בינתיים הגג.

רות קלאפיש:

הגג,

שרון דינור:

ועצים ככל הניתן.

רות קלאפיש:

ככל הניתן, ויש לנו עוד נושא אחד של הגדרות,

חיים כהן:

למה?

רות קלאפיש:

שגם משפיע על הרמפה, זה להיכנס לזה.

שרון דינור:

לא, הגג היה הבליטה שלו מעבר ל - , כאילו המעלית חודרת את הגג רעפים החוצה, ואז היא מאוד בולטת.

חיים כהן:

תראי לי איך זה נראה?

שרון דינור:

אתם יכולים,

חיים כהן:

אפשר לראות?

רות קלאפיש:

קודם כל בחזית קדמית לא רואים את זה,

חיים כהן:

(לא ברור), זה.

רות קלאפיש:

בחזית האחורית היא בולטת מעל הגג רעפים, אבל לא מעל הרכס,

חיים כהן:

וזה בחזית?

משה שפירא:

האחורית.

רות קלאפיש:

האחורית.

חיים כהן:

נו, מה זה? למה לא? אפשר להקל עליהם, כי זה יפה,

שרון דינור:

בגלל זה שאלתי,

ענת חזן:

אז בגלל שזה כזה נראה טוב, אז נשמור על השלמות של הגג, זה חשוב.

שרון דינור:

אוקי, מה עוד?

רות קלאפיש:

אוקי, נושא נוסף זה הגדרות.

לורה ורטון:

הגדרות,

רות קלאפיש:

הגדרות,

לורה ורטון:

שנשאר לנו.

רות קלאפיש:

אני רק אקריא את הנושא של הגדרות רגע, גדרות עשינו פריסה של כל הגדרות בנפרד, לשמור על גדר רציפה מגוננת, לצמצם פתחים בגודל מינימאלי, לקחנו את זה ממש ברצינות.

ענת חזן:

איפה שהמעלית רכב זה פתח ממש,

רות קלאפיש:

יהיה ממש רחב.

ענת חזן:

נכון,

רות קלאפיש:

אבל כתבתי, זו מעלית אחרת תשתיות לצמצם ככל הניתן, מיקום אשפה אין התנגדות,

שרון דינור:

מקובל, אין מה,

דובר לא מזוהה:

זה מקובל, כן,

רות קלאפיש:

לא, זה עדכונים, אני רוצה לעדכן.

דוברת לא מזוהה:

לא, המיקום של האשפה זה מקובל, אם זה נשאר כפי שזה כאן,

רות קלאפיש :

יפה.

דוברת לא מזוהה :

עכשיו מונאל יגיד לכם בואו תרחיבו,

שרון דינור :

תעשו,

דוברת לא מזוהה :

שזה יהיה בתחום הבינוי כבר לא לגדר בגדר יותר, מעבר למה שזה, בסדר?

רות קלאפיש :

אני מסכימה.

שרון דינור :

אוקי,

רות קלאפיש :

אני מסכימה בזמנו כשדיברתי איתו, הוא אמר שהוא יכול להשתמש, יש פה נישה קיימת, ופה נישה קיימת, שמיועדות להשפעה.

דובר לא מזוהה :

והוא אומר שהגודל מספיק?

רות קלאפיש :

כן, ביקשנו להשאיר את זה,

צפי שלף :

שלא יתחבר אבל.

רות קלאפיש :

אני ממש מקווה, כי דיברנו איתו בשלב מאוד מוקדם. תכנון עיר מאוד לא אוהבים, הפונים, כאילו שזה ממש פותחים את הדלת, ומיד רואים את המיכל אשפה. אבל הם ממש קיבלו את ה - , את העיקרון השימורי, ולכן הסכימו להשאיר את זה ככה.

לורה ורטון:

יופי, יפה.

רות קלאפיש:

עכשיו אני אספר לכם מה קרה, כאן חסמתי, הצלחנו לצמצם הריסה, כי גם ככה תכנון עיר ביקשו שלא תהיה גישה לדירה מהחצר הזאת.

שרון דינור:

כן,

רות קלאפיש:

אז ממש, אז החלטנו לוותר על ההריסה שהייתה בו, אז כאן הגדר נשמרת רציפה עד לכאן, שהיא חייבת להיחרס בגלל המעלית רכב,

שרון דינור:

אבל בכל הגודל הזה?

רות קלאפיש:

כן,

ענת חזן: כן, בגלל המעלית, הזווית, כן,

שרון דינור:

זה התמרון?

רות קלאפיש:

כן,

חיים כהן:

הבניין הפינתי.

רות קלאפיש:

נכון, צריך, יש איזה שהוא רדיוס שהם צריכים להגיע גם עם פחות, הזה,

חיים כהן:

זה הסדרי תנועה,

רות קלאפיש :

כן,

חיים כהן :

זה הסדרי תנועה.

משה שפירא :

לא, זה חשוב להגיד שהגדר עצמה, כמו במופע של היום, היא לא כולה אותנטית מקורית.

ענת חזן :

כן,

משה שפירא :

ויש לה,

חיים כהן :

תראי לי,

ציפי רון :

כן, רואים,

משה שפירא :

יש גם מצד ימין, רואים פה את כל התוספת, רק שתי השורות תחתונות, הם בשורות המקוריות שיש שמה,

רות קלאפיש :

הנה זה,

משה שפירא :

המופע שלה, הוא מופע, אנחנו רואים את זה,

שרון דינור :

זה דווקא (לא ברור).

ציפי רון :

אפשר אבל לעשות בהם שימוש, שאף,

שרון דינור:

החלק הנמוך פה הוא החלק המקורי, החלק המוגדר הוא תוספת.

משה שפירא:

כן, כן, זה תוספת.

ענת חזן:

זה אנחנו יודעים,

שרון דינור:

החלק שמוצע להריסה,

רות קלאפיש:

אנחנו עושים כאן,

שרון דינור:

בסדר, הבנו את הנושא חבל על הזה.

רות קלאפיש:

עכשיו, אני רוצה לספר לכם משהו כאן, כאן יש רמפה,

ציפי רון:

(לא ברור) אתה רוצה לראות?

רות קלאפיש:

כאן יש רמפה קיימת, שעולה המפלס שלה המקורי של הקרקע, הוא גבוה יותר. הרמפה הזאת לא תקנית, לא הגיונית, אי-אפשר להשאיר אותה, זה משהו מאוד ישן, לא, לא יכול להישאר.

ציפי רון:

על מה מדברים?

רות קלאפיש:

כאן יש רמפה, בעצם אני צריכה לפתור את הבדלי הפרשי הגבהים מהרחוב, אל המפלס הקרקע של המבנה, שהשארנו אותו כמובן כמו שהוא, ולא נגענו בו. עכשיו מה שקורה, זה שבחנו אפשרות של רמפה חלופית, שהולכת הלוך וחזור,

דוברת לא מזוהה:

בכמה זה (לא ברור)?

רות קלאפיש:

אבל זה הצריך אותה, בגלל שאין כאן מספיק מרווח, זה הכריח אותנו להרוס את הגדר, כדי שהעובי שלהם יוכל לנצל אותו לרמפה תקנית. אז החלטנו לוותר על הרעיון הזה, אני אראה לכם אותו גם, הוא היה נראה ככה. ואז בעצם הרסנו את כזה דבר, אז אמרנו נוותר על כל זה, ונשים פה מעלון, בחנו את זה, לפני שלושה ימים, עשינו פיין – טיונינג אחרון,

צפי שלף:

לא נכון, (לא ברור) צריכים להרוס את כל זה, אתם צריכים רק לייצר פה את המרווח, ואת (לא ברור).

רות קלאפיש:

אבל את רואה שצריך 135, ו-135, וכאן, הייתי צריכה את העובי של הגדר הזאת, שהוא מאוד עבירות בנייה, לנצל אותו לרוחב תקני של,

שרון דינור:

רגע, את מציעה משהו מתוקן, אמרת,

רות קלאפיש:

אז אני מציעה משהו יותר טוב, בדיוק לפני 3 ימים, שיחה עם היועצת נגישות, הגענו למסקנה שנעשה פה מעלון אנכי, וככה צמצמנו את ההריסה.

שרון דינור:

איך את יודעת שזה יותר טוב?

רות קלאפיש:

אז זהו, אז זה רק רציתי לעדכן, שכאן,

ציפי רון:

היא צריכה את הרוחב הזה,

שרון דינור:

אני רוצה לבדוק,

רות קלאפיש:

אז כאן ביטלנו את ההריסה, כאן הוספנו, דייקנו את ההריסה לטובת הנגישות, וכאן זה נשאר ממה שהיה קודם למעלית רכב, זה הכול.

דוברת לא מזוהה:

מה זה? איזה מלון את מתכוונות, כמו בבניין 13? כזה, כמו אצלנו?

חיים כהן:

לא, לא,

דוברת לא מזוהה:

זה איזה מעלון?

חיים כהן:

מעלון מרובע כזה.

רות קלאפיש:

הוא עולה אנכית, והוא לא עולה אלכסונית.

דוברת לא מזוהה:

כמו ב – 13, לא?

חיים כהן:

13 זה,

עו"ד דני ליבמן:

ליד המדרגות,

רות קלאפיש:

נכון, נכון, יש לכם כזה. נכון, נכון,

אסנת יעקובוב:

זהו, אני חושבת, חושבים שזה נראה יותר טוב מרמפה כלפי הרחוב?

רות קלאפיש:

זה פשוט פחות הריסה, אבל תגידי את, אין לי שום בעיה,

לורה ורטון:

האמת היא שהדברים האלה (לא ברור), נורא,

דוברת לא מזוהה:

אני גם חושבת.

לורה ורטון:

וגם יש כל מיני תקנות איתם, אני,

שרון דינור:

אבל החלופה היא להרוס את הגדר,

ציפי רון:

זה חלק מהחיים האלה.

שרון דינור:

אני חושבת גם שזה,

לורה ורטון:

הרמפות.

שרון דינור:

יש לך את זה בחזית במקרה או לא?

רות קלאפיש:

זה פתרון ששרטתי אותו לצורך הוועדה.

אסנת יעקובוב:

שרון, תראי את זה, לא רואים את זה,

רות קלאפיש:

לא, אבל אני לא יודעת מה הגודל אצלכם, שזה מבני ציבור, אנחנו זה בניין יותר טוב קטן, הוא יותר טוב קטן הוא מטר וחצי על 1.30 מטר, הוא יחסית קטן, אני לא חושבת שזה כמו,

שרון דינור:

את חושבת שעדיף להרוס את כל הגדר הזאת?

אסנת יעקובוב:

אולי לפרק להרכיב מקטע מסוים, השאלה מה, מה הדרישה בכמה זה מגביה את הגדר משמעותית? גם היום היא קצת יותר גבוה.

ענת חזן:

יש מעל ה - , מעל הרמפה גם הגדר, שכאילו יהיה כזה מסתובב, זה ממש יותר מסיבי, אני יכולה לעשות לך פעמיים, שתראי,

אסנת יעקובוב:

זה נבחן מה, מה עדיף, נראה לי,

רות קלאפיש:

זה או להרוס עד לפה, לי לא משנה, ממש לא משנה, גם רמפה וגם מעלון.

ציפי רון:

יש לכם הדמיה של העניין הזה כאן? יש לכם הדמיה של זה? שנראה איך כולם הגיעו?

רות קלאפיש:

גם קשה לעשות הדמיה של המכשירים האלה,

ציפי רון:

אבל אפשר באופן,

אסנת יעקובוב:

את יכולה לבוא לראות רגע, יש לי פה,

ציפי רון:

שרון, שרון, תבדקו הדמיה, אחרי,

אסנת יעקובוב:

לראות איך זה ייראה, כן,

ציפי רון:

לכיוון הרחוב,

אסנת יעקובוב:

כזה דבר,

ציפי רון:

ותחליטו, אנחנו רוצים שטח בנייה, אנחנו רוצים כמה שפחות פגיעה בחזית הרחוב, זה הכול.

שרון דינור:

אין כזה עומד, אל הרצפה, אבל זה,

חיים כהן:

אם מגיע בחזית הרחוב,

שרון דינור:

זה צמוד למדרגות, לא, בואו,

חיים כהן:

אם זה רמפה, זה (לא ברור) את כל הגג. להרוס את הגדר ולהוריד?

ציפי רון:

לא, אני מעדיפה את המעלון.

חיים כהן:

רגע, אבל הם אומרים שזה הורס את החזית.

ציפי רון:

הרמפה הורסת את כל (לא ברור).

שרון דינור:

היא לא משאירה,

ציפי רון:

איך זה נראה, זה הכול.

אסנת יעקובוב:

יש עוד עצים,

ציפי רון:

צריכים להחזיר את זה לוועדה.

חיים כהן:

המעלון זה גם (לא ברור).

רות קלאפיש:

זה קצת שונה מהרמוניקה פשוט, בעצם כאן, זה מה שביקשנו,

לורה ורטון:

ברגע שאת הורסת את השימור,

ענת חזן:

הריסה ופה הוספנו הריסה.

ציפי רון:

אני מעדיפה את זה, אבל שיראו שנייה,

שרון דינור:

כן, (לא ברור) משהו שלא קשור לעצים,

ענת חזן:

לא קשור לעצים.

חיים כהן:

זה לא משנה לי,

שרון דינור:

כתבו ככל הניתן לשמור עליהם (לא ברור).

(מדברים ביחד)

ציפי רון:

אנחנו לא רוצים, אין ברירה.

שרון דינור:

יללה, אני חושבת שסיימנו, תודה רבה.

צפי שלף:

מיצינו.

לורה ורטון:

אז רגע, סליחה, רק שאני מבין, אז עוד תבדקו את זה או מה?

חיים כהן:

עזוב (לא ברור).

שרון דינור:

אנחנו נגיד ששני הפתרונות מקובלים, ואנחנו נבחר,

ציפי רון:

אנחנו מעדיפים מעלון יותר חצר, יותר יציב. אין ספק שאנחנו מעדיפים,

לורה ורטון:

יש עוד סליחה, יש עוד שאלות? יש עוד שאלות פה לאדריכלים? תודה רבה.

ענת חזן:

כל טוב, תודה.

לורה ורטון:

תודה רבה.

שרון דינור:

אני רק,

רות קלאפיש:

שוב תודה שרון.

אסנת יעקובוב:

ביי להתראות.

שרון דינור:

אני מורידה את הנושא של המעלית.

לורה ורטון:

על הגג?

שרון דינור:

כן.

אסנת יעקובוב:

שיעשו דירת דופלקס שם, ואז זה לא יגיע עד לגג.

לורה ורטון:

אנחנו מסכימים לזה?

צפי שלף:

כן,

חיים כהן:

כן, כן, אני חושב שהמחלקה תחליט, אני כן רוצה, אני רוצה שידגש, שאני חושב שבמקום להרוס את החזית, את כל החזית, הרי מה קורה? בסופו של דבר כשאנחנו עושים מעלון, זה דבר נקודתי ספציפי,

אסנת יעקובוב:

רגע, אתה מדבר על מעלון? רגע שנייה,

ציפי רון:

הגג,

לורה ורטון:

מה שהם הציעו, היא הציעה פתרון ביניים ש - ,

חיים כהן:

על הגג, את מדברת? אני אגיד לך מה אני חושב על הגג. אני, אני חושב, שרון, אני אגיד לך מה אני חושב על הגג.

ציפי רון:

לא אכפת לי לומר

חיים כהן:

אני חושב (לא ברור),

ציפי רון:

ומאחורנית זה חזית אחורית,

חיים כהן:

כזה, שבתאום כמעט מלא, אנחנו חושבים שאנחנו צריכים להיות גמישים בנושא הזה, במיוחד שמדובר בחזית קדמית, חזית אחורית,

שרון דינור:

רק, אני לא יודעת מה אתה,

חיים כהן:

וזה לא יהפוך להיות תקדים, אני מסכים איתך,

שרון דינור:

לא, רציתי להגיד שאני לא יודעת מה אתם מדמיינים לעצמכם, ברור לכם, כשאנחנו עושים תהליך איתם, עשינו הרבה גמישויות זאת אומרת לא שהיינו, רק קיבלו, קיבלנו רק הם,

אסנת יעקובוב:

אבל חד-משמעית עבדנו על זה,

חיים כהן:

אבל,

אסנת יעקובוב:

הרבה באמת,

חיים כהן:

כל זה,

אסנת יעקובוב:

יש פה ויתור על עצים,

חיים כהן:

אבל עם כל זה,

אסנת יעקובוב:

יש פה ויתור על דברים,

חיים כהן:

אבל עם כל זה, אבל עם כל זה, תראי, איזה יופי זה יצא, לעומת כל מה שאנחנו רואים פה בוועדה.

אסנת יעקובוב:

זה אחרי עבודה.

ציפי רון:

העניין הוא שיש בזה תקדים, המעלית הזאת,

שרון דינור:

אני הסכמתי עם הדבר הזה כן,

ציפי רון:

מקומות אחרים, אבל,

חיים כהן:

לכן אמרתי,

לורה ורטון:

רק, אז סליחה,

ציפי רון:

לא חשוב,

לורה ורטון:

אז סיכמנו, סליחה, סיכמנו בכל אופן,

אסנת יעקובוב:

כן, החלק הזה,

לורה ורטון:

מה שהיא הציעה מקובל?

אסנת יעקובוב:

גבוה, כן,

דוד היימן:

רום ש - ,

ציפי רון:

זה בניין ירושלים,

לורה ורטון:

רגע,

ציפי רון:

ירוחם.

לורה ורטון:

(לא ברור) עבודה, כל אלה על עצים, יש את התיקון לגבי עץ 17, כן?

אסנת יעקובוב:

עץ 17 הם אמרו שהם ישמרו אותו.

שרון דינור:

הם אמרו שהם ישמרו אותו, כתבנו - יש לשמור על עץ 17, הם צריכים לעדכן את הבקשה,

לורה ורטון:

אוקי, סליחה, אני ראיתי 15, אני,

חיים כהן:

ולגבי הנגישות, אני חושב,

לורה ורטון:

רגע, עוד לא הגענו,

שרון דינור:

איפה אנחנו, למה אני לא רואה את ההערה הזאת?

לורה ורטון:

יש גדרות,

ציפי רון:

עמוד 7, עמוד 7 של הזה.

לורה ורטון:

בגדרות זה מופיע, 4,

שרון דינור:

בגדרות, יש (לא ברור).

ציפי רון:

סעיף 3,

שרון דינור:

זה, אוקי, רגע, פה, לא, זה היה פה, הנושא, נושא מעלון, רמפה, ייבון,

אסנת יעקובוב:

יוצגו חלופות,

שרון דינור:

מול מחלקת השימור.

חיים כהן:

אני חושב בכל אופן, המעלון עדיף על הזה, המעלון אני אסביר לך למה,

עו"ד דני ליבמן:

זה מעלון לאנשים?

חיים כהן:

כן,

לורה ורטון:

כן, כן,

עו"ד דני ליבמן:

אז תכתבי מעלון ל - , מעלון לאדם, לא, כי יש מעלית,

חיים כהן:

יש נגישות, נגישות.

לורה ורטון:

מעלון לכיסא גלגלים.

חיים כהן:

מעלון לנגישות.

עו"ד דני ליבמן:

נגישות.

חיים כהן:

אני אגיד לך, אני אגיד לך משהו, כשאנחנו שמים מעלון, זה ספציפי לאנשים מוגבלים,

אסנת יעקובוב:

נכון,

חיים כהן:

שמשמשים בזה.

אסנת יעקובוב:

נכון.

חיים כהן:

כשאני עכשיו הולך לשים רמפה, אני הורס את כל הגדר, זה נהפוך להיות שימושי כל העולם, וזה חבל.
הייתי מעדיף לשמור את הגדר,

אסנת יעקובוב:

כן, אבל יש לך נוחות גם לאנשים עם עגלות, ללא,

חיים כהן:

לא, בשביל זה אני הורס את הגדר של השימור,

אסנת יעקובוב:

לא,

חיים כהן:

בוא נגיד שאם לא היה לי את הנושא של הנגישות,

אסנת יעקובוב:

(לא ברור) לא בעד להרוס גדר לשימור, סתם.

חיים כהן:

לכם אני אומר,

אסנת יעקובוב:

אני אומרת בסוף על החזות לרחוב,

חיים כהן:

סליחה, אבל אם הגדר זה כמו שאת אומרת, לא היה את הבעיה של נגישות, לא (לא ברור) לנגוע בגדר,
נכון?

אסנת יעקובוב:

נכון.

חיים כהן:

יפה. אז היא עכשיו השאלה, לגבי נגישות, נגישות הוא לא, פתרון,

לורה ורטון:

אני שוב, אני הסקתי קצת מה הנגישות. אני חושבת לפעמים שמים מעלון כזה, כי לעשות וי, אבל בעצם זה פתרון, גם כי יש המון תקנות, רוב המעלוניס, אני חושבת רוב הזמן לא עובדים, או לא עובדים טוב כל כך טוב, וזה רק טוב לכיסא גלגלים. זה גם, אני לא כל כך,

ציפי רון:

יש לי שאלה,

לורה ורטון:

בעדס, אבל במקרה הזה בגלל הגדר, אני סומכת עליכם שתבדקו,

ציפי רון:

למי מיועד המעלון הזה? זה למי מיועד המעלון הזה?

לורה ורטון:

אנשים עם כיסאות גלגלים,

ציפי רון:

דירה מסוימת?

חיים כהן:

מוגבלים בבניין,

אסנת יעקובוב:

זה מחויבות לפי,

שרון דינור:

מעל 6 יחידות דיור זה חייב להתחיל לדאוג לנגישות זה, בגלל השימור,

חיים כהן:

בסדר, אנחנו נחליט.

שרון דינור:

אנחנו אשמים, השימור,

ציפי רון:

המעלית, רגע, יש מעלית בבניין,

לורה ורטון:

אבל צריכים להיכנס פנימה, ויש שם הפרשי גובה, ואי-אפשר להרחיב מדרגות,

שרון דינור:

הרצפה,

לורה ורטון:

או רמפה או מעלון?

חיים כהן:

אני חושב שלורה צודקת, תעשו את זה ישר, בלי מעלון, וזהו.

שרון דינור:

מה?

לורה ורטון:

לא, לבדוק את זה,

שרון דינור:

לא, אני אבדוק את זה, אבל אני, אני (לא ברור),

לורה ורטון:

אני רק אומרת, אני חושבת שרמפה הרבה יותר מזמינה מכולם,

ציפי רון:

כן,

לורה ורטון:

גם אנשים עם קביים, אז זה,

ציפי רון:

לעוד ילדים,

חיים כהן:

לא,

לורה ורטון:

אבל לשיקולכם אני סומכת עליהם. שתי אופציות זה בסדר, רק, המעלון הזה הוא,

ציפי רון:

זה בסמכות שלכם,

לורה ורטון:

הופך את זה לחוקי, אבל לאו דווקא טוב. אוקי, אז אנחנו, (לא ברור) עכשיו.

אסנת יעקובוב:

כן, אנחנו בגלל העיכובים שהיו עד עכשיו זה,

שרון דינור:

אני ממש מודה לך, על הדברים שאתה אומר עכשיו, זה, אמרת, כמה פעמים גם בדיון הזה, וגם בדיונים, כשאתה עומד לצאת, זה שאנשים (לא ברור) אותנו, זה נורא נורא חשוב, כי, אתה יודע שנים שמענו שאין עם מי לדבר בשימור,

אסנת יעקובוב:

רפאל, אפשר לכבות את ההקלטה?

לורה ורטון:

כן.

אסנת יעקובוב:

רפאל תודה.

שרון דינור:

אני רק אגיד כזה דבר, אנחנו נמצאים שכונת שבת צדק, זה החלק הכי קצה קצה מערבי של נחלאות,

לורה ורטון:

מערבית, את אומרת?

שרון דינור:

כן, כן, הנה אני מראה לכם, אני מתמקדת פה יש מסעדה אימא שנשרפה לאחרונה,

לורה ורטון:

כן,

שרון דינור:

כאן יש את הישיבה.

לורה ורטון:

כן, כן,

שרון דינור:

וכאן אתם רואים שהוא רחוב קטני כזה, אפילו מפתיע אותי שנכנסים שמה המכוניות, כי בשלב מסוים,

צפי שלף:

קשה מאוד לצאת משם.

שרון דינור:

אי-אפשר עכשיו להיכנס עם מכוניות בשלב מסוים, הקטע הזה זה הולכי רגל, וזה חלקות כאלה, אתם רואים שיש לכל אחת מהם, את החלק הקדמי מגונן בצורה נרחבת, ואת החלק האחורי, בין קומה לשתיים, סליחה, אז בעצם אנחנו מדברים הפעם על החלקה הזאתי היא ארוכה, רגע בוא נראה פה, חלקה 117, היא חלקה ארוכה, היום היא חלקה, נמוכה,

לורה ורטון:

רגע, זה,

שרון דינור:

בינוי נמוך, סליחה, הבניין הזה. הוא בכניסה לאותו רחוב שהראיתי לכם,

לורה ורטון:

כן,

שרון דינור:

עכשיו הם,

לורה ורטון:

אבל זה כולל את החנייה הזה בצד?

שרון דינור:

את זה?

לורה ורטון:

מה המגרש? כן,

שרון דינור:

המגרש לא כולל את החנייה, אופס סליחה, החנייה היא בחוץ.

לורה ורטון:

אוקי, אני רואה,

שרון דינור:

עכשיו הוא אומר כזה דבר, אני רוצה לקבל את המדיניות של ציר הרגלי, יש לנו מדיניות שהיא באמת מאפשרת עיבוי לציר אגריפס, אבל בגלל שהחלקה שלו היא פה, היא מאוד עמוקה צריך להיות ועמוק, אז הבינוי הזה בעצם הוא נכנס מאוד מהר, מאוד עמוק פנימה, רגע, אני אנסה לראות, הנה יש לי את זה, המצגת שלהם, הנה. אתם רואים? ואז הבניין שאחריו, תראו איזה קטן, אז אנחנו אמרנו, כמו שאמרנו במקומות אחרים בציר אגריפס, שפונים לרחוב הכרמל, שיהיה דירוג, אם אתם זוכרים בוועדות אחרונות היה לנו,

לורה ורטון:

כן,

שרון דינור:

אז זה בגדול זה המלצה שלנו, וזה אפשר לקרוא להם להראות.

לורה ורטון:

אוקי.

אנה לדיז'נסקי:

שלום.

לורה ורטון:

שלום.

אנה לדיז'נסקי:

איפה לשבת?

שרון דינור:

איפה שאת רוצה, קחי עכבר.

צפי שלף:

תאספי בדרך ציוד.

חיים כהן:

בהקלטה זה יישמע, עכבר.

אנה לדיז'נסקי:

איפה יוחנן?

לורה ורטון:

הוא לא יכול להיות עכשיו, אני ממלאת את מקומו, אבל יכול להיות שיצטרף הוא פשוט בדיון במשהו אחר.

אנה לדיז'נסקי:

מתחילים?

שרון דינור:

כן.

לורה ורטון:

את קשורה לריטה? ריטה לדיז'נסקי?

אנה לדיז'נסקי:

לא קשורה.

עו"ד דני ליבמן:

לא,

אנה לדיז'נסקי:

חיפשנו, לא מצאנו, אפילו מאותם אזורים, אבל, אולי יש איזה סבא רבא רבא,

לורה ורטון:

יכול להיות, אוקי, כן.

אנה לדז'נסקי:

טוב, אז אנחנו באגריפס פינת שבת צדק. המלצות אני לא אקרא בעצמי, אני אסביר את זה תוך כדי, כי יש בעצם רק בעיה אחת.

שרון דינור:

את יכולה להגיד קצת על המצב הקיים כמה יחידות יש לכם?

אנה לדז'נסקי:

אוקי, אז היום קיים, בית קטן, שבו יחידת דיור אחת,

לורה ורטון:

שמה? יחידת דיור אחת?

שרון דינור:

זה חשוב, כן, היחידת דיור אחת, כן.

אנה לדז'נסקי:

כן, יש יחידת דיור אחת. הבית נבנה איפה שהוא בשנות ה-60, לכן אני לא, לבניין עצמו, אין בעצם,

חיים כהן:

הייתי רוצה לשאול אותך שאלה, לפני שאת מציגה, פשוט אני, כתוב פה, שבתב"ע ניתן מגורים מיוחד. מה זה מגורים מיוחד? למה? מה מיוחד בתב"ע שנתנו לה בהיתר?

אנה לדז'נסקי:

אתה מתכוון לגבי התב"ע הקיימת.

חיים כהן:

כן,

אנה לדז'נסקי:

מצב,

חיים כהן:

מה זה מיוחד? מה מיוחד בזה?

עו"ד דני ליבמן:

אני אגיד לך מה אני חושב,

אנה לדיו'נסקי:

כן,

עו"ד דני ליבמן:

היה תוכנית 62,

אנה לדיו'נסקי:

כן,

עו"ד דני ליבמן:

ברגע שעשו תוכנית שקצת הוסיפה עוד קומה מגורים מיוחד,

חיים כהן:

כן,

עו"ד דני ליבמן:

זה לא ש - ,

חיים כהן:

אבל הוסיפו משימה מסוימת.

עו"ד דני ליבמן:

הוסיפו עוד זכויות,

חיים כהן:

מה? אבל זה המיוחד, למה? סתם אני שואל, כדי להבין,

עו"ד דני ליבמן:

לא, אם מישהו יחשוב עולה אזור מגורים, אה, אני יודע 62 זה אזור מגורים מותר, לא זה אזור מגורים מיוחד, אז לך תבדוק, נתנו פה משהו יותר.

אנה לדיו'נסקי:

לא,

עו"ד דני ליבמן:

זה מה שאני חושב.

אנה לדיו'נסקי:

אז יותר לא נתנו, למה זה מיוחד, כי הגדירו את השכונה שכונה לשימור, זה מה שמיוחד פה, זכויות בנייה לא הוסיפה התוכנית,

לורה ורטון:

אבל יש מגורים מיוחד.

עו"ד דני ליבמן:

מגורים מיוחד יש בהרבה מקומות זה לא,

לורה ורטון:

כן,

אנה לדיו'נסקי:

כן, כן,

חיים כהן:

לא, פה כאן, שכתוב מיוחד, מה?

אנה לדיו'נסקי:

זכויות בנייה התוכנית הזאת לא הוסיפה.

חיים כהן:

(לא ברור) זה,

עו"ד דני ליבמן:

לא?

אנה לדיו'נסקי:

זה היה אזור מגורים 3, עם זכויות מסוימות.

שרון דינור:

עכשיו אנחנו על המצגת שלה עם העכבר אצלה, אז אחרי זה נסתכל.

חיים כהן:

טוב.

לורה ורטון:

כן,

אנה לדז'נסקי:

אז בעצם,

שרון דינור:

מה רצית לראות?

חיים כהן:

כתוב מגורים מיוחד,

שרון דינור:

כן,

חיים כהן:

מה מיוחד?

שרון דינור:

מגורים מיוחד, אתה מוצא את זה בהמון המון תוכניות,

חיים כהן:

כן, אבל פה,

שרון דינור:

כן, ספציפית אני אגיד לך תיכף מה זה אומר מבחינת,

חיים כהן:

בדקתי, לא ראיתי,

שרון דינור:

לא, כתוב לנו.

חיים כהן:

לא כתוב.

שרון דינור:

כן, תיכף אני אסתכל, בסדר.

חיים כהן:

בסדר?

לורה ורטון:

כן, סליחה.

אנה לדיז'נסקי:

אוקי, אז בעצם הבאתי את התצלום אוויר רחב יותר, בשביל להראות גם גבהים בסביבה, וגם כאילו, כן, מבחינת אורבאנית, המיקום שהבניין נמצא על צומת, על רחוב, זה כבר לא אגריפס זה שמואל ברוך, אגריפס שמתחלף לשמואל ברוך. אז המצב הקיים, כמו שאמרתי זה בית קטן בעל יחידת דיור אחת, שנבנה בשנות ה-60, וכרגע התוכנית שחלה מגדירה אותו ל-3 קומות, מדיניות רחוב אגריפס, שמואל ברוך מגדירה את האזור 5 קומות וגג רעפים. כאשר בעתם אנחנו גם יכולים לראות יש היום כבר בניינים בני 5 קומות,

חיים כהן:

בהמשך יותר למעלה,

אנה לדיז'נסקי:

פה וגם כאן יש בניין,

לורה ורטון:

ענק,

אנה לדיז'נסקי:

(לא ברור).

חיים כהן:

כמה קומות שיש שמה?

אנה לדיז'נסקי:

בבנין הזה 5.

חיים כהן:

ובהמשך גם 5?

אנה לדיז'נסקי:

גם 5, כן, כן. עכשיו פה גם הולך להיבנות מגדל של 32,

חיים כהן:

כן,

אנה לדיז'נסקי:

קומות,

ציפי רון:

איפה?

אנה לדיז'נסקי:

איפה שכרגע חפור.

ציפי רון:

שערי צדק.

עו"ד דני ליבמן:

למטה.

אנה לדיז'נסקי:

כן,

חיים כהן:

איפה שהיה פעם שערי צדק, מול בליליוס.

אנה לדז'נסקי:

עכשיו אני אגיד גם שחלקה מאוד קטנה, היא 100 מטר.

לורה ורטון:

100 מטר, מה?

צפי שלף:

וצרה.

אנה לדז'נסקי:

100 מטר חלקה, כן, צרה וארוכה, כאשר האורך שלה היא בעצם לאורך רחוב שבת צדק, ולכיוון שמואל ברוך, זה 5 מטר בערך רוחב החלקה, 5 על 10.

חיים כהן:

כמה דירות יש במקום?

אנה לדז'נסקי:

מה?

חיים כהן:

כמה דירות יש כיום במקום?

צפי שלף:

אחת.

חיים כהן:

אחת?

אנה לדז'נסקי:

אחת.

חיים כהן:

דירה אחת.

אנה לדז'נסקי:

זה מלמעלה התצ"א ואז אני בעצם מגיעה, אני אתחיל מהחזיתות, כי למעשה שנייה, לפני החזיתות, התוכנית מציעה בעצם שתי דירות בקומה, כאשר בקומת קרקע לכיוון רחוב שמואל ברוך, תהיה חנות, ואז אנחנו מגיעים בעצם ל - , ל - 9 דירות וחנות. חדר מדרגות באמצע, נחלק את זה לשני אגפים של דירות בשטח של כ - 40 מטר.

ציפי רון:

למי זה מיועד? אז מה? לסטודנטים?

אנה לדז'נסקי:

סטודנטים עשירים, כן,

ציפי רון:

לא, 40 מטר, מה?

אנה לדז'נסקי:

לסטודנטים. הבן שלי עכשיו מחפש באמת דירה בנחלאות.

ציפי רון:

35 מטר?

אנה לדז'נסקי:

כן, אין כל כך,

חיים כהן:

אין בכלל.

אנה לדז'נסקי:

אין בכלל, כן,

לורה ורטון:

אנחנו צריכים יותר כאלה,

אנה לדז'נסקי:

יש, יש ביקוש.

לורה ורטון:

סטטיסטית כשמנתחים מה שקורה בעיר, יש מחסור בדירות,

אנה לדיז'נסקי:

עוד שנה שנתיים זה בערך השטח ש - , כל אחד,

לורה ורטון:

שיוכל לקבל,

אנה לדיז'נסקי:

יוכל לקבל, כן במחירים שעולים, זה יהיה, כן.

שרון דינור:

אני כל הזמן אומרת שירושלים, היא, היא יקרה מידי, אני לא מספיק עשירה בשביל לגור בירושלים, אבל אני גם לא מספיק ענייה בשביל לגור בירושלים, כי אתה חייב להיות אחת מהקצוות.

אנה לדיז'נסקי:

כן. 40 מטר לזוג, זוג סטודנטים זה לא זה בסדר.

לורה ורטון:

כן,

אנה לדיז'נסקי:

כן, התחלה טובה, כן. אוקי, ואז אני מגיעה בעצם לסוגיה של ההמלצה, הלא טובה. דרך אגב אני אציין שקיבלנו, חוות דעת חיובית למחלקת תכנון על בעצם על התוכנית, כמו שהיא. בצעם אני אגש לשמה, בסדר?

לורה ורטון:

כן, כן,

אנה לדיז'נסקי:

אז מה שהמלצה אומרת, שהיו רוצים לוותר פה על ה - , על שתי דירות האלה, להישאר בגובה של 3 קומות,

שרון דינור:

זה מבטל לכם שתי דירות ההמלצה שלנו?

אנה לדיו'נסקי:

כן,

שרון דינור:

אז מכפיל של 1 ל – 7 הוא לא טוב? אבל מכפיל של 1 עד 9 הוא כאילו, ברור שהוא סבבה. אני אומרת יש לכם יחידה אחת במצב הנכנס,

אנה לדיו'נסקי:

כן,

שרון דינור:

אחת, אני אומרת המכפיל הכי יקר שלהם, בוא נגיד במקומות העיקריים רחביה, המכפילים הם שתיים, שלוש, זאת אומרת בקריית המכפילים הם כמה? 4, נגיד 5, פה יש לך מכפיל של 9, ואנחנו מורידים את המכפיל של 7, המצב הוא לא רע, זה בין כלום לשום דבר כמעט, והוא ענה על זה של תמ"א/38, בלי היטלי השבחה, בלי זה, כי לא, סבבה, לפי המדיניות אנחנו רוצים שיהיה,

חיים כהן:

כן, אבל מצד שני יכול להיות שם עוד שיש דרישה מאוד גדולה לסטודנטים, יש לנו הזדמנות פה להוסיף.

שרון דינור:

נכון, אבל לא בכל מקום, לא על אותו חשבון, אנחנו אומרים, אנחנו רוצים, לא אמרנו לבטל את הפרויקט,

לורה ורטון:

בוא נשמע.

חיים כהן:

לא דיברו לבטל.

אנה לדיו'נסקי:

אני לא מדברת על המטרים, ועל הכסף, אני כרגע רק מבחינה אדריכלית, אז בעצם מורידים את השתי דירות האלה, ופה יהיה גג רעפים, ופה יהיה חדר מדרגות, ואחר כך עוד גג רעפים, ובעצם מה שאנחנו נראה, נבנה זה סוג של נקניק, אני אחזור רגע לתצלום אוויר, ככה שיהיה, כלומר גם יש לנו בומבה לפה, שמולם משום מה מתעקשים שפה יהיה, לא רוצה להגיד מילה אחרת, יהיה נקניק, בגובה של 5 קומות, כאשר יהיה חדר מדרגות, ואז זה נפילה ל – 3 קומות, מה.

שרון דינור :

את מכירה את המדיניות של ציר אגריפס, זה בדיוק המדיניות שאנחנו מיישמים בוועדה הזאתי, כל שבוע. בהמשך, כאילו פשוט החלקות הן נראות טיפה אחרת, אותה מדיניות, כלומר נגיד כלפי רחוב הכרמל, איפה שהשכונה,

אנה לדיו'נסקי :

אבל הם עוד פה.

שרון דינור :

נכון, אבל יש לך את הרחוב של שבצד.

חיים כהן :

הרחוב שמה בהמשך שרון.

אנה לדיו'נסקי :

נכון, אין פה רחוב,

חיים כהן :

יש לך שמה 5 קומות

שרון דינור :

מה?

אנה לדיו'נסקי :

במדיניות אגריפס כתוב 4 מטר מרחוב,

שרון דינור :

מכיוון שאני כתבתי את מדיניות אגריפס, באמת אני כתבתי אותו, אוקי, על מה שטוב ומה שרע, היא מדיניות מאוד גסה, היא לא ירדה לרזולוציות האלה, המקומות שאמרנו, מה שאתם מכירים רחוב כרמל, על אותו סוג של, על אותו,

חיים כהן :

למטה.

שרון דינור :

לדעתי לא רואים את זה פה, אבל אותו אורך של חלקה, פילחנו לשתי מסות, עכשיו פה, נכון שפה אין רחוב, אבל זה אותו עיקרון שאנחנו נכנסים לתוך רחוב מאוד מאוד עדין, העדינים ביותר שיש לנו עכשיו, אנחנו שומרים עליו, לא מזמן אני חושבת וועדה קודמת, היה לנו פה תמ"א/38 גם בהמשך לרחוב הזה, כמה נתנו? שתי קומות וחצי, כאילו שתיים גג, אני לא יודעת אם את היית האדריכלית, או מישהו אחר.

אנה לדז'נסקי:

לא,

שרון דינור:

זה לא מה שאני רוצה להשוות אליו, זה לא מה שאני שואפת אליו הדבר הזה, וזה מה שייווצר לי, יהיה לי עוד חומה הפרדה פה, כאילו,

אנה לדז'נסקי:

איזה חומת הפרדה? 10 מטר כל החזית.

שרון דינור:

אבל אנחנו רוצים שזה יתחלק לשתי מסות, כמו שאנחנו,

אנה לדז'נסקי:

תקשיבי, אבל זה בערך המסה הזאת,

אסנת יעקובוב:

רגע, עשית חתך כזה?

חיים כהן:

שנייה, סליחה שאני שואל שנייה, תמחקי את זה,

אנה לדז'נסקי:

כן,

חיים כהן:

מה זה זה?

אנה לדז'נסקי:

נכון,

שרון דינור:

זה יותר קטן, יותר צר בוא נסתכל.

חיים כהן:

זה בדיוק מה שאני אומר,

לורה ורטון:

אז אולי, אז אולי שיהיה,

אנה לדז'נסקי:

זה חצי מזה.

שרון דינור:

לאיזה רחוב הוא פונה גם, באמת זה רק,

לורה ורטון:

לא, אבל רגע,

שרון דינור:

זה לא 5, זה 4 וגג.

חיים כהן:

אני רוצה, זה מה שאני רוצה לדעת,

לורה ורטון:

אז אולי, אז אולי אפשר לעשות 5 ו 3 במקום 6 ו 2.

אסנת יעקובוב:

זה מה שהיא אומרת 5 ו 3,

חיים כהן:

אני אומר (לא ברור).

שרון דינור:

אני אמרתי כולה מהפריקט הזה יורדות שתי יחידות, כמו שאנחנו עושים בואו נשווה את זה למה שהוועדה הזאתי מאשרת, במדיניות של ציר אגריפס במקומות אחרים, כי הרעיון היה שנכנסים לעומק השכונה, שהיא שכונה מאוד מיוחדת, לא נאבד את הדבר הזה, אז חזית, הקסם של השכונה, אז חזית אחת אינטנסיבית, ואחת. עכשיו אם אתם משאירים את זה, רואים את זה גם במצגת שלך, יש נפילה של צוק, אוקי, הנה, נפילה שהיא, מייצרת מופע לא טוב, אתה עולה מלמעלה, רואה קיר אטום, אוקי, אין לו פתחים.

ציפי רון:

את מתייחסת לבתים מדרום, ובכלל מכל,

שרון דינור:

כן, זה לא משהו שהוא טוב תכנונית,

לורה ורטון:

נכון,

שרון דינור:

זה שכונה מאוד מתוירת, מאוד נצפית, עולים את מעלה הרחוב הזה, רואים מולך קיר, כן, כי לא בונים, והמדיניות לבניין הסמוך היא להישאר פחות או יותר בנפחים האלה, וזה פער שזה יוצר, הוא לא, הוא לא נכון, מבחינה אדריכלית, לא, אין לי שום מילה על הבניין הזה, מה שיצרת, אני אומרת על התאמה למרקם זה הסיפור שלו.

לורה ורטון:

גם, אני אומרת מה שאני רואה, זה נראה כמו 6 קומות, כן?

שרון דינור:

היא השישית בחלל גג,

ציפי רון:

כן, זה 6 קומות.

אנה לדיז'נסקי:

לא הבנתי איך 6.

ציפי רון:

כן, זה 6 קומות,

שרון דינור:

השישית בחלל גג,

אנה לדיז'נסקי:

אנחנו יכולים לוותר על השימוש של 18 מטר בחלל גג.

שרון דינור:

אולי נקבל גם את המלצתכם, סתם, לא, יש פה משהו עקרוני, הבנתי הנפילה, הנפילה המצוקית הזאת, היא לא נכונה, זה הכול.

צפי שלף:

הבעיה היא לא האגף של אגריפס לשמואל ברוך, הבעיה היא האגף כלפי המרקס.

אנה לדיז'נסקי:

אני מבינה, אבל אני אומרת, זה החזית כולה 10 מטר אורך, זה לא,

לורה ורטון:

כן,

אנה לדיז'נסקי:

לא השוואה בכלל לכל מה מסביב.

צפי שלף:

ולכן גם הבינוי צריך להיות (לא ברור).

שלמה חיימסון:

עכשיו זה יבנה שתי קומות, ואחד לידו, הבית שלידו הוא בסופו של דבר יגישו היתר יקבלו לפחות שתי קומות,

צפי שלף:

אבל הוא לא יקבל 5 קומות,

שלמה חיימסון:

הוא לא יקבל, אבל הוא יקבל איזה שהוא דירוג מסוים.

שרון דינור:

נכון, זה מה שאנחנו אומרים שזה שתי, שהפער בין הדירוג שלו שזה מדיניות לא ציר רגיל, ושלכם הוא גדול מדי, זה בדיוק מה שאנחנו אומרים רוצים את הדירוג אליו,

שלמה חיימסון:

עכשיו הדירוג הוא בפער גדול, אבל אם אנחנו נוסיף עליו עוד שתי קומות אז אנחנו נראה,

לורה ורטון:

אתם רוצים לפנות לשכנים, ולהגיש יחד, אז זה,

שלמה חיימסון:

לא, אני אומר מה יהיה בעתיד,

לורה ורטון:

כן, בסדר.

שרון דינור:

מדיניות התכנון שלנו היום, היא לא להוסיף על השכן (לא ברור).

שלמה חיימסון:

שלמה חיימסון.

אסנת יעקובוב:

הכי טוב, לדבר עם אלונה, היא היום לא נמצאת.

שלמה חיימסון:

חיימסון, שלמה.

לורה ורטון:

רגע, מה? עכשיו יש,

חיים כהן:

תסביר לי,

לורה ורטון:

כתוב, כתוב פה קיימים ערכים הנוגעים לשימור, מה? יש משהו בתוך הבניין? לא? אז רגע, למה מצב קיים כך מופיע?

ציפי רון:

את מתכוונת לחזות השכונה כולה, הסיפה של המשפט.

לורה ורטון:

שימור המרחב המקורי וחזות, אוקי, זה רק החזות, אוקי. אפשר לראות אם ככה חזות? החזית איך היא?

אנה לדז'נסקי:

יש פה בעצם,

שרון דינור:

מה שאת רואה שנראה כמו חצי בניין זה החזית שלו בהנחה שיום אחד השכן עם המגרש חנייה ששאלת עליו יושלים גם כן, יעשה את הראי שלו.

אנה לדז'נסקי:

אני גם פה כרגע יש, חזית,

שרון דינור:

ראש העיר תהיה לך שם שכונה עם מהנדס העיר ושאלת אותם למה אנחנו עושים חצי בניינים ככה, כי אין לי ברירה, כאילו לא יודעת, אין לי דקדק להתמודד עם זה, אבל אני מקווה שעכשיו השכן שלו, עם המגרש מכוניות,

אנה לדז'נסקי:

ירצה גם לעלות,

שרון דינור:

ירצה גם לעלות, אז, אבל אחרת זה באמת נשאר חצי בניין, אבל החלק האחורי אין לי, אין לי את הדבר, הוא לא יעשה ראי של את זה, אף פעם.

שלמה חיימסון:

צריך לפתור את הבעיה הזאת במעטפת של אבן מהצד, שזה לא יראה כטיח, נעשה אפילו חלונות, מספר חלונות,

שרון דינור:

הבעיה פה עם (לא ברור).

שלמה חיימסון:

אבל זה, זה נקניק, זה צר הוא,

שרון דינור:

נכון,

ציפי רון:

הבעיה היא הגלישה של הרחוב, של הרחוב עצמו, אל השכונה, כי אם אתה לוקח את הזכויות של הרחוב, ששמה באמת על חזית הרחוב, הוא קל יותר, שאתה מביא את זה לשכונה, זה לא (לא ברור), אבל הוא מסתדר.

שלמה חיימסון:

לדעתי אבל ייבנו.

ציפי רון:

את הגובה שלכם.

שלמה חיימסון:

ברור,

עו"ד דני ליבמן:

התוכנית של השכונה,

אנה לדיז'נסקי:

וגג רעפים, זה המצב היום,

צפי שלף:

יוצר מצב הרבה יותר טוב, כי הוא יודע לדבר עם ההמשך של המופע.

אנה לדיז'נסקי:

אבל הייעוד נשאר דרך עצמו, משהו,

שרון דינור:

קודם כל אנה, אל תזלזלי בעצמך. אנחנו יודעים שאת אדריכלית מוכשרת, זה כבר הוכחת, זה, אני מנסה רגע לראות.

אנה לדיו'נסקי:

בסדר, אבל לטענת התלת – מימד, אני עדיין לא, במקרה הזה ספציפי של הבניין כל כך קטן, עוד לדרג אותו, אני לא יודעת עד כמה זה,

ציפי רון:

הוא כל כך קטן, אנה, הוא הולך להיות בדופן כזה קטן, כל מי שישתכל מכיוון דרום,

עו"ד דני ליבמן:

הם רוצים כמה שיותר,

ציפי רון:

יראה אותו,

אנה לדיו'נסקי:

אז שיראה ממוטה בצד ימין, ממוטה בצד שמאל, ופילון באמצע.

ציפי רון:

מה זה פילון?

אנה לדיו'נסקי:

הילד שלו.

ציפי רון:

גימבו פילון, גימבו. תגידו, במגרש הזה לא, שרון,

לורה ורטון:

הנה היא מציעה,

ציפי רון:

שרון, מה קורה עם העצים שם? יש באמת,

אנה לדיו'נסקי:

לא, לא, אף אחד.

ציפי רון:

מה?

אנה לדיז'נסקי:

יש לי עץ בחנייה.

ציפי רון:

העץ הוא בחנייה.

אנה לדיז'נסקי:

בחנייה, וזה גם עץ פולש, לא איזה משהו.

צפי שלף:

בדיוק.

ציפי רון:

אבל הוא נורא ירוק, והוא נורא חשוב שם, (לא ברור) שם חנייה, אני אומרת שאני רוצה שהוא יישאר שם.

שרון דינור:

אתם מבינים ככה יש לי דירוג, לא יכול לקבל,

לורה ורטון:

בוא נשמע, מה? סליחה?

דוברת לא מזוהה:

מה שהם מציעים, המוצעים.

שרון דינור:

בגלל זה הדירוג שאנחנו אומרים כזה, כזה, כזה.

אנה לדיז'נסקי:

טוב, קודם כל אני לא יכולה לעשות לשכן גג נשפך, יש שמה בכל מיני גמלון.

לורה ורטון:

לא, מבחינת היחס בין ה - ,

שרון דינור:

אני לא (לא ברור) לבנין, אני לא מכירה אותו כמוד, אבל זה כאילו הכוונה שיהיה דירוג כזה.

לורה ורטון:

כלומר שזה בעצם להוריד דירה אחת, מהחלק השני,

שרון דינור:

לא, שתיים.

ציפי רון:

שתיים.

אנה לדיו'נסקי:

שתיים,

שרון דינור:

או, לא יודעת, אולי, אני פה עשיתי יותר, אני אגב עשיתי לה חלופת מקסימום יותר ממה, אנחנו כתבנו 3, כן, עשיתי 4, שער רביעית מובלעת בגג הרעפים, אז זה כאילו נגיד,

אנה לדיו'נסקי:

כל הגדרות המובלעות בגג הזה, לדעתי זה יצירה אדריכלית גרועה ביותר,

שרון דינור:

בדיוק,

אנה לדיו'נסקי:

מול רעש,

שרון דינור:

כל הזמן מסבירים כמה זה טוב לסטודנטים, וזה, מדהים.

ציפי רון:

הם מתים על זה.

שרון דינור:

הסטודנטים זה תירוץ לכל דבר לגיטימי פה בעיר, הסטודנטים.

אנה לדיז'נסקי:

רגע,

ציפי רון:

שימו פוף בחלק הנמוך.

אנה לדיז'נסקי:

רגע, שרון, אם אתם רוצים לעשות דירוג ל - ,

שרון דינור:

כן,

אנה לדיז'נסקי:

אז אולי אפשר לעשות 5, 4, והבניין השכן יהיה 3, ואז זה יהיה דירוג ל - , שוביניסטי.

שרון דינור:

כמו שעשיתי, פשוט עשיתי את הרביעית מובלעת בגג.

אנה לדיז'נסקי:

שיהיה כבר רביעית נורמאלית, כי אחרת תהיה לי בעיה עם הממ"ד שמה.

שרון דינור:

רוצה כאילו שניתן לך, את תצטרכי להוריד פה גם את הגג הזה המוגבה וגם את הקומה הזאת.

אנה לדיז'נסקי:

רגע, אז אולי אפשר לעשות 4 וגג שטוח? שיהיה מרפסת, כבר לפחות.

שרון דינור:

עד לכאן?

אנה לדיז'נסקי:

כן,

שרון דינור:

עד לכאן?

אנה לדיז'נסקי:

כן,

שרון דינור:

כאילו,

אנה לדיז'נסקי:

ואז תהיה מרפסת לפחות נוף.

לורה ורטון:

כאילו מרפסת לזה,

שרון דינור:

עד - ,

צפי שלף:

זה נראה יותר טוב.

חיים כהן:

אני אגיד לך משהו,

שרון דינור:

אני חושבת שזה נראה טוב.

חיים כהן:

אני אגיד את זה בדיון הפנימי, בסדר?

שרון דינור:

אני חושבת שזה נראה, שזה לא, זה הצעת פשרה די טובה, שבה יש לו משהו שיש לו יחידה אחת היום מגיע ל – 8 יחידות, מקבל מרפסת איכותית לנוף, משהו מטורף, ושומר על הדירוג, זה נראה לי כאילו זה WIN WIN לכולם.

חיים כהן:

טוב.

לורה ורטון:

יש עוד משהו שאתם רוצים להגיד?

שלמה חיימסון:

העיקר שהזכויות של תמ"א יישארו לנו, לעשות את המאמץ להגיע לתמ"א שלא, נחשוב שהלכנו עד הסוף ובסוף,

שרון דינור:

אנחנו לא בדקנו.

שלמה חיימסון:

יותר,

שרון דינור:

לא בדקנו פה את הזכויות, כנראה,

אנה לדיז'נסקי:

לא, כמובן שמפסידים, כן,

שלמה חיימסון:

אני מתכוון להגיד הלכתי לכיוון התמ"א במטרה להרוויח,

שרון דינור:

כן,

שלמה חיימסון:

באיזה שהוא מקום לקחו אותי אחורה.

שרון דינור:

אני לא יודעת אם אתה מכיר, אבל אתה הרווחת, הרווחת ברגע שנכנסת.

שלמה חיימסון:

טוב, הקרקע עולה פה לא כמו בקריית יובל.

שרון דינור:

כן,

שלמה חיימסון:

זה חלקה אחרת, זה,

שרון דינור:

הרווחת, אני בטוחה שהרווחת.

חיים כהן:

זה לא,

לורה ורטון:

השאלה היא רק כמה תרוויח, זה העניין.

שלמה חיימסון:

כן,

לורה ורטון:

וגם אנחנו רוצים שגם השכונה לא תפסיד, טוב, תודה רבה.

שלמה חיימסון:

אוקי, תודה לכם.

אנה לדז'נסקי:

שבת שלום.

לורה ורטון:

שבת שלום.

חיים כהן:

אני אגיד לך משהו,

שרון דינור:

חבר'ה אנחנו מתחילים דיון,

חיים כהן:

אני אגיד לך שלוש נקודות,

שרון דינור:

כן,

חיים כהן:

שאני רוצה להעיר, דבר ראשון,

ציפי רון:

מה? מה?

לורה ורטון:

אנחנו מתחילים את הדיון.

חיים כהן:

אני רואה כאן גם כן, תיאום יפה, בין המחלקה,

שרון דינור:

לא היה פה.

חיים וגם שמתחברים, לא היה פה?

שרון דינור:

לא,

חיים כהן:

אז מה? עוד פעם זה הגיע בלי תיאום? טוב, אז אני התרשמתי בכל אופן,

שרון דינור:

היא נחמדה, אני מתה עליה,

חיים כהן:

שהיא,

שרון דינור:

היא אדריכלית מוכשרת.

חיים כהן:

שהיא שידרה איזה שהוא הבנה בזה. אני אגיד לך מה מפריע לי בדבר הזה,

ציפי רון:

(לא ברור).

חיים כהן:

יש כאן, בסופו של דבר אנחנו מדברים על דירות של 35 מטר, גג 40 מטר, כשהייעוד של זה, אנחנו אומרים זה לא לזוגות, זה לסטודנטים, זה אחד. שתיים,

שרון דינור:

מה אמרנו,

ציפי רון:

יכול להיות (לא ברור).

חיים כהן:

מה?

ציפי רון:

יכול לגור שם זוג צעיר,

חיים כהן:

בסדר, 35 מטר בדרך כלל זה לא זוג צעיר,

ציפי רון:

למה? הדירות במקלטים ובחדרים,

לורה ורטון:

הייתי ב – 39,

חיים כהן:

בסדר, אוקי, עכשיו אני אגיד לך מה מפריע לי. ראשית, זה ברור שזה יגיע לוועדה, לא לוועדת שימור, והם ירצו את התוספת, הם יגישו את התוספת. ואני אומר לך שאנחנו לא נעבור (לא ברור).

שרון דינור:

היא לא תגיש את התוספת, כי עכשיו היא תתקן אותה, והיא תתקן אותה, זה מה שהיא הסכימה פה,

שרון דינור:

אם הם היו פה ואמרו שהם מתקנים פה, היא והבעלים של המגרש.

חיים כהן:

הדיירים לא אמרה, זה אני לא הבנתי היא אומרת פה,

שרון דינור:

אפשר לקרוא להם חזרה.

חיים כהן:

וזה אומר שהוא רוצה לבדוק, אני רוצה לבדוק את הזכויות, אם לקחו לי את הזכויות, אם נשאר לי, שמעת איך שהוא השאיר פתח.

שרון דינור:

אני בטוחה שאם הוועדה תוציא,

חיים כהן:

עכשיו,

שרון דינור:

החלטה, אנחנו נתיישר איתה כולם.

חיים כהן:

מה?

שרון דינור:

אני בטוחה,

חיים כהן:

אז אני מציע לקרוא להם, כדי שלא יהיה מצב שאנחנו, כאילו הולכים לקראתם, ובסוף זה מגיע לוועדה עם תוכנית כזאת, מאשרים את זה מעל הראש שלנו, ואנחנו יוצאים פארס,

לורה ורטון:

אז נשמח לדבר איתך.

חיים כהן:

לפחות,

לורה ורטון:

אז אפשר משם?

שרון דינור:

אתם מסכימים לשנות את ה - , אם אנחנו מחליטים את ההחלטה הזאתי, אני רוצה שהוא יסכים לזה, אתם משנים אותה, לפני שאנחנו מעבירים אותה.

חיים כהן:

השאלה היא ככה, ההחלטה שתהיה פה, מקובלת עליכם? או,

שרון דינור:

מה שאמרת עם הארבע, את הצעת את זה,

אנה לדיז'נסקי:

צריך לשאול אותו.

חיים כהן:

אז תקראי לו.

עו"ד דני ליבמן:

תקראי לו, תקראי לו.

חיים כהן:

את מבינה? כי בסוף יבוא מישו יגיד, מה פתאום תביא את זה לתכנון, אנחנו נראה. מה עשינו? מה השם שלך?

שלמה חיימסון:

שלמה.

חיים כהן:

(לא ברור) משהו, הציעו פה איזה שהוא הצעה, אתה העלית את הבעיה, שמבחינת הזכויות שלא יצמצמו לך הזכויות. יש לי שאלה, הפשרה הזאת מקובלת עליכם כן או לא? אם אתה אומר לי לא מקובל עלי, אני אלחם במחוזות אחרים, בסדר, אנחנו נקבל החלטה. היא אומרת לכם, שמקובל עליכם, אז תהיה גם החלטה.

שלמה חיימסון:

גם אתה אומר הפשרה שהיא מצד אחד 5 קומות,

שרון דינור:

ככה כמו שעשינו, 4,

חיים כהן:

כמו שאת אמרת,

אנה לדיו'נסקי:

4,

שרון דינור:

כמו שהאדריכלית הציעה.

אנה לדיו'נסקי:

גג שטוח.

שרון דינור:

4 וגג שטוח.

שלמה חיימסון:

4 וגג שטוח, זאת אומרת הקומה החמישית מקבלת,

אנה לדיו'נסקי:

מרפסת,

שלמה חיימסון:

מרפסת,

חיים כהן:

מרפסת,

עו"ד דני ליבמן:

אז זה לא יהיו 9 דירות,

שלמה חיימסון:

אפשר מה יכול להיות?

שרון דינור:

אתה יכול אנחנו וועדה שממליצה.

חיים כהן:

וועדת שימור,

לורה ורטון:

רגע,

חיים כהן:

אחר כך יש לך וועדת תכנון, אז אם אתה מקובל עליך, אז אתה, עם התוכנית הזה כמו שהוא, וועדת תכנון, אם לא מקובל עליך, אז תגיד אני רוצה להילחם על התוכנית, וועדת תכנון.

שלמה חיימסון:

אבל בתכנון ההמלצה היא חיובית. שזה,

שרון דינור:

אנחנו, אני עובדת עם התכנון, אני אומרת לכם, הם עוד לא ראו את ההמלצה שלנו, יש פרויקטים שהם יותר מורכבים,

חיים כהן:

לא, אבל הוא אומר שהוועדה קיבלה המלצה חיובית,

שרון דינור:

הם לא קיבלו וועדה,

חיים כהן:

מהתכנון,

שרון דינור:

התכנון,

חיים כהן:

לתוכנית המקורית.

שרון דינור:

נכון, אבל תכנון עוד לא ישבו וראו את מה שאנחנו כתבנו,

חיים כהן:

כן,

שרון דינור:

ואני אומרת לך שאנחנו עובדים ביחד,

שלמה חיימסון:

כן, היום אני חדש פה, אני שואל אם הכול.

לורה ורטון:

אוקי,

שרון דינור:

התכנון פתחו לך תיק, ונתנו לך אוקי, ראשוני GO, עכשיו אוספים את החוות דעת, אנחנו אחת מהחוות דעת, והם משנים את ההמלצה שלהם בהתאם למה שמקבלים פה. אלא אם כן, הם חושבים שאנחנו אומרים שטויות, לדעתי אנחנו לא אומרים שטויות, אז זה,

חיים כהן:

אני מציע,

שלמה חיימסון:

אין מה להסתיר.

חיים כהן:

רבע שעה, תחשוב ותחזור, בסדר?

שלמה חיימסון:

מצוין, יופי, תודה.

לורה ורטון:

תודה.

שרון דינור:

אז אפשר לעבור בינתיים באמת הלאה.

ציפי רון:

שרון, למה את חושבת שמרפסת שגג שטוח שהוא מרפסת זה פתרון טוב?

שרון דינור:

כי אנחנו,

ציפי רון:

יסגרו אותו יעשו עליו מה שרוצים, זה לא ייתן לך את הפתרון, לא יהיה לך שום פתרון.

שרון דינור:

הנה זה יעשה לי, כי אם אני עושה, אני חושבת שכן,

ציפי רון:

זה משהו שאין לך שליטה עליו, לא,

שרון דינור:

למה אין לי שליטה?

ציפי רון:

כי יסגרו, ישימו שם מחסנים, ישימו בוטקה, זה לא, זה לא יישאר כמו שאת חושבת סטרילי, אין, אין מצב.

שרון דינור:

תראי אני אגיד לך משהו,

ציפי רון:

אני לא חושבת שיש בזה תרומה לנוף.

שרון דינור:

אני אומרת לך מה אני חושבת, בגלל שאנחנו מדברים,

ציפי רון:

אני אמרתי מה את חושבת,

שרון דינור:

לא, לא,

לורה ורטון:

רגע, בואו,

שרון דינור:

אני מנסה להסביר לך משהו מבחינת התכנון של הדירה,

לורה ורטון:

כן,

שרון דינור:

תסתכלי הדירה, נגיד סתם אני אומרת קומה ד', זה הדירה, כאן פיר המדרגות וכאן המרפסת, המרפסת היא מעברת לפיר המדרגות המשותף, היא לא צמודה לדירה.

ציפי רון:

רגע, אני לא רואה, תעברי עוד פעם עם המרקר.

שרון דינור:

זה שבת צדק, זה שמואל ברוך,

ציפי רון:

כן,

שרון דינור:

רק, עכשיו אנחנו, אנחנו אומרים, אמרנו קחו את הדירה הזאת, תהפכו את זה למרפסת,

ציפי רון:

כו,

שרון דינור:

המרפסת היא לא צמודה לדירה, היא צמודה לחדר המדרגות משותף, לכן הסיכוי שמישהו ישתלט עליה, הוא יותר נמוך, להיפך, היא יכולה להיות שטח משותף של דיירים, זה ה - ,

ציפי רון:

זה הכי גרוע, כי זה יהפוך להיות,

עו"ד דני ליבמן:

יתלו כביסה שם,

ציפי רון:

ממש לא,

שרון דינור:

אני לא חושבת שיש הנחיה לא לעשות מרפסות יותר בירושלים, אני לא רואה סיבה להחריג את האזור הזה,

ציפי רון:

אני לא, אני באמת חושבת ש - , זה כאילו שאת משאירה שטח הפקר, ואין לך שליטה, ואת מאבדת עליו שליטה, זה יותר גרוע אפילו.

עו"ד דני ליבמן:

תלו כביסה שם, לי היה כזה מרפסת,

ציפי רון:

כביסה ישימו גרוטאות.

שרון דינור:

את מעדיפה כזה, זה מה שאת מעדיפה.

עו"ד דני ליבמן:

תולים כביסה, אני בארמון הנציב ככה תליתי כביסה, מרפסת כביסה.

לורה ורטון:

רק שנייה, האלטרנטיבה היא שהיא תהיה גג,

ציפי רון:

שיהיה גג רעפים, שיהיה גג רעפים.

לורה ורטון:

גג רעפים,

ציפי רון:

גג רעפים, לא מרפסת כזאת, מרפסת כזאת זה אני לא חושבת שיש לזה תרומה עתידית לנוף, ולסביבה,

שרון דינור:

למה? זה אזור שתראי, אם מישוהו מסתכל,

ציפי רון:

אוקי, זאת דעתי, זה לא משנה, זאת דעתי,

לורה ורטון:

כן,

ציפי רון:

תחליטו מה, אני, אני חושבת שזה לא לעניין מרפסת כזאת, אני מעדיפה גג רעפים.

חיים כהן:

כבר אמרת.

שרון דינור:

אני לא חושבת שזה משהו שהוא נוראי, תראו יש, גם באזור שמשופע בגגות רעפים, יש לנו פה, פה,

לורה ורטון:

רגע איזה כיוון הזה?

ציפי רון:

זה לכיוון בית המשפט העליון, זה לכיוון, הר נוף.

שרון דינור:

גם לא שטח מאוד גדול, השטח שאת מדברת עליו שיהיה גג רעפים, זה השטח הזה.

ציפי רון:

אני יודעת שום דבר, עוד קטן, ועוד משהו קטן, ועוד משהו,

שרון דינור:

פיצי כזה.

ציפי רון:

נכון,

שרון דינור:

36.

חיים כהן:

זה לא משמעותי, 35 מטר.

ציפי רון:

אבל זה הסך הכול, אבל זה הסך הכול ולא באמת.

לורה ורטון:

אבל גם זה פנימי,

ציפי רון:

לא נעמוד על זה,

לורה ורטון:

זה לא לאגריפס,

אסנת יעקובוב:

לא,

ציפי רון:

לא,

שרון דינור:

תסתכלו, זה לא שונה, אתם תסתכלו על הגגות פה,

ציפי רון:

כן,

חיים כהן:

כל הגגות יש להם,

שרון דינור:

מידי פעם יש יציאה כזאת,

ציפי רון:

לא, אני הבנתי, אני הבנתי. אני הבנתי את השיקולים בעד, את השיקולים נגד, שזה קטן והכול,

לורה ורטון:

כל העיר ככה.

חיים כהן:

לא, יש, כל, שמה יש, אנחנו לא שומרים פה שום דבר, אתה רואה את כל הגגות, יש לכם את המרפסות האלה, זה מה שהיא הראתה לך קודם, יש את זה, זה לא שאנחנו, זה לא תקדים שלנו.

לורה ורטון:

בוא נגיד ככה, זה לא יפה בעיני, אבל כפשרה עדיף, עדיף לעשות מרפסת מאשר עוד קומה,

דוברת לא מזוהה:

כן,

שרון דינור:

טוב, בוא נחכה לתשובה שלהם ו - ,

חיים כהן:

מתי התיק הבא?

אסנת יעקובוב:

עכשיו,

שרון דינור:

התיק הבא זה, התיק הבא זה תיק הוא מאוד נחמד בשביל עיריית ירושלים, שהוא,

לורה ורטון:

מה? סליחה לא שומעת.

שרון דינור:

הוא תיק של עיריית ירושלים, הוא חדשני, למרות שהוא שכונה סופר שימורית, כי הוא מציע לנצל את התת-קרקע של הגינה של הבוכרים, שזה הגינה שאנחנו מסתכלים עליה, וליצר שטחים וחללים ציבוריים, מתחת לפני הקרקע, ואת הגינה להשאיר מעל פני הקרקע, זה לא מכירה תוכניות כאלה שש - , שבעירייה עושים.

חיים כהן:

למה זה מגיע לשימור?

שרון דינור:

כי זה שכונת הבוכרים, היא שכונה לשימור,

חיים כהן:

רק בגלל זה.

שרון דינור:

כן, אין פה, אין פה, וגם יש עצים כאילו לפעמים שהם,

חיים כהן:

הוא חזר, הוא חזר,

שלמה חיימסון:

שנייה,

צפי שלף:

רגע, הנה, חזר הבחור כן,

שלמה חיימסון:

אז קודם כל,

דוד היימן:

שנייה, שנייה, לשמוע.

לורה ורטון:

רגע, אנחנו תיק הקודם.

דוברת לא מזוהה:

איפה אתם בסדר היום?

לורה ורטון:

אנחנו,

חיים כהן:

אנחנו עוד מעט,

ציפי רון:

שכונת הבוכרים.

חיים כהן:

בסדר, יקראו לך כמה דקות.

לורה ורטון:

כן, כן,

דוברת לא מזוהה:

בסדר.

לורה ורטון:

עוד 5 דקות או פחות, כן,

דובר לא מזוהה:

בסדר גמור.

שלמה חיימסון:

קודם כל תודה על הכיוון החיובי שאתם מאשרים, אני בעד להתאים לאופק לראות אפשרות לקחת את כל האופציות, אז אני אלך על האופציות שאני יכול לבוא בוועדת רישוי באמת יאשרו את זה, ונלך על זה,

שרון דינור:

בקיצור, אתה לא מסכים.

ציפי רון:

(לא ברור) מרפסת,

שרון דינור:

בסדר.

חיים כהן:

איך הולך?

שלמה חיימסון:

איך, איך הולך עם ההמלצה פה, ואז בוועדת הרישוי, ו - ,

חיים כהן:

טוב, הבנו.

שלמה חיימסון:

נגיע לטובה, תודה רבה.

חיים כהן:

תודה רבה.

לורה ורטון:

תודה רבה.

שלמה חיימסון:

יום טוב.

צפי שלף:

בקיצור, הוא לא מסכים לנו לקבל את ההצעה.

חיים כהן:

את יודעת מה? אני אסביר לך, למה שאלתי את השאלה הזאת? מהרגע הוא נכנס, ואמר, שהוא, וועדת התכנון בירכו על התוכנית, הוא כבר מגיע חצי מבושל. עכשיו אנחנו צריכים לעשות את ההחלטה הנכונה, האם אנחנו נגיד משהו לוועדת, אז אנחנו עוד פעם, אנחנו שומרים לוחצים על הכרטיסייה עוד, מחוררים את הכרטיסייה מיותר. אז לכן אני לא יודע באמת עכשיו, הנה עכשיו הוא בא עם, הוא אומר אני מנסה שלא יהיה לך ספק,

לורה ורטון:

הוא ינסה.

חיים כהן:

לא רק שהוא ינסה, אני יודע גם מה יקרה שמה, כי אני יושב שמה.

אסנת יעקובוב:

הוא גם יצליח.

חיים כהן:

הוא גם יצליח. אני יודע, אני יושב שמה.

ציפי רון:

אז הוא יקבל את מה שהוא רוצה.

שרון דינור:

את מה?

חיים כהן:

מה השאלה בכלל?

שרון דינור:

אבל מה זה אומר? מבחינת וועדת שימור צריך לאשר את זה?

חיים כהן:

וועדת שימור, אז עכשיו, לא, מבחינת וועדת שימור, עכשיו,

צפי שלף:

היא יכולה (לא ברור).

חיים כהן:

אני מציע, ניקח החלטה בלי פשרה, כמו שאת מאמינה, ותמקדי את ההחלטה שימורית,

שרון דינור:

אני משאירה את זה כמו שהיא,

חיים כהן:

וכמו שהיא, ונגמר הסיפור. וזהו, בלי פשרות. אם אנחנו הולכים על פשרות, אז זה נגמר התוכנית, זהו.

שרון דינור:

בסדר.

צפי שלף:

רגע, אז איך זה מנוסח עם השלוש,

שרון דינור:

לא,

לורה ורטון:

איך אפשר לפתוח את הזה?

ציפי רון:

רגע, אז זה ניסוח.

צפי שלף:

הקמת מבנה חדש בן 5 קומות, במתכונת המוצעת, ייצור בהכרח מפגע סביבתי אורבאני בשל פערי הגובה שבין,

חיים כהן:

אבל כן תוסיפי,

צפי שלף:

לבין המבנה המוצע, לבין הבנייה הסמוכה מדרום,

חיים כהן:

שלא היה תיאום איתם.

ציפי רון:

כן, כן,

חיים כהן:

כמו שאמרת, זה משפט שצריך להיות כתוב, שלא היה תיאום,

לורה ורטון:

לא, אבל כתוב פה,

ציפי רון:

זה נורא מוזר שאדריכלית הזאת, שכל הזמן עוסקת בענייני שימור,

חיים כהן:

זה מה שאני, אני התפלאתי,

ציפי רון:

לא (לא ברור).

חיים כהן:

אני,

ציפי רון:

איך זה יכול להיות? שרון.

חיים כהן:

אני הייתי בטוחה שהיה תיאום פה, היא אומרת לי שלא היה תיאום.

עו"ד דני ליבמן:

לא, הבית הזה הוא לא לשימור,

חיים כהן:

לא משנה, השכונה.

עו"ד דני ליבמן:

לא, אני אומר לציפי, יש דברים יותר גרועים.

צפי שלף:

אבל נמצא מאוד,

ציפי רון:

זה שכונה לשימור,

עו"ד דני ליבמן:

הבנתי את זה, אני אומר,

צפי שלף:

קצת יותר חי.

עו"ד דני ליבמן:

במקרה הזה לפחות,

חיים כהן:

לא, אמרת,

עו"ד דני ליבמן:

חזית לשימור,

חיים כהן:

לא היה תיאום, זה כן הייתי כותב.

לורה ורטון:

אז אנחנו משאירים זה בעצם, כן?

חיים כהן:

משאירים כמו שהוא, ומדגישים,

ציפי רון:

רגע, משאירים מה?

חיים כהן:

שלא היה תיאום עם (לא ברור).

ציפי רון:

היה פחות,

חיים כהן:

לא, כמו שהמלצה,

לורה ורטון:

זהו, על הבנייה המוצעת לצורך הבינוי,

חיים כהן:

לא פשרות, להיפך.

ציפי רון:

תיאום עם המחלקה.

לורה ורטון:

לראות שזה,

חיים כהן:

לא, לא,

לורה ורטון:

לא, וכתוב קירוי חלקו של, כתוב, זאת אומרת יש את ההמלצה.

חיים כהן:

ללא פשרה.

לורה ורטון:

בלי המרפסת, בלי זה,

ציפי רון:

לא הבנתי.

חיים כהן:

שרון, אני חושב שהכי טוב שאת תסבירי את זה.

ציפי רון:

למה? למה?

חיים כהן:

את ההחלטה.

צפי שלף:

על הבנייה המוצעת ליצור דירוג בגובה הבינוי בין 5 קומות,

חיים כהן:

ללא פשרה, הם הציעו, חתכו את הכול,

לורה ורטון:

מה שכתוב פה.

חיים כהן:

שתי הדירות זה לא,

לורה ורטון:

זה מאוד לא ברור שרון.

ציפי רון:

אוקי, מה שכתוב, הבנייה המוצעת תיצור דירוג מוצע, זאת אומרת ליצור דירוג מוצע.

שרון דינור:

אני לא הייתם אתכם, אני,

עו"ד דני ליבמן:

היא בחנה את התוכנית, ומבקשת פשרה, אז תגיד.

חיים כהן:

זה מה שאני אומר,

עו"ד דני ליבמן:

כן,

ציפי רון:

מה זה עם פשרה?

עו"ד דני ליבמן:

מה שעכשיו, מה שהרעיון פה.

ציפי רון:

וועדה מקומית ייתן את הפשרה?

עו"ד דני ליבמן:

לא,

חיים כהן:

אם, אם, שמה אני מציע את הפשרה. שמה,

עו"ד דני ליבמן:

בוא יבוא ויגיד אבל,

לורה ורטון:

לא, אפשר אולי,

ציפי רון:

בהצלחה.

לורה ורטון:

רגע,

ציפי רון:

התשובה היא,

לורה ורטון:

סליחה, אני חושבת, עדיף כן, לפרט יותר, כי זה לא כל כך ברור מה את רוצה,

שרון דינור:

אני לא מבינה מה זה פשרה.

ציפי רון:

הפשרה תהיה תוספת,

שרון דינור:

זה החלק האופרטיבי, זה החלק שעכשיו הוא מסומן, על הבנייה המוצעת ליצור דירוג בגובה הבינוי.

לורה ורטון:

כן, כן,

שרון דינור:

5 קומות בחלקו הצפוני של המבנה, לבנייה בגובה של 3 קומות, בכל היותר בחלק הדרומי, קירוי החלק הדרומי שהתווכחנו אם יהיה שטוח או לא, יהיה באמצעות תקרת רעפים,

לורה ורטון:

אוקי

שרון דינור:

ושימור על כיוון האור,

לורה ורטון:

בוא נשאיר את זה,

שרון אבני:

מה שאני אומרת,

לורה ורטון:

אז לא נשאיר, לא משנה,

שרון אבני:

איך שאני קראתי את זה,

שרון דינור:

כן,

שרון אבני:

דירוג בין 5 ל-3, זה 4, אני לא מבינה את המשפט בכלל, מה זאת אומרת ליצור דירוג? כאילו,

לורה ורטון:

לא, אבל כתוב,

שרון אבני:

הבנייה המוצעת, שאנחנו ממליצים עליה, 5 קומות פה, ו-3 קומות פה, מה זאת אומרת הדירוג הזה? זה משהו (לא ברור).

ציפי רון:

לא, הגג רעפים יהיה קומה רביעית כאילו,

לורה ורטון:

אז אפשר, אז אפשר להכניס מילה,

שרון דינור:

קופצים בקומה? לא הבנתי.

שרון אבני:

אני לא יודעת מה זה אומר, זה בדיוק הבעיה שזה לא ברור,

שרון דינור:

5 קומות,

לורה ורטון:

אז אני אסביר, אבל רגע, סליחה, כתוב פה הבינוי בן 5 קומות, הדירוג כך שהבינוי בין 5 קומות בחלקו הצפוני של המבנה, לבנייה, ו-3, בחלק השני.

שרון אבני:

הבנייה המוצעת.

שרון דינור:

מה גם, סליחה, אני פשוט לא מבינה במילה דירוג?

שרון אבני:

הבנייה מצד צריכה להיות 5 קומות, ו-3 קומות בדרומי, זה הכול מה זה הדירוג הזה? זה משהו מאוד לא ברור, דירוג יכול להיות 5, 5, 3,

שרון דינור:

אני ההצעה שלי ליצור דירוג המלווה את,

ציפי רון:

לצורך יצירת, לצורך יצירת דירוג,

דוד היימן:

גם 5, 6,

ציפי רון:

תכתבי,

לורה ורטון:

אולי רגע, סליחה, שרון, שרון, אני מציעה ככה,

ציפי רון:

לצורך יצירת דירוג.

לורה ורטון:

רגע, על הבנייה המוצעת ליצור דירוג בין שני חלקים,

ציפי רון:

לשני אגפים.

לורה ורטון:

ושני אגפים בגובה בינוי, כך שגובה בינוי החלקו הצפון,

שרון דינור:

כן, כך ש - ,

לורה ורטון:

על הבנייה המוצעת, ליצור בדירוג בין שני הגבהים.

ציפי רון:

בגובה, בין שני האגפים,

לורה ורטון:

כך ש - ,

שרון דינור:

על השנייה המוצעת ליצור דירוג,

שרון אבני:

כך שגובה הבניין,

לורה ורטון:

גובה הבניין,

שרון דינור:

רגע, בין שני,

ציפי רון:

אגפי הבניין,

שרון דינור:

שני אגפי הבניין,

לורה ורטון:

בניין,

ציפי רון:

נקודה,

לורה ורטון:

כך ש - ,

שרון אבני:

שגובה, גובה צד,

לורה ורטון:

הבינוי,

שרון אבני:

כך שגובה הבינוי.

לורה ורטון:

בין 5 קומות, בחלקו הצפוני,

ציפי רון:

לכיוון אגריפס,

לורה ורטון:

לכיוון אגריפס ו – 3 קומות,

שרון אבני:

ביניהם בן 5 קומות,

לורה ורטון:

ואז לכתוב,

לורה ורטון:

זה לא בין, כי זה בין,

ציפי רון:

שרון, תכתבי לכיוון נחלאות. את שומעת? שרון.

לורה ורטון:

אוקי, סיימנו?

שרון דינור:

גובה הבינוי בן 5 קומות בחלקו הצד השני,

ציפי רון:

לכיוון רחוב אגריפס,

שרון דינור:

כלפי שמואל ברוך,

ציפי רון:

כן, ו- 3 קומות לכל היותר לכיוון נחלאות. לכיוון דרומה,

צפי שלף:

בגובה של,

ציפי רון:

נחלאות,

שרון אבני:

הנה כתוב, כתוב,

שרון דינור:

אוקי,

אסנת יעקובוב:

זהו, זה כבר כתוב.

שרון אבני:

ובגובה של 3 קומות, לכל היותר בדרומי, זהו.

לורה ורטון:

מאה אחוז,

שרון אבני:

והדרומי זה אגריפס?

לורה ורטון:

בסדר,

ציפי רון:

כן, הצפוני זה אגריפס.

שרון דינור:

גובה של,

חיים כהן:

אני מציע שתהיה את הגובה,

אסנת יעקובוב:

עכשיו זה ברור,

צפי שלף:

זהו, עכשיו כולם מרוצים.

שרון דינור:

אוקי, יללה, עברנו הלאה. הבוכרים התחלתי להסביר לכם, יש פה מישהי שתסביר לכם את זה, עורכת הבקשה, כעיקרון אנחנו נמצאים פה בשכונת הבוכרים בין רחובות הבוכרים, אדוניהו כהן, שכאן זה בית דוידוב שזה המינהל הקהילתי שמה. אז אנחנו נמצאים בחצר הזאתי, והבקשה, בוא נראה רגע מה, נראה לי, אתה יכול לפני שאתה יושב, לקרוא לאלונה ליפשיץ, להיכנס.

חיים כהן:

לא, זה לא (לא ברור).

שרון דינור:

לא, לא, זה עוד בהליכי פתיחה. אוקי, הוא אמר שהמצגת ליזם יש אותו.

לורה ורטון:

שלום.

אלונה ליפשיץ:

שלום.

שרון דינור:

אלונה,

אלונה ליפשיץ:

כן,

שרון דינור:

היי, זה שרון דינור.

אלונה ליפשיץ:

היי שרון.

שרון דינור:

תקשיבי רגע, כתוב לי שמה המצגת ששלחת לנו, הקובץ לא תקין, אז אני שולחת לך את הנספח בינוי,

אלונה ליפשיץ:

יש לי, יש לי את המחשב שלי, אני יכולה לשלוח לכם למקום אחר? כי לי יש את הקובץ, בשביל זה הבאתי,

צפי שלף:

לא, השאלה אם את יכולה להסתדר עם הנספח בינוי, או שאת צריכה את המצגת?

אלונה ליפשיץ:

חבל, הכנתי לכם מצגת. אני יכולה להסביר עם כל מסמכים.

חיים כהן:

תעבירי במייל לשרון,

לורה ורטון:

אם את יכולה לשלוח, אז כן,

חיים כהן:

תשלחי לשרון במייל,

אלונה ליפשיץ:

בסדר, אז.

אסנת יעקובוב:

בגימבו מייל.

אלונה ליפשיץ:

היא בגימבו מייל, צריך להוריד אותה מגימבו מייל, שרון,

לורה ורטון:

זה אחד מהדברים שנשלח בגימבו?

אלונה ליפשיץ:

כן, זה נשלח.

לורה ורטון:

אז אפשר לפתוח, פתחתי קודם.

צפי שלף:

ואם היא הורידה מהגימבו והוא היה כן, אולי הוא עוד פעם.

לורה ורטון:

בוא ננסה, אפשר לפתוח מהגימבו, זה היה.

אסנת יעקובוב:

זה קובץ כבד.

ציפי רון:

היא שואלת איך מתחברים למייל? תנחו אותה.

חיים כהן:

את הנקודה,

שרון דינור:

אוקי,

חיים כהן:

על מה להילחם, ככה את משאירה.

שרון דינור:

אוקי, אבל תגידו רגע, היה לכם, אתם ראיתם את ההמלצות שלנו, נכון?

אלונה ליפשיץ:

כן, כן,

שרון דינור:

היה איזה משהו שנראה לכם,

אלונה ליפשיץ:

היו המלצות מתוקנות שקיבלנו בשבוע שעבר, שזה היה בסדר גמור, אין לנו שום בעיה עם זה.

שרון דינור:

אני חושבת סליחה שאני אומרת, אבל אולי לא, אני יודעת שהשקעת במצגת, אבל והגעת,

אלונה ליפשיץ:

לא, לא, פשוט יש שם תמונות, וזה, אבל אפשר גם לוותר,

לורה ורטון:

זה היה באי – מייל שהגיע אלינו, אני פתחתי את זה בגימבו מייל.

חיים כהן:

מה?

שרון דינור:

זה נמצא אצלי, הוא פשוט כותב לי שהקובץ לא תקין. את רואה?

אלונה ליפשיץ:

באמת?

צפי שלף:

לא, הגימבו מייל הזה היה בתיק, לא הייתה עוד מצגת.

שרון דינור:

הנה.

לורה ורטון:

לא, אני חושבת שהייתה גם מצגת, לא?

אלונה ליפשיץ:

הייתה מצגת.

לורה ורטון:

לא

אלונה ליפשיץ:

הייתה מצגת בגימבו מייל.

לורה ורטון:

היו גם תיק תיעוד.

צפי שלף:

זה שתי גימבו, שתי טיסות נפרדות.

לורה ורטון:

לא, לא יודעת, אני, אני פתחתי אתמול, מקודם בבוקר.

חיים כהן:

אולי תתנו לנו רקע, מה? אני מבין שיש הבנות בין, בין המחלקה אליכם במאה אחוז, אבל לפחות שחברי הוועדה נדע על מה אנחנו,

אלונה ליפשיץ:

בסדר, פשוט אז אני מתנצלת.

שרון דינור:

לא, אני מתנצלת.

אלונה ליפשיץ:

אני מתנצלת, שאין לי תמונות.

חיים כהן:

כן, אבל בינתיים תציגו לנו,

לורה ורטון:

אוקי,

חיים כהן:

מה? מה הרעיון פה.

אלונה ליפשיץ:

אני פשוט רציתי להראות לכם גם תמונות, אבל זה בסדר.

חיים כהן:

בסדר גמור.

אלונה ליפשיץ:

אני חושבת שכולם מכירים, בסדר. התב"ע שלנו היא בין רחובות הבוכרים, בסדר? שזה בחלק הגבוה של רחוב יחזקאל, ואנחנו כאילו בניין אחד, מרחוב יחזקאל, זאת אומרת זה ממש קרוב, והיא פה כאילו הטופוגרפיה הטבעית יורדת, לכיוון אדוניהו הכהן. פה מצד שמאל, זה המתנ"ס של הבוכרים, הבניין היפה הגדול.

ציפי רון:

שזה בית דוידוב.

אלונה ליפשיץ:

בית דוידוב, נכון, זה שרואים אותו כאן?

ציפי רון:

כן, הם עשו כנס, שהגיעו מאות אנשים מכל העולם של משפחת דוידוב, לפני כמה שנים, מאוד אכפת להם מהבניין.

אלונה ליפשיץ:

נהדר.

לורה ורטון:

אוקי,

שרון דינור:

אני אעשה שנייה,

אלונה ליפשיץ:

תודה רבה.

שרון דינור:

זה (לא ברור) את זה.

אלונה ליפשיץ:

בסדר, אתם רואים שיש פה, יש פה גן ציבורי גדול ויפה, עם עצים מבוגרים, את יכולה להקטין טיפה?
שרון,

שרון דינור:

בטח, בטח.

אלונה ליפשיץ:

שהעצים בעיקר שחשובים לנו, זה הברושים, יש פה שורה מאוד יפה של ברושים מבוגרים, יש כזאת, פה יש עצים קצת יותר צעירים, זה הרחוב התחתון, ואתם רואים יש פה מעבר ציבורי שהוא לא, הוא לא בקו הכחול של התוכנית, אבל אנחנו איחדנו אותו לתוך התוכנית, זה למעשה גם יהפוך את המעבר ציבורי, זה מעבר מונגש עם רמפות.

לורה ורטון:

סליחה, אין המשך של הרחוב שם.

אלונה ליפשיץ:

איפה?

דוד היימן:

מרכז.

אלונה ליפשיץ:

אדוניהו הכהן,

לורה ורטון:

יש, כן,

שרון דינור:

ברור.

לורה ורטון:

זה נראה,

אלונה ליפשיץ:

הוא סגור פה.

לורה ורטון:

הוא סגור ל - , אוקי

אלונה ליפשיץ:

זה חלק מהתוכנית שלנו, גם יש פה איזה קטע, הוא לא מופיע כזכות דרך, הוא מופיע (לא ברור), ואנחנו בתב"ע שלנו גם הופכים אותו, לזכות דרך, להסדיר את המצב הקיים. יש פה חנייה קיימת, שהיא יותר קטנה מאשר החנייה התב"עית שיש פה, שוב, אנחנו מסדירים, אנחנו מגדילים את זה, לחנייה קצת יותר גדולה. ואנחנו את כל הבנייה של ה - , השימושים הקהילתיים שרוצים פה, עושים מתחת לקרקע, בתת-הקרקע, זאת תוכנית שהיא כולה תת-קרקעית. הדבר היחיד זה שהחלטנו לעשות פה מבנה כניסה קטן, שגם מעליו יהיה גג ירוק.

שרון דינור:

רגע, אז בוא נעביר פה ל - ,

ציפי רון:

איפה הכניסה לבניינים האלה?

אלונה ליפשיץ:

מצפון.

ציפי רון:

מרחוב הבוכרים או מאדוניהו הכהן?

אלונה ליפשיץ:

יש משתי הצדדים.

ציפי רון:

משני הצדדים, עכשיו מה קורה, אולי תסבירי עוד פעם על העצים מה קורה להם.

אלונה ליפשיץ:

אני אגיד גם לעצים, בסדר? גם הבאנו פה את הסקר עצים, עשינו,

לורה ורטון:

יפה, אוקי,

אלונה ליפשיץ:

כאן זה הרבה עבודה. אז ככה, אז התוכנית החדשה כמו שאתם רואים הגדלנו את מגרש החנייה שקצת תהיה אותו מקום, וגם התבקשנו ע"י העירייה לעשות שם, מבנה לחשמל,

שרון דינור:

טרפו, טרפו.

עו"ד דני ליבמן:

טרפו.

אלונה ליפשיץ:

מבנה טרפו, אז זה המבנה מימין שהוא רחוק מהבניין,

חיים כהן:

מה? מה המרחק לגן מהטרפו? כי אם זה גן ילדים, אתה רוצה לדעת מה המרחק שלו,

אלונה ליפשיץ:

זה לא גן ילדים.

חיים כהן:

לא, זה גן משחקים.

אלונה ליפשיץ:

גן משחקים, בסדר.

חיים כהן:

אני רוצה לדעת מה, מה המרחק של התוכנית?

אלונה ליפשיץ:

בסדר, אנחנו עושים תוכנית מפורטת, זה לא, זה לא היתר בנייה,

חיים כהן:

אני שואל, אני לא,

אלונה ליפשיץ:

אני לא זוכרת בעל פה.

חיים כהן:

זה דבר שאנחנו צריכים לדעת.

אלונה ליפשיץ:

בסדר.

חיים כהן:

את הנתונים.

אלונה ליפשיץ:

אין בעיה, אני פשוט לא זוכרת את המידות בעל פה. אבל זה, זה 9 מטר, אז יש פה הערך עד אזור המשחקים יש לפחות 20 מטר.

חיים כהן:

20?

אלונה ליפשיץ:

כן, שלדעתי זה בסדר. האזור הזה של העצים, הוא לא אזור למשחקים, זה העצים לשימור,

שרון דינור:

אז זה אזור שלא חופרים תחתיו? בוא נסתכל רגע,

אלונה ליפשיץ:

זה אזור שחופרים תחתיו,

שרון דינור:

הנה פה העצים,

אלונה ליפשיץ:

בדיוק, לא חופרים תחתיו, אנחנו עושים, למעשה אנחנו בונים בניין עם שני אגפים, אגף אחד שעל גבו הכניסה שהוא מתחת לחלק התחתון, והגב השני שהוא מתחת לכל הגן, ואת האזורים הגדולים של העצים הוותיקים, אנחנו משאירים,

שרון דינור:

בניין ציבורי בן 3 קומות,

אלונה ליפשיץ:

גם לא חפור, כדי לא לפגוע בברושים.

שרון אבני:

העץ (לא ברור).

אלונה ליפשיץ:

יש, יש שם,

ציפי רון:

חייבים.

שרון דינור:

איזה שימושים אתם הולכים לייצר בתת-הקרקע?

אלונה ליפשיץ:

אנחנו מייצרים שימושים של, שימושים ציבוריים,

שרון דינור:

איזה?

חיים כהן:

מה זה ציבורי? מה?

אלונה ליפשיץ:

אני לא זוכרת בעל פה.

חיים כהן:

זה מתחת לקרקע, זה צריך להיות משהו מעניין, כי זה פעם ראשונה שאני נתקל בזה.

אלונה ליפשיץ:

אני לא זוכרת בעל פה,

שרון אבני:

משהו שהוא אמר זה קהילה שיהיה (לא ברור).

חיים כהן:

את הכול עושים מתחת לקרקע,

לורה ורטון:

לדעתי תוכנית כזאת, הקומה השלישית הם רוצים לבנות, העירייה רוצה לבנות בית ספר,

חיים כהן:

מתחת לקרקע?

לורה ורטון:

כן. זה זוועה.

שרון דינור:

מרכז קהילתי, השימושים הנלווים לו, חנייה,

לורה ורטון:

החומה השלישית רביעית.

שרון דינור:

זה הרחבה של המינהל הקהילתי,

אלונה ליפשיץ:

הרחבה של המינהל הקהילתי. למעשה זה אולמות, התכנסות, גם כתבנו הערה, שלא תהיה פה שהייה, כאילו של לזמן ארוך, בגלל שאנחנו מתחת לקרקע, זאת אומרת לא גני ילדים, לא בתי ספר, לא,

חיים כהן:

אולם התכנסות.

אלונה ליפשיץ:

זה אולמות, מה? השימושים,

חיים כהן:

מה זה אולם התכנסות?

שרון אבני:

התכנסות, כאילו הרצאות אתה יכול,

אלונה ליפשיץ:

קביעת שימושים להרצאות,

שרון אבני:

זה שימוש קצר,

לורה ורטון:

שיעורי אירובי,

שרון אבני:

וחוגים, אתה יכול חוג,

חיים כהן:

אולם שמחות,

לורה ורטון:

שיעורי אירובי,

שרון דינור:

אני הייתי, אני הייתי שמה במתנ"ס שמה בזמנו, שיש להם באמת המון חוגים, אתה יודע, מגיעים לשעה, הולכים,

לורה ורטון:

שיעורי ציור, שיעורי,

שרון אבני:

מה היה חוג עם 50 דקות?

חיים כהן:

טוב.

אלונה ליפשיץ:

שטחים פתוחים מבנים למוסדות ציבור.

שרון אבני:

זה ב - ,

שרון דינור:

יש מקומות יותר גרועים.

שרון אבני:

בבתי מלון יש הרבה מאוד (לא ברור).

חיים כהן:

העירייה מקדמת את זה?

שרון דינור:

כן, תוכנית של העירייה.

שרון אבני:

אולמות כנסים, המון,

שרון דינור:

זה תוכנית של העירייה,

שרון אבני:

בבתי מלון.

אלונה ליפשיץ:

ויש לנו, יש לנו הערה בתוך השימושים, בקומות מרכז קהילתי והשימושים הנלווים לו, וכן גב ירוק המשמש כגינה ציבורית. בקומות התת – קרקעיות לא יותרו שימושים הכרוכים בשימוש של בניינים אדם, כגון גני ילדים, מעונות יום, ישיבות.

חיים כהן:

טוב.

שרון אבני:

השאלה אם יהיו שם משרדים שאנשים יעבדו של המינהל הקהילתי.

לורה ורטון:

שם לא יהיה,

אלונה ליפשיץ:

יש, יש,

שרון דינור:

זה יכול להיות בצד השני של המגרש.

אלונה ליפשיץ:

יש, רואים את מבנה הכניסה,

שרון דינור:

איפה? סליחה,

לורה ורטון:

רגע, סליחה, רגע, סליחה, לא שמעתי, סליחה.

אלונה ליפשיץ:

אני אומרת שיש לנו מבנה כניסה קטן,

שרון דינור:

זה?

אלונה ליפשיץ:

כן, מעל הקרקע, תראי אותו פשוט באיזה שהוא מקום אחר, שרואים אותו באחד החתכים, זה חבל, כי יש לנו גם הדמיות יפות.

שרון דינור:

את שלחת לי את זה שוב? אני אנסה.

אלונה ליפשיץ:

לא, אני לא, נעמה, תראי אם את יכולה לשלוח שוב.

שרון דינור:

זהו, אני לא הייתי בטוחה שזה נשלח, אני לא יודעת,

דוד היימן:

מה הגודל של קובץ?

שרון דינור:

אולי,

דוד היימן:

מה? 730?

אלונה ליפשיץ:

שרון, מה המייל שלכם?

שרון דינור:

.DNSHARON

אלונה ליפשיץ:

לא, אבל אני צריכה להתחבר פה לרשת, נכון?

צפי שלף:

יש סיסמה או שזה פתוח?

שרון דינור:

זה פתוח.

לורה ורטון:

זה פתוח, אבל לא תוכלי להקריא, אם את,

אלונה ליפשיץ:

לא, לא, אבל אני יכולה לשלוח לשרון.

שרון דינור:

הבנתי.

לורה ורטון:

להתחבר כדי לשלוח,

אלונה ליפשיץ:

(לא ברור)

שרון דינור:

מה זה?

אלונה ליפשיץ:

זה המייל, זה הרשת.

חיים כהן:

מה הגודל, מה?

אלונה ליפשיץ:

אני לא זוכרת בעל פה. הכול כתוב. זה קומות די גדולות,

שרון דינור:

הנה כתוב 1030.

אלונה ליפשיץ:

כ – 1000 מטר כל קומה, לא, זה כתוב, אם כבר משקיעים, אז,

חיים כהן:

תגידי לי, אבל אם זה שטח עירוני, מה לציבור.

עו"ד דני ליבמן:

לציבור.

חיים כהן:

הרי זה ירוק, (לא ברור)

עו"ד דני ליבמן:

זה עוד מעט זה היה שטח ירוק, עכשיו זה מבנה של העירייה.

חיים כהן:

לא,

עו"ד דני ליבמן:

יש שטחים ירוקים שהפכו לשכונות, השטח הזה יהפוך למבנה,

צפי שלף:

זה יישאר,

עו"ד דני ליבמן:

כן, כן,

שרון דינור:

המוצע של,

עו"ד דני ליבמן:

זה הטיעון, לוותר על,

חיים כהן:

שטח ירוק,

עו"ד דני ליבמן:

על שטח ירוק,

שרון דינור:

נשאר,

עו"ד דני ליבמן:

יש כנראה צרכים,

שרון דינור:

שנייה רגע, הוא נשאר שטח ירוק, שהם מעל (לא ברור).

חיים כהן:

אבל זה השאלה, זה פעם ראשונה שאני יודע, שהשטח הירוק הזה, זה היה בשביל לתת שטחים, ולמטה אפשר להקים,

שרון דינור:

אז בואו אני אספר לכם שהיה פעם תמ"א של מינהל התכנון קידמה תמ"א/40 שהיא דיברה על כל תוספת שימושים בתת-הקרקע, כל הסיפור של היה לנסות לראות איך מייעלים את התת-קרקע, גם בנושא של מכוניות,

חיים כהן:

יש לזה איזה שהוא שם, איך זה נקרא?

שרון דינור:

היה תמ"א/40 לדעתי הפסיקו,

צפי שלף:

תכנון תלת – מימדי?

שרון דינור:

לא, לא,

חיים כהן:

תלת – מימדי,

שרון דינור:

התכנון התלת – מימדי זה לא קשור לזה, זה קשור לרישום תלת – מימדי, כאן זה,

חיים כהן:

כן, זה אותו דבר,

שרון דינור:

לנצל, הקרקע היא בבעלות שלנו, שלנו, שלנו.

חיים כהן:

מישהו עשה תיאום עמול הרכבת? כי שמה יש את המנהרה של הרכבת.

דובר לא מזוהה:

לרכבת,

שרון דינור:

אני בטוחה שעיריית ירושלים עשתה תיאום,

חיים כהן:

לא, לא, לא, את תהיה בטוחה, ממש אל תהיה בטוחה.

אלונה ליפשיץ:

זה מחוץ לקו הכחול של הרכבת.

שרון דינור:

חוץ מזה הם קרובים לרכבת, אנחנו בדרך כלל אומרים,

לורה ורטון:

היא אמרה, האדריכלית אמרה שהיא בדקה,

אלונה ליפשיץ:

אנחנו בדקנו את זה, אנחנו מחוץ לקו הכחול של הרכבת.

שרון דינור:

לא, זה ברור, אבל בואי נגיד את זה ככה, אנחנו גם מרחק של,

עו"ד דני ליבמן:

השטח הירוק יישאר, הרכבת,

דוד היימן:

הרכבת היא תת-קרקעית,

צפי שלף:

30.

שרון דינור:

30 מטר כאילו זה ממש רחוק, זה לא בתחום אפילו הקרוב.

לורה ורטון:

רגע, בואו,

אלונה ליפשיץ:

זה מחוץ לתחום של הרכבת, שרון, שלחנו אליך? בגי' – מייל.

עו"ד דני ליבמן:

למטה יש מבנים תת-קרקעיים, מה שאפשר לעשות.

חיים כהן:

אתה הבנת?

עו"ד דני ליבמן:

כן, אבל למעלה יש,

חיים כהן:

יהיה שטח ירוק,

שרון דינור:

לא, זה ג'מבו מייל.

אני כבר אומרת לכם,

לורה ורטון:

שדיברו על כשהם חפרו,

ציפי רון:

מתי חפרו,

לורה ורטון:

כביש 16,

ציפי רון:

29,

לורה ורטון:

כדיירים בעלי הדירות שם אמרו, ויש כל מיני כללים אם זה כך, וכך,

דוד היימן:
יש שינוי בעניין.

לורה ורטון:
אז יש, יש התייחסות,

עו"ד דני ליבמן:
אבל פה זה לא בעיה של בעלויות.

חיים כהן:
לא של בעלויות.

לורה ורטון:
לא, אבל זה שייך במובן הזה, אתה, כשאתה מקבל י, כשיש לך בעלות על משהו,

חיים כהן:
לא, לא, אני התכוונתי למשהו אחר.

לורה ורטון:
זה לא בונה על מה שיש מתחת.

חיים כהן:
אני אומר שטח ירוק,

עו"ד דני ליבמן:
כן, בוא אני אגיד לך,

חיים כהן:
עד כמה זה השטח הירוק, ומתחת לזה אפשר לעשות משהו אחר,

עו"ד דני ליבמן:
נניח,

חיים כהן:

שלא יהיה מחוץ לשטח.

לורה ורטון:

אבל זה קשור.

עו"ד דני ליבמן:

אם זה שטח ירוק, ויחליטו (לא ברור) מקלט,

שרון דינור:

(לא ברור) במקור.

עו"ד דני ליבמן:

אז עושים מקלט,

אלונה ליפשיץ:

לא, כי אני כתבתי את זה,

עו"ד דני ליבמן:

כניסה למקלט,

אלונה ליפשיץ:

הורדתי את זה.

עו"ד דני ליבמן:

מקלט,

חיים כהן:

מקלט גובר על שטח ירוק,

עו"ד דני ליבמן:

מה זה גובר? המקלט יהיה למטה.

לורה ורטון:

לא, זה לא פוגע.

חיים כהן:

אז זה גובר.

עו"ד דני ליבמן:

אז גם את זה יגבור.

חיים כהן:

אני לא אמרתי שלא. אני אומר,

לורה ורטון:

זה לא פוגע בשטח ירוק, זה בעלות.

חיים כהן:

לא, זה על ציר רק"ל, זה הרכבת,

דובר לא מזוהה:

זה כבר לא ציר רק"ל.

אלונה ליפשיץ:

יש שם פעילות אין חנייה אחת.

חיים כהן:

אבל זה על הרכבת.

דוד היימן:

חנייה,

חיים כהן:

טוב, מה זה (לא ברור), זה יגיע לתכנון, יתמודדו עם זה, מה? הרי זה צריך להגיע לשמה.

אלונה ליפשיץ:

המחשב שלה.

חיים כהן:

זה לא שימור, מה אתה?

שרון דינור:

הנה, הנה זה יורד.

ציפי רון:

פשוט לשמר.

לורה ורטון:

יפה, אז. יש אגב שאלות לגבי,

אלונה ליפשיץ:

את יכולה להקטין את זה קצת?

לורה ורטון:

על ה - , חיים, יש גם שאלות לגבי,

אלונה ליפשיץ:

בסדר, נעביר את זה מהר, כי הדברים האלה כבר דיברנו עליהם,

לורה ורטון:

הרכבת, זה,

אלונה ליפשיץ:

גם יש לנו כמה, מצאנו מפות ישנות, זה תמונה של מצב קיים.

ציפי רון:

זה הגן היחיד בשכונה, חברים, אין שם עוד אחד,

אלונה ליפשיץ:

לא לא, אנחנו בהחלט רוצים לשמור עליו,

ציפי רון:

אין עוד אחד,

לורה ורטון:

כן,

אלונה ליפשיץ:

זה מאוד חשוב.

חיים כהן:

טרנספורמטור. חדר טרפו, זה הגן היחיד עם חדר טרפו.

ציפי רון:

איפה תשים טרנספורמטור,

לורה ורטון:

רגע, בואו, נמשיך. תראי את ההדמיות.

ציפי רון:

על הברכיים של מישו.

שרון דינור:

זה מצגת מאוד ארוכה, למשהו מאוד קטן.

ציפי רון:

על הטרפו,

שרון דינור:

יש פה השקעה פה בזה.

שרון אבני:

הטרפו באמת חייב להיות שם?

ציפי רון:

איפה יהיה הטרפו?

שרון אבני:

(לא ברור).

אלונה ליפשיץ:

אנחנו, אנחנו ניהלנו עם העירייה לעניין הטרפו, אנחנו חשבנו שהוא תת-קרקעי, אמרו לנו שאי-אפשר תת-קרקעי, אין לנו מקום אחר.

דוד היימן:

3 קומות.

שרון דינור:

מה קורה אם?

חיים כהן:

מי אמר לך שאי-אפשר תת-קרקעית?

אלונה ליפשיץ:

אני לא זוכרת, עיריית ירושלים.

חיים כהן:

מה זה עיריית ירושלים? זה מבחינת תקנון? זאת השאלה, תקנון? או שיש מישהו שרוצה את ה - , לא רוצה שידחוף לו משהו למעלה.

אלונה ליפשיץ:

אני לא יודעת מה לענות על זה, אני חושבת,

חיים כהן:

לא, זאת השאלה,

לורה ורטון:

מישהו מאגף התכנון,

אלונה ליפשיץ:

כן,

חיים כהן:

זה מישהו מאגף תכנון, או זה התקנון?

אלונה ליפשיץ:

אגף התכנון, אמרו שטרפו לא יכול להיות תת-קרקעי, כי אנחנו רצינו לעשות אותו תת-קרקעי.

לורה ורטון:

רק אם אפשר להמשיך?

חיים כהן:

היום עובדים, להיפך, היום האגף התכנון לשים את הטרפו תת-קרקעי, לא למעלה, זה הגישה היום.

אלונה ליפשיץ:

אנחנו נשמח מאוד מאוד.

עו"ד דני ליבמן:

הבעיה שמבנה כזה,

אלונה ליפשיץ:

הם אמרו שהם צריכים גישה עילית.

שרון דינור:

זה ברור שצריך גישה עילית, השאלה, המתקן עצמו יכול להיות בתת-הקרקע.

חיים כהן:

בוודאי שיכול להיות.

אלונה ליפשיץ:

בסדר.

לורה ורטון:

רגע,

ציפי רון:

לפני שמעבירים את התמונה הזאת, את ה - , את התרשים הזה כאן, יש לי הערה, היום יש עצים, בכל השטח הזה, היום יש שם עצים. חברים תקשיבו רגע, אנחנו מדברים פה על גן משחקים, עכשיו תחזירי את זה רגע,

שרון דינור:

לא, אני רציתי להגיד לך, שהעצים, מה שראינו, אני רוצה שתראי,

ציפי רון:

אני הסתכלתי פה, עברתי על המפות, על הזה.

שרון דינור:

אבל מה שאת אומרת הוא לא נכון, אוקי, כי העצים האלה,

ציפי רון:

למה לא נכון?

שרון דינור:

פה, העצים שבמרכז הם העצים שנשמרים, פה אין עצים, יש (לא ברור).

ציפי רון:

יש, איפה שהמדרגות יש עץ אחד, מספר 29 בתוכנית, שלפי דעתי יכול להישמר פנסית.

אלונה ליפשיץ:

בסדר, אבל אנחנו רוצים לשתול עצים חדשים,

ציפי רון:

לא משנה, אבל עץ, אבל עץ בן 30 שנה, או 40 שנה, הוא לא שקול לעץ חדש.

שרון אבני:

העץ שאת מדברת עליו?

ציפי רון:

פה, העץ הזה, איפה שהמדרגות.

לורה ורטון:

?22

ציפי רון:

29, 29, איפה שהמדרגות מצד ימין,

צפי שלף:

אין פה מספרים של עצים,

שרון אבני:

איפה המספרים של העצים?

שרון דינור:

לא, רגע, איזה מסמך את מסתכלת רק? תעזרי לי.

ציפי רון:

אני מסתכלת קודם כל על ה - ,

אלונה ליפשיץ:

על התיעוד,

שרון דינור:

על סקר עצים בוא נסתכל.

ציפי רון:

על התיעוד עצים, אחר כך הסתכלתי גם על תוכנית,

שרון אבני:

רגע, בוא נסתכל,

חיים כהן:

התוכנית מתעדכנת אולי?

שרון דינור:

התוכנית הזאתי,

לורה ורטון:

זה זה ליד המדרגות שמה?

אלונה ליפשיץ:

כן,

לורה ורטון:

אז הנה,

שרון דינור:

זה לא,

אלונה ליפשיץ:

שרון, זאת לא המפה.

שרון דינור:

אני מחפשת.

ציפי רון:

הנה כאן, המפה אצלי ביד.

צפי שלף:

לא, אנחנו הולכים.

חיים כהן:

יכול להיות שזה לא מבנה לשימור, אבל כמו שאמרת בפעם הקודמת,

צפי שלף:

הנה 29?

ציפי רון:

כן,

חיים כהן:

זה שכונה לשימור,

צפי שלף:

עץ 29.

אלונה ליפשיץ:

זה הפינה למעלה, זה הפינה הצפון, צפון, אם אפשר להשאיר, נשאר, אנחנו תמיד שמחים,

ציפי רון:

צריך לשנות את המדרגות,

שרון אבני:

זה 29,

אלונה ליפשיץ:

הבעיה היא,

לורה ורטון:

29.

ציפי רון:

הנה, את רוצה לראות את התמונה?

אלונה ליפשיץ:

בסדר, זה לא, אנחנו חשבנו,

ציפי רון:

כל עץ שכורתים,

אלונה ליפשיץ:

בסדר, אבל לא חשבנו שאנחנו רוצים להוסיף עצים ו - ,

ציפי רון:

לא משנה,

אלונה ליפשיץ:

לשמור על העצים,

ציפי רון:

מה שאני מנסה להבין,

לורה ורטון:

סליחה,

שרון דינור:

אתה רואה שכל הסיבוב הזה,

לורה ורטון:

סליחה, אפשר להקשיב לתת לה לסיים, ואז נדבר? כי אי-אפשר לשמוע שום דבר, תודה.

אלונה ליפשיץ:

אמרתי, אם אפשר לשמור על העץ הזה, אנחנו כמובן נשמח.

ציפי רון:

מה שאני מבקשת להגיד, שכל העצים הבוגרים, הבוגרים, הכול יחסית בגינה הזאת, היא עברה הרבה מאוד גלולים,

אלונה ליפשיץ:

כן,

ציפי רון:

זה לא מה שהיה במקור, הכול אתם משפצים אותם, ומחדשים אותם כל כמה עשורים, עושים שמה משהו, אז איך אומרים? זאת חלקה חסרת מנוח. אז,

שרון דינור:

הנה זה עץ שדיברת עליו.

ציפי רון:

מה שאפשר לשמור

אלונה ליפשיץ:

כן,

ציפי רון:

ממה שעשו לפני 30 או 40 שנה, בבקשה לשמור, זה כל כך קשה לקבל נוף כזה.

אלונה ליפשיץ:

הבעיה היא, היועץ עצים שלנו אמר, בשביל לשמור על עצים, אנחנו צריכים קוטר של 4 מטר. ציפי רון: היועץ עצים שלכם, אני מכירה טובה, ואנחנו רואים הרבה מאוד דוחות כאלה, ובסך הכול אנחנו חוזרים להיות מדבר,

אלונה ליפשיץ:

לא נכון,

לורה ורטון:

סליחה,

ציפי רון:

שינסה לשמור.

לורה ורטון:

רגע, בואו נגיד ככה, אנחנו מבקשים שתעשו מאמץ כן לשמור,

צפי שלף:

לשמור על עץ 29.

לורה ורטון:

מספר 29, אני גם אגיד לפרוטוקול חיים כהן סגן ראש העיר עזב, ומשה גורא גם חבר וועדה נכנס. לא, סליחה, בואו נחזור סליחה, כן, יש עוד דברים שהתייחסת אליהם?

אלונה ליפשיץ:

כן, בסדר? בואי נחזור להדמיות אם אפשר, שרון, ונסתכל גם על הזוויות האחרות,

שרון דינור:

רגע, שנייה, רציתי רק להסתכל רגע על,

ציפי רון:

אני זוכרת שעשו את (לא ברור).

שרון דינור:

אם אני רואה את העץ 29,

צפי שלף:

כן, כן,

אלונה ליפשיץ:

הוא לא,

ציפי רון:

כן, רואים.

אלונה ליפשיץ:

הוא לא שם.

שרון דינור :

הוא לא נמצא בתמונה.

אלונה ליפשיץ :

הוא לא פה.

שרון דינור :

וזה תמונה מ – 2018, נכון?

אלונה ליפשיץ :

הוא לא נמצא פה.

צפי שלף :

הוא גדל מאז, הוא גדל מאז.

שרון דינור :

הוא היה אמור להיות פה לצד המעבר.

אלונה ליפשיץ :

נכון, לא נמצא שם, טוב.

שרון דינור :

או שזה זה, אולי זה זה? זה זה, זה זה,

אלונה ליפשיץ :

את מסתכלת מהכיוון הלא נכון,

ציפי רון :

את מסתכלת, בכיוון הלא נכון,

שרון דינור :

למה? אדוניהו.

אלונה ליפשיץ :

לא,

ציפי רון:

זה כן, נכון,

אלונה ליפשיץ:

כן, כן, זה היה, זה העץ הזה.

שרון דינור:

זה העץ הזה,

אלונה ליפשיץ:

זה זה, זה זה בדיוק.

ציפי רון:

הנה שרון, יש לך בדו"ח,

שרון דינור:

זה לא זה,

ציפי רון:

לא, זה לא זה.

אלונה ליפשיץ:

זה אני חושבת שכן,

ציפי רון:

זה זה, שרון, זה העץ הזה.

שרון דינור:

כן,

ציפי רון:

אני לא רואה בכלל, כדאי לעשות מאמץ.

לורה ורטון:

רשמנו, כן, יש עוד דברים?

אלונה ליפשיץ:

בוא נסתכל על ההדמיות מכיוון אחר.

שרון דינור:

לא זוכרת איפה הורדנו את זה, הנה.

לורה ורטון:

אוקי, כן.

אלונה ליפשיץ:

תעברי פשוט,

שרון אבני:

מה אנחנו רואים כאן?

אלונה ליפשיץ:

אנחנו רואים, אנחנו רואים,

שרון אבני:

איזה רחוב?

אלונה ליפשיץ:

את השביל הציבורי, זה מאדוניהו כהן, זאת הכניסה, שהיא כניסה במפלס אפס לאדוניהו הכהן,

שרון אבני:

איפה החנייה? משמאל פה?

אלונה ליפשיץ:

היא פה, החנייה הקיימת היא כאן, ואנחנו מגדילים,

שרון אבני:

לצד הזה.

אלונה ליפשיץ:

כי אנחנו מכניסים גם את החדר טרפו שדיברנו עליו, וזה השביל המונגש שעולה עד למעלה, זאת הכניסה, גם מעל הגג של הכניסה אפשר לגנון, ולעשות גן מגוון, יש פה הפרש של קומה בין הכביש העליון, לתחתון, אז אנחנו מנצלים את זה,

שרון דינור:

אוקי,

שרון אבני:

סליחה, שאני שואלת, יש גן משחקים, איפה השטח של הגן משחקים?

אלונה ליפשיץ:

השטח של הגן משחקים, הוא פשוט לא רואים אותו בחלק הזה, הוא לא בחלק התחתון, הוא בחלק העליון.

ציפי רון:

מכיוון רחוב הבוכרים,

אלונה ליפשיץ:

הוא לכיוון רחוב הבוכרים,

ציפי רון:

לכיוון הבוכרים,

לורה ורטון:

אוקי, כן,

שרון אבני:

את יכולה להמשיך (לא ברור)?

שרון דינור:

זה הטרפו?

אלונה ליפשיץ:

כן,

שרון אבני:

כן, שהוא גדול, אם אפשר להוריד אותו, אז כדאי.

אלונה ליפשיץ:

וזה, זאת פינת המשחקים, החלק העליון של הגן.

שרון אבני:

היום בחלק של המבנה.

אלונה ליפשיץ:

אנחנו פשוט לא, לא הכנסנו את כל מתקני המשחקים שמה,

שרון אבני:

לא, בסדר, החלק של המבנה החדש, המבנה כניסה, מה יש היום? זה לא החנייה.

אלונה ליפשיץ:

יש שם, לא, היום בחלק הזה, יש, זה מה שראינו, יש שם קצת גינון, ומתקן משחקים תחתון, אנחנו ניתן את כל המתקני המשחקים למעלה, הנה בדיוק זה מה ששרון,

שרון אבני:

איבדנו, זהו, אז איבדנו שטח של גני משחקים.

אלונה ליפשיץ:

אבל אנחנו מוסיפים אותו למעלה, היום למעלה, זה לא מנוצל כמו שצריך, הרוב מרוצף שם, לא גינון ולא,

שרון דינור:

בוא נראה רגע את ה - , הנה זה הצד שהולך להיות גן משחקים.

אלונה ליפשיץ:

כן, אנחנו נעשה את הגג למעלה. את רואה? כי למעלה אין שם, אין שם כמעט כלום, דווקא בחלק מהבוכרים, אנחנו פשוט נעביר את הדגש של המשחקים והירוק, לחלק המערבי.

לורה ורטון:

כן, עיקר הדגש על הירוק,

ציפי רון:

לא, לא ראיתי בתוכנית את ההצללה, טוב, זה לא שייך לנו. זה לא במנדט שלנו, האזור הוא, הוא די שימשי,

אלונה ליפשיץ:

אנחנו בתב"ע אנחנו לא, ברור שתהיה הצללה.

לורה ורטון:

אוקי, כן,

ציפי רון:

לפחות נראה טוב את הגן הזה.

אלונה ליפשיץ:

כן, אבל זה תוכנית מפורטת, אז יש דברים ש - ,

לורה ורטון:

כן, יש עוד משהו שאתה רוצה לומר לנו?

ציפי רון:

שתצא המלצה לשמור על כל עץ, כמה שאפשר.

צפי שלף:

בסדר, היא קיבלה, כן.

לורה ורטון:

יש, עוד שאלות?

ציפי רון:

שזה יהיה כתוב,

לורה ורטון:

מה?

שרון אבני:

זה הדגמה יפה, העצים לא כל כך עוזרים לנו.

לורה ורטון:

טוב, יש עוד שאלות?

ציפי רון:

לנו זה תמיד צעיר.

לורה ורטון:

אוקי,

שרון אבני:

לא, אבל הברושים מבוגרים כבר,

ציפי רון:

הברושים בצד של,

שרון אבני:

ברושים מבוגרים, ברושים כן.

לורה ורטון:

נקודה חשובה בעיני, חשוב, כל החלק התת-קרקעי לא יפגע בעצים, כי זה לא באותו בשטח, כן?

אלונה ליפשיץ:

כן, כן,

שרון דינור:

תגידי זה, אלונה,

אלונה ליפשיץ:

כן,

שרון אבני:

שהם צמודים,

שרון דינור:

זה 4 חניות שחוזרות, או שזה לא קשור?

אלונה ליפשיץ:

הן חוזרות, כן,

שרון דינור:

זה, כאן יש, כאילו הפחתנו מספר המקומות, 1, 2, 3,

אלונה ליפשיץ:

אנחנו מחזירים כמעט מה שיש, אנחנו אבל הפחתנו, זה נכון. זה פשוט,

שרון אבני:

יש שם עץ יותר עמוק,

ציפי רון:

זה צריך להיות הגן הכי יפה.

שרון אבני:

(לא ברור) של השכונה.

אלונה ליפשיץ:

אני מסכימה איתך.

שרון דינור:

אני לא מכירה חנייה ציבורית שהיא כפולה.

לורה ורטון:

טוב,

שרון דינור:

אלא אם כן, אתה משאיר את ה - ,

שרון אבני:

אלא אם כן, אתה בא בשתי מכוניות, אתה בא בשתי מכוניות,

צפי שלף:

(לא ברור) את עצמך, ומשחרר את עצמך.

שרון אבני :

כן, יש שמה רק (לא ברור).

שרון דינור :

לא, יש שם את ה - , 1, 2, 3,

שרון אבני :

לא, יהיו,

שרון דינור :

יהיו 4, אם אפשר להחנות בחדר טרפו שם.

לורה ורטון :

אז אין עוד שאלות? אז נקיים דיון פנימי.

שרון דינור :

תודה רבה,

לורה ורטון :

תודה רבה.

אלונה ליפשיץ :

תודה רבה,

לורה ורטון :

תודה.

אלונה ליפשיץ :

אתם רוצים שנחכה או אין צורך? מה?

לורה ורטון :

אני לא יודעת, מה את אומרת? שרון. אני חושבת שנהיה ב - ,

שרון דינור :

מה השאלה?

לורה ורטון:

המחלקה,

צפי שלף:

אם לחכות.

לורה ורטון:

היא שאלה אם לחכות, אם יש,

שרון דינור:

לא, מקסימום נעשה איתך התייעצות טלפונית.

אלונה ליפשיץ:

אין בעיה, תודה רבה.

לורה ורטון:

יכול להיות שזה העתיד, כי נגמר המקום.

שרון אבני:

כן, לגמרי. גם שיהיה הרבה גינות.

לורה ורטון:

כן.

שרון דינור:

אנחנו לקחנו, מה שאמרתם, אני רואה בעצים,

אלונה ליפשיץ:

תודה רבה,

לורה ורטון:

תודה.

שרון דינור:

ציפי, תסתכלי סעיף ג', יש לסמן את כל העצים שהם לא בתחום הבינוי, ושיש להם ערכיות גבוהה, ערכיות גבוהה או בינונית.

ציפי רון:

אני רוצה להוסיף, אם אפשר פסקה,

לורה ורטון:

רגע, רק, סליחה בעניין העצים, אז אפשר לציין שיש לבדוק, אפשרות לשמור על עץ מספר 29.

שרון דינור:

אבל אני לא רוצה לרשום ספציפית, כי אנחנו ציינו שכל העצים שלא בתחום הבינוי,

ציפי רון:

כן, אבל במיוחד, עץ 29.

שרון אבני:

אבל מה זה תחום הבינוי? זה אולי כאן?

ציפי רון:

עץ 29 הוא לא בתחום הבינוי, הן,

שרון דינור:

נכון, אז אמרנו,

ציפי רון:

את המדרגות, שרון, אפשר את המדרגות להזיז ממש,

שרון אבני:

29?

ציפי רון:

שרון, אם אפשר להוסיף משהו לפרוטוקול, זה גן המשחקים היחיד,

שרון דינור:

אני רק רוצה שזה לא יזם, זה עיריית ירושלים.

שרון אבני:

כן, כן, אמרתי.

ציפי רון:

שרון, אני רוצה להוסיף משהו,

צפי שלף:

זה יפה יש לכם, (לא ברור).

לורה ורטון:

רגע, סליחה, כן,

ציפי רון:

זה גן המשחקים היחיד בשכונה, זה השטח הפתוח היחיד בשכונה, לא לפרוטוקול, פעם הייתה תוכנית להקים שם עוד גן משחקים, והיה דיאלוג גדול עם אנשים שם, לפני 40 שנה משהו כזה, היה דיאלוג נרחב עם אנשים שם, עם האימהות שנורא רצו את הגן, ואז באיזה שהוא שלב, החליטו שהשטח הזה יותר חשוב לתלמוד תורה, וגם לתלמוד תורה, ולא הייתה גינה, וזאת הגינה היחידה שנשארה שם, וכן חשוב מאוד שהיא תהיה הכי איכותית, כל עץ בוגר שיהיה שם, חייב להישאר, אחרת זה חוזר עוד פעם להיות מדבר, בלי שמש ובלי ירוק,

שרון אבני:

ומה גם, שרואים שהשטח החדש עם העצים הצעירים, באמת אין שם צל, וזה הכול אבן, זה מדבר.

ציפי רון:

הם גם יהיה להם מאוד קשה לצמוח, כי הם על שטח בנוי, אז בבקשה לעשות את כל המאמץ זה הכול.

צפי שלף:

מאלף סיבות, להטמין את הטרפו.

ציפי רון:

זה ההבדל בין המצוי לרצוי.

עו"ד דני ליבמן:

נכון.

לורה ורטון:

זה קצת כדי ליצור, חזית נעימה, וגם, אולי גם,

ציפי רון:

(לא ברור) הוועדה על השטח.

לורה ורטון:

אולי אחרי ג' בסוף, יש לשים לב שמדובר בגינה היחידה בכל השכונה.

ציפי רון:

זה מה שנקרא מידע אישי.

עו"ד דני ליבמן:

ידע אישי, 200 (לא ברור).

לורה ורטון:

יפה.

שרון דינור:

בסדר?

לורה ורטון:

יפה מאוד, את רואה? ציפי,

שרון דינור:

לפרוטוקול בבקשה להוסיף שחיים מבקש להוריד מסדר היום,

לורה ורטון:

את מי?

שרון דינור:

חיים רצה, הוא ביקש לפרוטוקול להוריד מסדר היום.

לורה ורטון:

מה? את זה?

שרון דינור:

את התוכנית מסדר היום.

ציפי רון:

את מה להוריד מסדר היום?

לורה ורטון:

זה שדיברנו עליו? עליה?

דובר לא מזוהה:

כן, כן, עכשיו.

שרון דינור:

הוא חושב שלא,

ציפי רון:

מי ביקש להוריד אותה מסדר היום?

שרון דינור:

חיים כהן.

ציפי רון:

מי?

שרון דינור:

חיים כהן.

דובר לא מזוהה:

בגלל החניות, (לא ברור).

שרון דינור:

בגלל החניות שמפחיתים חנייה ביחס למצב המאושר ציבורי, ובגלל שחדר טרפו, אבל טיפלנו בחדר
טרפו, ובחניות אני רק רוצה להזכיר שמדובר בשכונה, שהיא, הלכתית מאוד מאוד,

צפי שלף:

30 מטר מציר רק"ל.

שרון דינור:

אני חושבת דווקא העשייה הזאתי מבורכת,

לורה ורטון:

אני גם לא חושבת שזה,

שרון דינור:

כל מיני אירועים, כאילו שאין לאנשים איפה לעשות בבית, וזה ממש יהיה מדהים.

לורה ורטון:

זה גם לא כל כך מה, בסמכות שלנו להעיר על מספר חנייה, לא?

שרון דינור:

לפעמים, את יכולה להעיר, אני מרשה לעצמי להעיר, כשיש קשר ישיר.

ציפי רון:

מה?

לורה ורטון:

אבל זה לא קשור,

שרון דינור:

בוא נגיד שלא הייתי רוצה להעלות את מספר המקומות חנייה על חשבון הגינה, כן? זה מה ה - , זה משהו שאני אגיד.

לורה ורטון:

אז אני לא יודעת מה להגיד על זה,

צפי שלף:

רגע, אבל גם אם מטמינים את הטרפו מחזירים את המקום חנייה,

שרון דינור:

לא, לא בהכרח, אתה לא יכולה להחנות מעל טרפו, צריכים פנוי,

לורה ורטון:

אז,

ציפי רון:

רגע, שרון, יש לי שאלה, אם חופרים שם, ועושים את כל המבנה תת-קרקעי, אז למה אי-אפשר כבר בחנייה, לעשות שתי קומות חנייה?

לורה ורטון:

יכול להיות שזה מה שיצא,

שרון דינור:

זה התוכנית של עיריית ירושלים, עלויות החפירה פה הן משהו שהוא פנומנאלי. אנחנו ב – 2 בסוציו – אקונומי במגמת ירידה, אוקי, אז אני חושבת שלבקש משהו שהוא נורא נכון תכנונית, זה סבבה, על הנייר, פחות ישים, אז כן.

ציפי רון:

אבל, אבל בתור וועדה תכנונית, וועדה תכנונית שעוסקת בתכנון ושימור,

שרון דינור:

אז אני אומרת על הנייר את יכולה להמליץ מה שאת רוצה, אני לא אמסוך את ידי על,

ציפי רון:

את יכולה לכתוב, עלתה שאלה, מדוע אי-אפשר, אם כבר מבצעים שם חפירה,

לורה ורטון:

במקום 3 קומות,

שרון דינור:

להסתמך על העובדה שמדובר בתוכנית של חפירה תת-קרקעית, וכן הלאה, של הטמנת הפעילות מתחת לפני הקרקע, ותהיה שם חפירה, אז למה לא לתת פתרון גם לעניין החנייה.

שרון דינור:

אני רק מזכירה שלתת, לייצר גם רמפה מאחורה, יש לזה, יש לזה היבטים שגם כן שפוגעים זה.

שרון אבני:

רוצה לבחון,

דוד היימן:

לבטל את ה - 7 חניות שם,

לורה ורטון:

כן, אפשר,

שרון אבני:

מוצע לבחון.

לורה ורטון:

אפשר לבחון, הפיכת אחת מהקומות לקומת חנייה.

דוד היימן:

והכניסה והיציאה מה – 7 חניות שנמצאות היום,

לורה ורטון:

כן, כן,

ציפי רון:

מצידי שיבואו לשם בקורקינטים.

צפי שלף:

יבואו ברגל ברכבת.

דוד היימן:

מזל שלא אמרת אופניים,

שרון דינור:

אוקי, יללה,

דוד היימן:

כי זה אחד מהדברים הכי לא בטוחים.

שרון דינור:

הוספתי. רש"י 61.

לורה ורטון:

הסכמנו? משה.

משה גורא:

כן,

לורה ורטון:

בסדר הסכמת? טוב. אז הוסכם על כולנו. עכשיו אנחנו על, תוכנית מספר 8, לא, סליחה,

צפי שלף:

רש"י 6.

לורה ורטון:

כן, סליחה.

ציפי רון:

עמוד?

לורה ורטון:

רש"י 6 תוכנית מספר 7 בסדר היום, תיק שימור 6170, תוכנית 1287861.

שרון דינור:

עמוד 17 זה תוכנית בסמכות הוועדה מחוזית, יש לנו כאן בניין נראה לשימור, הוא נכלל ברשימת השימור המוצעת, זאת אומרת (לא ברור) שטרם אותו. בנייה שלא, בין 27 ל – 37, יש לנו תיק תיעוד מקדים, אפשר להסתכל, אם תראו, שבמצב הקיים, המבנה ההיסטורי הוא פינתי בן שתי קומות, וגג רעפים, בוא נסתכל עליו רגע. רגע, הנה.

ציפי רון:

למה אין לו תיק תיעוד?

שרון דינור:

יש לו,

ציפי רון:

יש לו? יש לו, סליחה, יש לו.

לורה ורטון:

רוצים להוסיף בעצם שתי קומות,

ציפי רון:

רוצים להרוס חלק,

שרון דינור:

זה הבניין שאנחנו מדברים עליו, זה, אולי טעיתי. כן, זה זה נכון? זה עם המרפסת,

לורה ורטון:

61,

שרון דינור:

רגע, בוא נסתכל. הנה, כן, יש לו מרפסת מעוגלת כזאת, אתם רואים? היא כאילו, לא, היא לא כוללת, שנמצאת, איפה היינו? פה, יכול להיות שהיא כן,

ציפי רון:

בין רחובות (לא ברור).

שרון דינור:

אוקי, והיא חורגת, חורגת גם מגבול החלקה.

לורה ורטון:

הבניין קיים?

שרון דינור:

כן,

ציפי רון:

על המרפסת,

שרון דינור:

כן, רגע, בוא נסתכל על ה - , התיעוד,

ציפי רון:

על הכביש והמדרכה בניין שבנו את זה בטח מאוחר.

שרון אבני:

זה משמש היום גן ילדים או רק משחק?

שרון דינור:

היום הוא משמש לגן ילדים, אני לא יודעת, נסתכל אולי. היה פה מרפסת,

לורה ורטון:

מה שמאושר,

שרון אבני:

זה 36,

לורה ורטון:

אבל אני לא מבינה מה הנושאים.

שרון דינור:

לא, יכול להיות שהיא נבנתה מחדש באיזה שהוא שלב, אבל אנחנו נבדוק את זה.

ציפי רון:

הוסיפו.

משה גורא:

גן ילדים עירוני?

שרון דינור:

טוב, הנה, זה היה אמרנו המצב הקיים, תמונות. אפשר רגע נסתכל, תראו את המרפסת, עם האלמנט המוזר בפנים, גן ילדים. אני לא יודעת אם העירייה משכירה אותו או גורם אחר. חדרים בפנים, תמיד קצת מרגיש מציצני להסתכל על זה, אני לא רואה שנשמרו ערכים מיוחדים מהבחינה הזאת. לא, כן, זה כן, אני אומרת, לא, כאן, כאן, לא נמצאו שרידים של ריצוף מקורי מיוחד, פרטי מסגרות כן נשמרו, גגות רעפים. אוקי, ככה, בוא נראה אם, הוא פה להציג את זה או ש - ? הוא פה?

לורה ורטון:

כן.

דוד היימן:

יום מעניין.

יצחק פנט:

שלום.

לורה ורטון:

תודה רבה.

שרון דינור:

אתם יכולים להעביר לו בבקשה את ה - ?

ציפי רון:

הנה הוא הגיע.

יוחנן וייצמן:

שלום, סליחה.

לורה ורטון:

שלום.

עו"ד דני ליבמן:

באת בדיוק בזמן.

יוחנן וייצמן:

כן?

ציפי רון:

בדיוק בנושא שאתה אוהב, רש"י.

יוחנן וייצמן:

רש"י אפשר לבטל את הזה, זה הכול בסדר. בוא נגמור מהר.

ציפי רון:

בדיוק בזמן.

לורה ורטון:

טוב שהגעת.

יוחנן וייצמן:

אז אני לוקח את העתיק על עצמי? גברת ורון.

לורה ורטון:

כן, כן.

יוחנן וייצמן:

כן, כן, מאה אחוז. אסור לי ואני חייב לנתק. בסדר.

לורה ורטון:

שנייה אני פשוט מילאתי במקומו עד עכשיו, ניתן לו רגע להתארגן.

ציפי רון:

חילופי גברא, זה ביטוי.

לורה ורטון:

כן, כן. זה המקובל. היה מקובל.

שרון דינור:

חילופי מה?

שרון אבני:

לא, חילופי גברי זה לא מתאים.

ציפי רון:

חילופי גברי,

שרון אבני:

לא, כשאישה מחליפה את הגבר, זה,

לורה ורטון:

סליחה.

עו"ד דני ליבמן:

חילופי יורה.

יוחנן וייצמן:

כן,

לורה ורטון:

עדיף. פשוט לא המציאו את זה, זה לתוכנית בדיוק אמרתי, אבל אני אחזור על זה ואעביר את זה לתוכנית מספר 7 בסדר היום, זה 1287861.

צפי שלף:

את רוצה להציג?

יוחנן וייצמן:

כן, אני רואה שהוא כבר עם העכבר ביד.

יצחק פנט:

תראו, הבניין הקיים, הוא רש"י 61 זה הבניין הזה בן שתי קומות, 1, 2, בניין היסטורי נבנה לפני בערך 100 שנה, אני מציג לידו את בניין שכבר אושר בתב"ע לפני כשנה, אותו דבר הוא היה,

יוחנן וייצמן:

זה 59, או 63?

יצחק פנט:

זה 59, 59 קיבל אישור בתב"ע, ל – 5 קומות, כפי שמע"ר צפון נותן פה במקום. אנחנו גם כן היינו, התיישרנו איתם, היינו לפני כן ישרים איתם, התיישרנו איתם, הסגנון הוא פחות או יותר אותו דבר, אם כי יש כמה שינויים, אנחנו התיישרנו איתם, גם בגג, וגם בקומות פחות או יותר, יש פה איזה שהוא בעיה שורת אבן אחת, יכול להיות שנצליח להתגבר על זה, יכול להיות שלא. על כל פנים, המלצת מחלקת שימור מאשרים את זה, אין פה איזה שהוא בעיה מיוחדת, מלבד כמה הערות שאני הייתי רוצה כן להתייחס. תראו, בגג הרעפים, בעבר זה המלצה,

שרון דינור:

כן, כן,

יצחק פנט:

גג הרעפים, הגג יהיה בשיפוע, לכל גובהו עד לשיאו, ולא יותר,

יוחנן וייצמן:

אז אנחנו נוסיף פה סעיף, איך, אדריכלית דינור, כן, כבר היה לנו תיקון מהסעיף הזה נעשה אותו רחבי, אני חושב,

יצחק פנט:

מה התיקון, אני לא כל כך,

יוחנן וייצמן:

התיקון אומר שככל,

שרון דינור:

כמובן שבהתאם להנחיות,

יוחנן וייצמן:

שככל אין דרישה מרשות מוסמכת, זה אחר כך, ככל שיש דרישה אז אנחנו, משאירים את ה – 25%,
אני יודע מה ש - ,

יצחק פנט:

נכון, יש איזה שהוא, לא, אני רק רוצה להסביר,

ציפי רון:

נכון,

יצחק פנט:

הבניין הזה אושר,

ציפי רון:

לא שמתי לב,

יצחק פנט:

גג שטוח,

יוחנן וייצמן:

בבניין ליד גג שטוח?

יצחק פנט:

כן,

יוחנן וייצמן:

אז בוא נשאיר אותו אותו דבר,

יצחק פנט:

לא, אני אגיד לך את האמת הרב וייצמן, אני מוכן ורוצה שתגביהו לי את הגג. אין בעיה,

לורה ורטון:

אוקי,

יצחק פנט:

רק הסיבה שאני אישרתי את זה, כי אישרו לו, גם ללא הגבהה, עכשיו החלטה שלכם, אני לא יודע, כי תראו יותר יפה,

יוחנן וייצמן:

זה משאיר את הגמישות בשלב ההיתר, בסדר.

יצחק פנט:

מה?

יוחנן וייצמן:

משאיר את הגמישות לשלב ההיתר, ככל שלא תהיה דרישה.

צפי שלף:

יצחק פנט:

אני מפסיד שטח בגג,

יוחנן וייצמן:

את המצאת איזה נוסח מאוד טוב שאמרתי אותו לאמי, והוא נהנה, אבל אני כבר לא זוכר איך עושים את זה,

שרון דינור:

על איזה מהדברים.

יוחנן וייצמן:

לא, על הרעיון הזה של ה - ,

שרון דינור:

כיבוי אש?

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

אפשר לראות מה כתבתי בפעם הקודמת?

יוחנן וייצמן:

כן, מה שכתבת בפעם הקודמת, אני זוכר היה לנו וועדה מקומית ו - ,

יצחק פנט:

טוב.

יוחנן וייצמן:

הנוסח היה מעולה.

יצחק פנט:

זה הערה אחת, זאת אומרת מבחינתי אם תשאירו את זה פתוח, זה יהיה,

יוחנן וייצמן:

כן, אני גם נגד שמירת הרעפים המקוריים, אז כך שגם את זה נוריד. אתה רוצה אתה יכול לעשות את זה,

לורה ורטון:

יש חילוקי דעות, אבל,

יוחנן וייצמן:

אם אתה רוצה אנחנו מאפשרים לך לעשות את זה, אם זה טוב לך יותר.

יצחק פנט:

לי זה יותר טוב, אז כי אז נוצר לי חלל גג גדול פה, אין לי חלל גג,

יוחנן וייצמן:

לא, לא, אני עברתי נושא,

יצחק פנט:

ההעתקה,

שרון דינור:

האם השימוש החוזר בגג הרעפים יכול להועיל לך.

יוחנן וייצמן:

אני רוחבי נגד זה, אבל זכותך, אני לא אומר ליזם מה לעשות. מה?

דוד היימן:

(לא ברור) את רצונו עוד 6 קומות.

יוחנן וייצמן:

למה?

דוד היימן:

את רצון, מה שהוא רוצה הוא מקבל.

יוחנן וייצמן:

לא, הוא לא ביקש את זה, זה אני אומר את זה,

לורה ורטון:

לא, הוא צוחק, בגלל זה הוא אומר את זה,

יצחק פנט:

יש פה מע"ר צפון, אני בינתיים לא מתחצף.

יוחנן וייצמן:

לא, אנחנו, בדרך לפרוץ אותה, סופית.

יצחק פנט:

מתי זה יהיה?

יוחנן וייצמן:

נשליך את התוכנית הזאתי לפח האשפה.

יצחק פנט:

אז אני מוכן לחכות, רק תגידו לי,

יוחנן וייצמן:

לא יודע מתי, לא בשליטתי, אבל זה בדרך.

ציפי רון:

תשאיר יוחנן, "כמה טוב שבאת הביתה".

שרון דינור:

עוד חצי שעה הוא היה מתעכב מה היה קורה.

יוחנן וייצמן:

לא,

שרון דינור:

החיים ומוות ביד ה - ,

דוד היימן:

הרווחת את כל התוכניות הקודמות.

ציפי רון:

אני הבנתי שהוא הגיע לרש"י.

יוחנן וייצמן:

לא, אני לא ידעתי מתי אני אבוא.

יצחק פנט:

תראו, אני אתייחס לסעיפים האחרים, בסעיף א', כתוב שמה, אין לסתום,

צפי שלף:

פתחים מוצעים לסגירה בקומת הקרקע בחלק הדרום מערבי.

יצחק פנט:

נכון, הנה זה,

יוחנן וייצמן:

איזה בניין זה, של הגן ילדים? איזה בניין זה,

ציפי רון:

כן, כן, של הגן ילדים.

יצחק פנט:

גן ילדים בקומה אחת,

צפי שלף:

מישהו חלה בצהבת? מה זה כל הנקודות האלה?

שרון דינור:

יש פה איזה הערה כאילו משהו, איזה שהוא שכבה,

יוחנן וייצמן:

מישהו בדיו צהוב (לא ברור).

ציפי רון:

מה זה כל הנמשים האלה?

לורה ורטון:

זה באג,

ציפי רון:

לא, כל הנקודות שמה,

לורה ורטון:

כן, זה באג משהו שנפל.

יצחק פנט:

אולי את זה צריך,

לורה ורטון:

זה כל הזה.

שרון אבני:

זה (לא ברור), זה כנראה,

יצחק פנט:

אני לא יודע איך עושים את זה, על כל פנים, הכוונה היא פה לשני החלונות האלה, שהם חלונות, זה חלון היסטורי, זה היה חלון היסטורי פה מזמן פתחו את זה לדעת. אין לי בעיה לשחזר. ההמלצה הזאת עושה לי טוב, כי אני אקח את החדר המחוזק הזה,

שרון דינור:

תשים אותו בחלק החדש.

יצחק פנט:

ואני אשים פה בחלק החדש, הטענה הזאתי היא מקובלת עלי, אין שום בעיה. בסדר גמור. מה?

שרון דינור:

כמו לשים עז כזה, לשים בפנינו כזה את ה –

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

חלונות היסטוריים דווקא שמה לשים את הדבר,

יצחק פנט:

לא, הכוונה הייתה לשמר את החלון, אבל לעשות את זה חלון דמה, בסדר, אבל זה יהיה חנייה, אין שום בעיה.

שרון דינור:

כן,

יצחק פנט:

עכשיו בסעיף ב', אני חושב שסעיף ב' צריך להיות בתנאים להיתר,

יוחנן וייצמן:

ברור.

יצחק פנט:

נכון?

שרון דינור:

כן, כן,

יצחק פנט:

יש חוות דעת.

לורה ורטון:

הציגו.

יצחק פנט:

עכשיו בסעיף ה', נספח, סליחה סעיף ו', יש להוסיף את כל חלקי המבנה ההיסטורי בסימון מקובל לשימור. אני סימנתי את הקירות החיצוניים כולם לשימור, אני לא יודע למה הכוונה, אם הכוונה היא,

שרון דינור:

את החלק הזה אתה לא יכול לסמן? את ה - , איפה שהקירות העבים שפונים כלפי חדר המדרגות,

יצחק פנט:

מה? זה?

שרון דינור:

כן, שאתה לא הורס אותם.

יצחק פנט:

זה נכון, אבל משהו,

לורה ורטון:

הדברים הפנימיים,

יצחק פנט:

זה משהו, זה איזה שהוא קיר אחד בתוך המבנה.

שרון דינור:

ובקומה עליונה אין לזה ערך?

יצחק פנט:

אין לזה, לדעתי, יכול להיות, אני יכול לסמן את זה, אין פה איזה שהוא ערך.

שרון דינור:

תקשיב, אנחנו, זה נעשה על זה תיאום, זה לא איזה משהו,

יצחק פנט:

בסדר, זה הערות שיש לי על ההמלצות שלכם, בגדול.

שרון דינור:

אז כתבתי ככה, רק, עיצוב להעביר זה לתנאי להיתר, את הגג רעפים, אתה,

יוחנן וייצמן:

שנייה אחת, עיצוב כתנאי להיתר, מצוין, הגג רעפים אז את ה - , מיש להטמיע תוריד,

שרון דינור:

רגע אני לא עם העכבר פה,

יצחק פנט:

איפה העכבר.

יוחנן וייצמן:

את לא עם העכבר? בסדר.

שרון דינור:

לא, וגם אנחנו בדרך כלל לא עושים את זה ככה.

יוחנן וייצמן:

בסדר גמור,

שרון דינור:

אני רק רוצה לראות שלא פספסתי משהו, התאמה להנחיות מכבי אש, זה מה שאמרנו, ואתם רציתם להעיר על ה-, אם לשלב או לא לשלב את הזה, וחוצץ מזה,

יוחנן וייצמן:

אבל הדיקוק הזה כמובן, אלא לצורך חיזוקים,

שרון דינור:

איפה ראינו את זה? סליחה?

יוחנן וייצמן:

לא יותר דיקוק,

ציפי רון:

סעיף ה',

יוחנן וייצמן:

או כל פגיעה אחרת,

שרון דינור:

כן,

יוחנן וייצמן:

אני ברוחבי נגד הסעיף הזה, בכלל בבתים, אבל לא אכפת לי, אם הם עוסקים בזה.

שרון דינור:

אוקי,

יוחנן וייצמן:

אז לרשום לצורך חיזוקים פנימיים,

שרון דינור:

חיזוק פנימי, ואת ה - , חלקי המבנה היסטורי בתיאום עם מחלקת השימור.

יצחק פנט:

בסדר.

יוחנן וייצמן:

אז בוא נחליט מה אנחנו, דווקא את הסעיף הזה מה הולך פה לשימור?

שרון דינור:

לא, אבל הוא אמר שהוא לא יודע בעצמו להגיד לי, בגלל זה אני אומרת שאנחנו נעשה את זה בתיאום, הדבר היחידי שאני חושבת עליו זה הקיר הזה,

לורה ורטון:

הקיר הפנימי.

שרון דינור:

אוקי, שזה דווקא יכול להיות משהו, תקשיבו זה חלק ציבורי של הבית, זה נחמד שנכנסים מלווים אותך פתחים היסטוריים, והדבר השני, בקומה השנייה, אם זה שווה את זה,

יוחנן וייצמן:

את החדר מדרגות היום הם לא כל כך מעניינים, הנכדות שלי לומדות שמה בגן, אני לא,

שרון דינור:

אפשר (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

אני חושב שעד שהוא (לא ברור) לא יהיה להם שמה, אבל,

שרון דינור:

המטרה היא לשפר את המצב.

יצחק פנט:

מה שאת מדברת בעצם זה על הקיר הזה.

שרון דינור:

כעיקרון על הקיר הזה, ושאלתי אותך, ואמרת לי שאתה לא יודע לענות לי, לגבי הקירות המרובים בפנים, אם יש להם ערך, אם הם למשל יש בתוכם,

יוחנן וייצמן:

אין צורך שימור מספיק שהוא שימור חוץ, זה גם במידה, אם הוא לא היה מבקש שימור חוץ, רק חזית קדמית אני הייתי זורם איתו.

שרון דינור:

טוב.

יוחנן וייצמן:

חזית קדמית לטעמי שמה לשימור.

יצחק פנט:

זה לא החזית הקדמית פה שאני מראה לשימור,

יוחנן וייצמן:

בסדר,

שרון דינור:

כן, אבל זה שאתה אמרת שאין בעיה עם אלה שפונים כלפי המדרגות,

יצחק פנט:

אני אסביר,

ציפי רון:

לא, אבל גם החזית הזאת לשימור, כל החזית הקדמית הזאת העגולה.

יוחנן וייצמן:

הקדמית והצידיית,

שרון דינור:

מסומנת.

יוחנן וייצמן:

הייתה גם אחת צידית.

ציפי רון:

משני הצדדים, כן.

שרון דינור:

היא מסומנת לשימור,

יצחק פנט:

הסדק הזה שימור, אבל בכלל לא מכסה את זה בקומות מעל.

לורה ורטון:

יפה.

יצחק פנט:

זה נשאר כמו שהוא,

יוחנן וייצמן:

עושים שם סוכה.

יצחק פנט:

זה מאוד ייצוגי,

יוחנן וייצמן:

זה מאוד יפה, הבניין הזה מאוד יפה,

לורה ורטון:

יפה,

יצחק פנט:

אני מסביר לך, (לא ברור) אמר לי - אני לא רוצה שתיגע בזה.

לורה ורטון:

יפה.

יצחק פנט:

אז יפה, לא נגענו בזה.

ציפי רון:

תמסור לו את תודתנו, וגם לך.

לורה ורטון:

את תודתנו,

יצחק פנט:

זה שרון, זה כבר מצופה, אפשר לראות בדיוק מאבן חדשה.

שרון דינור:

וזה לא משהו שאפשר להוריד אותה?

יצחק פנט:

מאחורי האבן, כן? הקיר הוא קיר עבה. ישמרו,

שרון דינור:

וייצמן אנחנו ממש עושים עבודה מדהימה איתו, עכשיו אתה בשלב הזה, כל דבר שאנחנו אומרים אותו, אומר, שמנסים לייפות אותו, אומר - למה?,

יוחנן וייצמן:

יופי, תראי איזה יופי,

שרון דינור:

בסדר, על זה,

יוחנן וייצמן:

סליחה, זה לא הגן ילדים, דבר ראשון אני חוזר בי, הנכדות שלי לא למדו בגן ילדים הזה,

שרון דינור:

אפשר להשתולל, יללה.

יוחנן וייצמן:

מה?

ציפי רון:

מה זה? מה זה הקרביות הזאת?

שרון דינור:

אני לא יודעת מאיפה הגעת, באמת, כאילו,

יוחנן וייצמן:

האמת היא שהגעת,

שרון דינור:

ומה אכלת שמה, ולא לא הגעת,

יוחנן וייצמן:

האמת היא שלא אכלתי כלום מאתמול,

ציפי רון:

לא אכלת צהריים.

יוחנן וייצמן:

אתמול בצהריים, אכלתי הרבה.

ציפי רון:

מרגישים.

יוחנן וייצמן:

תעלה שוב את הבניין, אז שני חזיתות הצד הוא משמר, וזה,

שרון דינור:

הנה, תראו,

יוחנן וייצמן:

אז דרך אגב החדר מדרגות שאמרתי, שהייתי בתוכו, זה לא בבניין הזה,

שרון דינור:

סליחה רגע, הם לא מצופים פה, יש פה נכון, איזה שליחט כזה מגעיל, אני לא יודעת אולי אפשר לעשות עם זה משהו, אולי לא, בסדר, אתה רוצה נקבע את זה עכשיו? אני לא יודעת לקבוע את זה עכשיו.

צפי שלף:

לא, בקומת הקרקע זה נראה,

שרון דינור:

נכון,

שרון אבני:

זה נראה יפה וטוב,

שרון דינור:

לא, החלק הזה הוא מטויח באיזה משהו, את רואה כאילו, יש פה איזה שפריץ.

שרון אבני:

כן, בסדר.

ציפי רון:

אבל כל השאר בסדר,

שרון אבני:

אבל הוא מסכים לתאם, אז אני לא חושבת שיש בעיה.

יוחנן וייצמן:

בשלב ההיתר, לרשום את זה,

שרון אבני:

שיתאם אז עם שימור, מצוין.

יצחק פנט:

אם תחליטו לשנות את המדיניות,

שרון דינור:

אנחנו, אתה יודע, יש לי הרגשה שתדע את זה,

יוחנן וייצמן:

כן, היא מנחשת שאתה תדע,

ציפי רון:

אזוי ווי ווי.

יוחנן וייצמן:

למה? מה אכפת לך?

לורה ורטון:

נעשה מאמץ שלו,

יצחק פנט:

הבניין פה 6 קומות, מה זה משנה?

יוחנן וייצמן:

מה זה משנה?

ציפי רון:

אנחנו וועדת שימור,

לורה ורטון:

כן,

יוחנן וייצמן:

למה שימור זה נגד 8 קומות? ממתי שימור נהיה נגד 8 קומות?

ציפי רון:

הוא לא נהיה נגד, הוא בעד 10.

לורה ורטון:

אני, אני,

ציפי רון:

זה לא זה,

יוחנן וייצמן:

מה?

לורה ורטון:

לא נראה לי שאפשר לסכם את זה ככה עכשיו, אז אני מציעה שנחזור לסדר היום.

ציפי רון:

השימור לא קבע כמה קומות הוא,

יוחנן וייצמן:

מה?

ציפי רון:

השימור לא קבע כמה קומות השימור,

לורה ורטון:

תודה רבה.

יצחק פנט:

טוב. שלום.

שרון דינור:

זה בקטנה, טוב, אני עוברת להמלצה, ואני אתקן את מה שאמרנו, רגע, תגידי, את יכולה לראות מה הסעיף של כיבוי אש?

יוחנן וייצמן:

בוועדה הקודמת כתבת משהו יפה,

שרון דינור:

אז היא רגע תבדוק לזה, איפה שהוא באזור של מע"ר צפון, זה הוא אמר בשלב ההיתר,

יוחנן וייצמן:

לא, ביצוע הנדסי שימורי כתנאי להיתר, כתנאי להיתר בשלב ההיתר, בסדר. בסדר,, גג רעפים אז תוריד מהמילים יש, יש להציג, כן,

ציפי רון:

יש לשלב.

יוחנן וייצמן:

ירצה ישלב, לא ירצה, לא ישלב.

שרון דינור:

כתבתי - אם ניתן.

ציפי רון:

למה לא לא להשאיר יש לשלב?

שרון דינור:

כי הוא מתנגד.

ציפי רון:

מה אכפת לך שהוא ישלב?

יוחנן וייצמן:

כי אני לא רוצה, אם הרעפים טובים ישלב. רעפים רקובים, לא (לא ברור).

ציפי רון:

מי שבונה, הכי נוח למי שבונה להעיף את הכול,

יוחנן וייצמן:

לא, זה לא נכון, יש לך כמות טובה של רעפים, או רעפים טובים.

ציפי רון:

מתוך ניסיון, גם יש הרבה אנשים שרוצים לקנות כאלה דברים, אז,

יוחנן וייצמן:

נכון, נכון,

ציפי רון:

אז בגלל שלא יעשה מזה רווח כפול, אנחנו חושבים שיש לשלב, זה הכול.

יוחנן וייצמן:

אם מישוהו רוצה לקנות, ולהשלים.

ציפי רון:

לא, עדיף להשאיר את זה,

יוחנן וייצמן:

עכשיו תנאים, נספח בינוי יש להוסיף, בוא נחשוב איך אנחנו מנסחים את הסעיף הזה.

שרון דינור:

את הנספח בינוי?

יוחנן וייצמן:

כן, בסעיף ו',

שרון דינור:

אני פשוט מורידה את כל, את חלקי המבנה ההיסטורי, בסימון מקובל לשימור,

יוחנן וייצמן:

לא, אני בעד החזית הצפונית והמערבית.

אסנת יעקובוב:

על תשתיות את שואלת אותי, נכון?

יוחנן וייצמן:

לטעמי מספיק חזית צפונית ומערבית,

שרון דינור:

יש להוסיף בכל חלקי המבנה.

יוחנן וייצמן:

את החזית הצפונית והמערבית.

ציפי רון:

זה לא, זה כמו עיגול כזה,

יוחנן וייצמן:

נכון,

ציפי רון:

זה כל העיגול הזה.

יוחנן וייצמן:

חזיתות לרחוב, אני לא זוכר איך קוראים לו שמה.

ציפי רון:

זה כאילו שלוש,

יוחנן וייצמן:

אם זה שלוש חזיתות, אז אני איתך, נדמה לי שזה שתיים.

עו"ד דני ליבמן:

זה שתי חזיתות,

ציפי רון:

זה שתי חזיתות מעוגלות.

יוחנן וייצמן:

שתי חזיתות לרחוב, זה אותם צריכים, (לא ברור) המערבית גם.

עו"ד דני ליבמן:

זווית, של הזוויות.

יוחנן וייצמן:

את רוצה להוסיף שבשלב ההיתר ייבחן הצורך בשימור של,

ציפי רון:

של מה?

יוחנן וייצמן:

בשילוב, או בשימור של אלמנטים.

ציפי רון:

בשלב הראשון אף אחד כבר לא,

יוחנן וייצמן:

אם זה טוב, הוא יעשה את זה, זה לא טוב, הוא לא יעשה את זה,

ציפי רון:

בשלב הרישוי זה כבר לא מעניין,

יוחנן וייצמן:

את לא מכירה ברישוי,

ציפי רון:

זה עבר (לא ברור),

שרון דינור:

אין לי משהו יותר, זהו, נגמר. רגע, פה אמרנו רק, אני שמתי לעצמי בצהוב, שאני אעתיק את ה - ,

יוחנן וייצמן:

את הנוסח ההוא, כן.

שרון דינור:

כן. טוב.

יוחנן וייצמן:

מצוין, מה שקרה.

שרון דינור:

כתבתי, אני אבדוק אחרי זה,

יוחנן וייצמן:

לפי מה שכתבת.

שרון דינור:

אוקי, אחר כך יש לנו את, נבון 13, אז נבון 13, אני רוצה רגע להגיד משהו, לפני שהם נכנסים. אני רציתי להגיד בקשר לנבון 13, אני לא יודעת אם אתם מכירים את האזור הזה, זה אזור האזורים הכי הכי עדינים, יש את הסמטה, איך קוראים לזה? סמטת תמר,

יוחנן וייצמן:

קודם היינו בנבון, זה לא היה נבון הבניין הזה?

שרון דינור:

לא, לא, הנה, מה שרציתי להגיד לכם שהסמטה הכי קצרה, מחוץ לעיר העתיקה, כנראה נמצאת בדינוביץ', זה רחוב נבון, תסתכלו זה החצר של נבון, אוקי, כשיש פה סמטה, אתם רואים את העובי, את המרחק בין המבנים פה, הוא משהו כמו ממטר לדעת.

לורה ורטון:

כמה?

שרון דינור:

משהו בסביבות ה- 90 ס"מ נראה לי. לא, 1.30 מטר. אז זה, זה באמת, אזור סופר רגיש, אנחנו נותנים פה, לעלות בקומות, אבל בצורה מאוד מאוד מתונה, היה לנו כאן כמה תוכניות באזור הזה, עכשיו הוגשה לנו פה בקשה,

לורה ורטון:

הם משהו שחפרו, ו - ,

ציפי רון:

כן,

לורה ורטון:

בניין,

ציפי רון:

על יד הבית שלי,

שרון דינור:

הזה של יעל חיון, הוא סיפור.

לורה ורטון:

יעל חיון, נכון,

ציפי רון:

יעל חיון,

שרון דינור:

יעל חיון, אתם יודעים, היא לא גרה שם יותר, זהו נגמר הסיפור.

ציפי רון:

לא מה?

שרון דינור:

היא לא גרה שם יותר, היא עברה לדיור מוגן,

לורה ורטון:

כן?

שרון דינור:

עד כמה שידוע לי, זה הבניין אני אראה לכם.

עו"ד דני ליבמן:

מה דיור מוגן? היא בגיל שלי.

שרון דינור:

יכול להיות שהיא עושה חיים שמה. הקיצר פה, המבנה שאנחנו מדברים עליו, חלקה 30, מבנה שלא הוגש לנו, דווקא ע"י אדריכל שהוא, אומר על עצמו שהוא מאוד רגיש, מלמד בתי ספר לאדריכלות, לא הוגש תיק תיעוד. עכשיו אנחנו למרות זאת אישרנו את הבקשה בתנאים, שנתנו כל מיני תנאים לגבי ה - , תיכף אני אכנס לזה, מה שרציתי לעדכן אתכם לפני שהוא נכנס, זה שבתכנון עיר, רוצים לדחות את הבקשה, על רקע של שימור, כי הם אומרים לא הוגש תיק תיעוד, אי-אפשר להבין מה הולך פה, אי-אפשר לדעת,

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) מקדמים תוכניות בלי תיק תיעוד, היה לנו את זה כבר שלוש,

שרון דינור:

אז אני רוצה להגיד לכם, רציתי להגיד שאני לא ידעתי, הופץ הסדר יום, אם הייתי יודעת את זה מראש, לא הייתי רוצה שיהיה סתירה של תכנון עיר יותר שימוריים, המחלקה לשימור, אז היתי גם מבקשת לדחות את זה, אבל בגלל שכבר הופץ הסדר יום, ולא רציתי לתקן אז,

יוחנן וייצמן:

בוא נשאל אותו איפה הוא נכנס, למה הוא הולך לדרך הזאת.

שרון דינור:

יללה תשאל אותו, ושיציג את הפרויקט, ואחרי זה אני אספר לכם מה המלצות שלנו.

אסנת יעקובוב:

שלחתי לי במייל, בנוסח.

לורה ורטון:

אז לקרוא להם? אפשר לקרוא להם?

יוחנן וייצמן:

כן, להכניס אותם?

אסנת יעקובוב:

הם פה בזום, רגע, שנהיה לי מסך שחור, אז שנייה,

שרון דינור:

אז הנה תסתכלו רגע, זה, אתם רואים שיש פה חלקים שהם, זה ממש כמו בינוי כפרי כזה במרכז העיר, אתם רואים יש לו חלק מאוד היסטורי עות'מאני,

אסנת יעקובוב:

המסך של ה - , (לא ברור) הקטן הזה.

ציפי רון:

זה אחד האזורים הכי יפים בעיר,

לורה ורטון:

כן, היית אצל (לא ברור) גבאי?

אסנת יעקובוב:

חושב, עולה, אבל לא עושה כלום.

לורה ורטון:

כן, מה קרה?

עו"ד דני ליבמן:

זה תיק צילומים, שהוא לא תיק תיעוד?

לורה ורטון:

אבל מה קרה עם זה בסוף?

ציפי רון:

עשרות שנים,

לורה ורטון:

והורידו לה את ה - , את המדרגות,

יצחק פנט:

הנה תראו, את זה, אתם מסתכלים איתי? חברים תסתכלו רגע,

יוחנן וייצמן:

אני חייב לומר, הבניין הוא קודם היה בנבון.

שרון דינור:

הוא היה ברש"י.

יוחנן וייצמן:

נבון, רש"י נבון.

שרון דינור:

רש"י נבון.

יוחנן וייצמן:

הבניין של,

עו"ד דני ליבמן:

כן,

יוחנן וייצמן:

התוכנית הקודמת,

שרון דינור:

תסתכל, אבל איפה היה? איפה הוא היה?

ציפי רון:

איפה הבית שלי יעל, תראי את הבית של יעל.

שרון דינור:

הבית של יעל פה,

ציפי רון:

לא נשאר ממנו כלום?

שרון דינור:

לא, נשאר לגמרי. הוא בשימור מלא. עכשיו הם רוצים להרוס אותו ב - , הנה כאן, זה רחוק, תראה, תסתכל,

יוחנן וייצמן:

זה כאן, זה גם פה, וזה על רש"י.

שרון דינור:

אנחנו על פיצול של נבון, אני אולי לא, לא אמרתי את זה, נבון זה הרחוב הזה, לא רחוב ענק רחב, כן, סתם, יחסית לסמטה של דינוביץ' שהיא, סמטה של מטר. אז אנחנו נמצאים בנבון הפנימי, יותר נכון שנתיב יצחק בעיקרון, נבון 13/א, זה חלקה 30 היא רחוקה מנבון.

צפי שלף:

(לא ברור).

שרון דינור:

מהרחוב בנבון. אין לי מושג למה הוא נקרא נבון, תכלס, אני לא יודעת למה.

עו"ד דני ליבמן:

סמטה נבונה.

שרון דינור:

זה אפילו לא סמטה נבון, זה נתיב, כתוב פה - נתיב יצחק.

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) אני לא רואה שם לזה.

לורה ורטון:

מה?

יוחנן וייצמן:

אנחנו ב - 13/ב כעת או 13/א?

ציפי רון:

13/א, 13/א,

יוחנן וייצמן:

עם א' אז הוא כן נבון, כי יש שני 13 אני רואה,

שרון דינור:

תראו זה תוכנית זה לא אחת.

יוחנן וייצמן:

אני מדבר עם ה – GIS נראה שיש שני 13, אני טועה?

ציפי רון:

אם יש 13/א, אז יש גם 13 רגיל בטח.

יוחנן וייצמן:

לא, 13/א, 13/ב, 13 הוא לסמטה.

שרון דינור:

לפי גוש חלקה, כן? הנה זה מה שנצבע לנו פה, תעזבו את השם של הרחוב זה זה.

יוחנן וייצמן:

חלקה 17?

שרון דינור:

חלקה 30, תסתכל על המסך, זאתי, זה רחוב נבון. מה שראינו מקודם היה פה, רחוק.

יוחנן וייצמן:

חלקה 30,

שרון דינור:

30 היא פנימית, על סמטת דינוביץ' הקטנה הזאתי, גיטל דינוביץ', פה יש להם חצר משותפת לדיירים, נורא חמודה, כל הבניינים האלה, בונה רגע את התב"עות שאושרו בשנים האחרונות. אתם רואים זה מקומות שבהם אושרו תוכניות, אז הם הפכו מאדום לירוק, כי יש פה תוכנית סטטוטורית, פה גם כן,

לורה ורטון:

לא הבנתי מה?

שרון דינור:

איפה שהיה תוכנית נקודתית, נורא פיציות של שתי קומות כאלה, ממש שתיים, וגג כן, אז האדום שהוא הרשימת שימור שלא אושרה במע"ר צפון, הפכה לירוק, כי היא בתוכנית כבר קיבלה מעמד סטטוטורי אז פה, ופה, ופה, על התוכניות שאושרו, פה הייתה תוכנית שאושרה, אלה אני לא זוכרת מה הסיפור שלהם, אולי פה, צריך לבדוק גם תוכניות חדשות צריך לבדוק אם הם אושרו לשימור, עכשיו אנחנו פה בחלקה נורא נורא פנימית שיש לה, אתם חייבים ללכת פה פעם, זה, זה פשוט סמטה.

ציפי רון:

זה עושה לי כאב כשאני חוזרת לשם.

שרון דינור:

זה סמטה מטורפת, כאילו זה משהו,

ציפי רון:

עשו לי כאב לב כשאני הולכת לשם.

יוחנן וייצמן:

אז זה לא נכון 13, אני לא יודע, בסדר.

שרון דינור:

אני לא יודעת למה, זה לא אינפורמציה שאני,

יוחנן וייצמן:

לא, זה גם לא 13/א,

עו"ד דני ליבמן:

מישהו החליט.

אסנת יעקובוב:

רן, שומע אותנו?

ציפי רון:

ברחוב נכון יש בית כנסת של חבר שלי, שעובר במשפחה מדור לדור,

יוחנן וייצמן:

אין תיק תיעוד?

שרון דינור:

לא, אין, נכון, זה לא בסדר, ועוד ממשיהו שהוא אמור להיות רגיש שימורית, באמת זה משהו שהזמין אותו להרצות באיזה שהוא,

יוחנן וייצמן:

אני מכיר אנשים חשובים שגרו שם בבניין,

שרון דינור:

מי זה?

יוחנן וייצמן:

מה זה משנה? רציתי לראות מה כותב בתיק תיעוד. אני לא יודע אם זה סיבה לשמר, אבל,

שרון דינור:

תקשיבו, הבן אדם האדריכל הוא מלמד באריאל, הוא הזמין אותי להרצות על השימור לסטודנטים שלו, ומדברים על השימור וזה, וזה, את מצפה שלפחות יגיש תיק תיעוד, או משהו.

דוברת לא מזוהה:

הוא בעצמו עשה תיק תיעוד.

שרון דינור:

אז איך יכול להיות שהוא לא הגיש פה?

ציפי רון:

מי זה האדריכל יהונתן צחור?

אסנת יעקובוב:

לא, (לא ברור) לוי.

שרון דינור:

לא, צחור זה,

ציפי רון:

זה נועם סרי, כי נועם סרי לוי?

עו"ד דני ליבמן:

כן, גם סרי, וגם,

אסנת יעקובוב:

נועם, שומע אותי?

ציפי רון:

השם שלו נועם סרי לוי?

צפי שלף:

זה אותה משפחה.

ציפי רון:

נועם סרי לוי?

עו"ד דני ליבמן:

לא, סרי אני מכיר,

ציפי רון:

ולוי,

עו"ד דני ליבמן:

עפרי, לוי הוספתי כי הוא הוסיף.

אסנת יעקובוב:

נועם, שומעים אותי?

ציפי רון:

יש (לא ברור) אצלי.

שרון דינור:

מה?

לורה ורטון:

קרצייה.

שרון דינור:

מה? אל תקראי.

אסנת יעקובוב:

תעשי, תחייגי רגע,

שרון דינור:

למי?

אסנת יעקובוב:

(מספר טלפון)

שרון דינור:

הנה נועם סרי לוי.

אסנת יעקובוב:

לא ידעתי שיש לך אותו.

עו"ד דני ליבמן:

היא הרצתה לסטודנטים שלו.

אסנת יעקובוב:

כן, אני לא ידעתי,

עו"ד דני ליבמן:

היא אמרה שהזמינו אותה לעשות על שימור לסטודנטים, ופה הוא לא מגיש תיק תיעוד.

אסנת יעקובוב:

היי, נועם אתה מחובר לזום, אתה רואה אותנו? שומע אותנו?

נועם סרי לוי:

אני (לא ברור).

אסנת יעקובוב:

אז זהו, יש לנו כאן איזה שהיא בעיה קטנה, אתה לא שומע כלום? אני יודעת שלראות אותנו, אתה לא תראה, אבל אתה צריך לשמוע. אנחנו לא שמענו אותך, מה עשית בפעם הקודמת עם הזום? לא, לראות אותנו, אתה לא תראה, כי יש פה בעיה במערכת, אבל אתה תשמע אותנו. שנייה רגע,

שרון דינור:

אין לי מושג,

אסנת יעקובוב:

על מה לחצת לפני כן?

שרון דינור:

אני לא לחצתי, היה לי זום פה איפה שהוא.

עו"ד דני ליבמן:

כן, מודעים לשמות הנוספים, אבל בכל זאת נתנו לו כתובת, יודעים שנבון זה שם פופולארי.

יוחנן וייצמן:

כן,

אסנת יעקובוב:

עכשיו, אתה שומע אותנו? אנחנו לא רואים אותך, אבל אתה שומע אותנו?

שרון דינור:

זה לא נראה לי זה,

צפי שלף:

אבל זה לא הוא,

שרון דינור:

רגע, אולי,

אסנת יעקובוב:

אז רגע, לא, מהמסך לא, מהטלפון אני שומעת.

שרון דינור:

תשאלו אותי, אם הוא רואה את השיתוף מסך שלנו?

אסנת יעקובוב:

אתה רואה את השיתוף מסך? כן, הוא רואה.

לורה ורטון:

מה?

ציפי רון:

בוא נשמע.

אסנת יעקובוב:

כן, הוא רואה את המסך, אבל לא שומעים מה פתאום, לא, לא, רגע שנייה, רפאל, אתה יכול לבוא שנייה? תודה, תודה. תחכה על הקו, בסדר?

נועם סרי לוי:

שומעים?

שרון דינור:

כן, עכשיו כן,

אסנת יעקובוב:

מהטלפון.

שרון דינור:

רק מהטלפון, אבל אתה רואה את ה – GIS אצלנו עכשיו?

אסנת יעקובוב:

הוא לא שומע אותנו, אנחנו לא שומעים אותו יותר נכון,

נועם סרי לוי:

אני רואה את ה – GIS, כן,

אסנת יעקובוב:

הוא רק רואה, אתה שומע מה שאנחנו אומרים מהמסך?

נועם סרי לוי:

לא, לא שומע כלום.

אסנת יעקובוב:

עכשיו,

יוחנן וייצמן:

הנה אנחנו רואים אותך.

לורה ורטון:

שמעתי ממשהו (לא ברור).

שרון דינור:

אוקי נראה לי שעכשיו אתה שומע אותנו, נכון? תרים יד.

נועם סרי לוי:

שומעים אותי?

שרון דינור:

כן, טוב, נועם סרי לוי,

נועם סרי לוי:

כן,

שרון דינור:

אפשר לשאול אותך למה, למה לא הגשת תיק תיעוד באזור כזה, כשאתה יודע, אתה בעצמך מכין הרבה פעמים תיק תיעוד, וזה בנייה מאוד וותיקה בעיר, בחצר היסטורית.

נועם סרי לוי:

זה נכון, אני עוד לא הגשתי תיק תיעוד, מכיוון ש - , אני רק פתחתי את התיק, ובמקביל,

שרון דינור:

אתה עוד לא עמדת בתנאי סף?

נועם סרי לוי:

עמדתי בתנאי סף של הפתיחה של התיק, מבחינת הטפסים, וכל הדרישות, אבל לא התבקשתי עדיין באופן רשמי להגיש תיק תיעוד, אבל מכיוון שעשיתי תב"ע דומה ברחוב נבון 15,

שרון דינור:

לא, לא, אבל איך זה, איך זה יגיד לנו,

צפי שלף:

זה לא,

ציפי רון:

איך יכול להיות שני עשרה,

שרון דינור:

רגע, רגע, הוא, רגע שנייה, אני רואה שנייה רגע, עבר או לא?

אסנת יעקובוב:

לא,

שרון דינור:

זה עוד לא עבר תנאי סף, אז בוא נוריד אותו מדיון, ותשלים לנו,

אסנת יעקובוב:

רגע, חכה רגע, תן לי רגע לפני שאנחנו מנתקים אותו.

יוחנן וייצמן:

אבל השאלה אם זה משובץ אצל אמי,

שרון דינור:

לא, זה יכול להיות משובץ אם זה, למרות שהם כן אמרו לי שהם רוצים להעלות אותו. אתה יודע שבתכנון עיר רוצים להעלות אותו לדחייה על הרקע הזה, שאין לך תיק תיעוד?

נועם סרי לוי:

לא ידעתי את זה, לא, לא התבקשתי,

שרון דינור:

אי-אפשר, אין לא התבקשתי.

אסנת יעקובוב:

אבל כתבנו.

שרון דינור:

אבל בקיצר, אתה, אני בוא נכתוב,

נועם סרי לוי:

תראי, עוד פעם התיק תיעוד אני הוא נמצא כרגע בשלבים מתקדמים של הכנה,

שרון דינור:

נוריד את זה מסדר היום, ידוע לך אם יש דיון בוועדה בהקשר שלך?

יוחנן וייצמן:

לא, אני לא רואה את זה,

לורה ורטון:

במקומית?

יוחנן וייצמן:

אני לא רואה את זה,

אסנת יעקובוב:

ברשימה זה,

יוחנן וייצמן:

שנייה, שנייה, לא, לא חיפשתי נכון, סליחה.

שרון דינור:

אז תראה, סך הכול היה לנו חוות דעת יחסית סבבה לדעתי, אבל בוא נדון עליה, אחרי שנדע בדיוק על התיק תיעוד, זה ישפר אותה, ותשב איתנו לתיאום, אולי תשפר את התוכנית בהתאם לחוות הדעת.

נועם סרי לוי:

אז רגע, אז מה? מה?

שרון דינור:

כתוב פה שכן עמדה בתנאי סף, איך יכול להיות תסתכלי.

נועם סרי לוי:

כן, כן, התוכנית עמדה בתנאי סף,

שרון דינור:

חיזוק הנדסי שנייה,

ציפי רון:

איד זה יכול להיות שהיא עמדה בתנאי סף באזור מחמיר,

יוחנן וייצמן:

זה החוק,

ציפי רון:

שימור?

עו"ד דני ליבמן:

תנאי סף זה לא משהו, שאני חושב שבדקים תיק תיעוד. תנאי סף זה דברים אחרים,

שרון דינור:

א', לדעתי כן צריכים לבדוק,

עו"ד דני ליבמן:

את התוכנית?

צפי שלף:

לא, במקומות כאלה, זה נדרש.

נועם סרי לוי:

שרון, אני יכול להגיד לך שגם לגבי נבון 15, הגשתי את התיק תיעוד, אחרי כמה חודשים, אחרי בכלל פתיחת התיק, זה לא היה בכל התיקים,

שרון דינור:

לא, אבל אין בעיה, איד אני אדון, בלי לראות אותו.

אסנת יעקובוב:

לא, הנה פה, קיום תנאי סף,

יוחנן וייצמן:

זה היה צריך להביא,

שרון דינור:

כן,

יוחנן וייצמן:

כבר עברנו חודשיים.

שרון דינור:

אוקי, בסדר. אז זה, אז זה כן עמד בתנאי סף, ב – 11.4 זה אומר שיש לנו זמן עד ה – 11.6 שזה כבר,

יוחנן וייצמן:

אין לנו זמן.

עו"ד דני ליבמן:

שזה היה .

שרון דינור:

אנחנו חייבים לדון בזה, אנחנו יודעים שהמחלקה לתכנון רוצה לדחות את זה, כי אין, אין לנו תיק תיעוד, אז חשבתי שאולי לפחות הדיון תבוא עם משהו, איך אני אמורה להגיד, אם אני מאשרת או לא מאשרת אלמנטים בתוכנית שלך, שלא ברור,

לורה ורטון:

מה יש.

שרון דינור:

מה יש פה? איך אפשר? איך אפשר?

נועם סרי לוי:

זה עוד פעם, זה רק עניין של, שאני יכול להסביר לכם מה יש, אבל אני לא,

יוחנן וייצמן:

תסביר לנו מה יש,

נועם סרי לוי:

התיק עוד לא מוכן, נכון. אבל אני יכול להגיד לכם על מה, על מה מדובר. בסופו של דבר מדובר על מבנה חד – קומתי, אופייני לשכונה, שכונה שהוקמה בסוף המאה ה – 19, תחילת המאה ה-20, המבנה

עצמו, כמעט ולא נותרו בו מרכיבים לשימור למעט המעטפת החיצוני של המבנה, שכיום בחלקים ממנה היא בעצם מכוסים, עם כל מיני תוספות בנייה, והתוכנית שלי בעצם מה שהיא עושה, היא חושפת את המבנה מכל חלקיו, יוצרת חצר פנימית שחושף את המעטפת, משמרת שמה עץ לשימור, אותו עץ הברוש,

שרון דינור:

תגיד, לא גר פה משהו חשוב פעם?

נועם סרי לוי:

מה?

שרון דינור:

היו פה ישויות, אישיות חשובה שגרה פה? זה דברים שהתיק תיעוד אמור לחשוף.

נועם סרי לוי:

לא, לא הייתה שמה, מי שבנו את זה, זה הסבא של המשפחה.

יוחנן וייצמן:

טעיתי,

נועם סרי לוי:

הוא בנה את המבנה הזה שלצידו בנה גם בית כנסת, שבית כנסת הזה להקדש, היום כל מי שחולקים במבנה הזה זה בני המשפחה, ופנו אלי, חלק מהמשפחה, שזה בעצם 13/א, 13/ב גם פנו אלי, אבל הם עדיין מתלבטים אם הם רוצים לעשות את תוספת או לא, לגבי בית הכנסת, בית הכנסת להקדש, שאלתי תכנון עיר מה, מה קורה במצב של הקדש, כרגע אנחנו לא נוגעים בחלק הזה בכלל.

ציפי רון:

איפה הבית כנסת שם? איפה הבית כנסת?

שרון דינור:

אני לא יודעת,

נועם סרי לוי:

המבנה בעצם, אם מסתכלים מהחזית, מכיוון החצר, המבנה החד – קומתי מצד ימין, זה בעצם המבנה,

יוחנן וייצמן:

תגיד לי, אתה בנבון או בנתיב יצחק? תן לי להבין איפה אתה, משהו פה כנראה לא עובד לנו בכלל.

נועם סרי לוי:

כן, המבנה שינה הרבה מאוד כתובות בזמן האחרון, השם האחרון שניתנו לו זה א/13, ש – 13 זה בכלל נמצא מהצד השני של החצר.

ציפי רון:

באיזה רחוב א/13? ברחוב נבון?

עו"ד דני ליבמן:

כן,

נועם סרי לוי:

כן,

יוחנן וייצמן:

אבל זה לא באמת נבון, נכון?

עו"ד דני ליבמן:

אבל כתוב שבאופן,

נועם סרי לוי:

לא, זה לא נבון, זה לא נבון, נבון נמצא מהצד השני, אבל זה השם האחרון הכתובת האחרונה שנתנו לבית הזה.

עו"ד דני ליבמן:

כתוב דופן מזרחית נציב יצחק, דופן מערבית דינוביץ', אצלנו בטקסט.

צפי שלף:

אבל שם הרחוב נבון,

נועם סרי לוי:

נבון.

עו"ד דני ליבמן:

אם רוצים שם ירושלמי חשוב, נותנים נבון.

נועם סרי לוי:

כן. עכשיו המבנה עצמו מבחינת הפנים, אין בו, לא נותרו בו שום מרכיבים פנימיים, החצר מה שהייתה בזמנו החצר היא בכלל מקורה וסגורה, עם איזה שהוא דלת פלדלת שמפרידה בינה, והיא סופחה לבית, ומה שאני עושה, אני בעצם הורס את כל האלמנטים, שנוספו שמה, ובונה את המבנה, עם התוספות אמרו שזה כביכול לא, לא תואם לנושא שמה של המדיניות, אבל זה מאוד, זה נבדק בקפדנות, עם הנושא של המדיניות, ובהתאם לזה בעצם תכננתי. אגב המבנה עבר כמה סבבים של תכנון, עם, עם תכנון עיר זה לא, ישבתי גם עם לאה שהיא גם הייתה בשימור, ועם אמי, ואז גם יצרנו את הישיבה הזאת.

שרון דינור:

נועם,

נועם סרי לוי:

מה?

שרון דינור:

למה לא ישבת על המחלקה לשימור?

נועם סרי לוי:

עדיין, באמת עוד לא הספקתי.

שרון דינור:

לא, באיזה שלב אתם חושבים לעשות את זה? אני באמת אני בשוק ממך,

נועם סרי לוי:

טוב.

שרון דינור:

במיוחד בגלל שהזמנת אותי לסיור לדבר על שימור,

נועם סרי לוי:

נכון,

שרון דינור:

עם הסטודנטים,

נועם סרי לוי:

נכון,

שרון דינור:

איזה מין דבר זה? בניין היסטורי לשימור, אתה בעצמך מכיר בערכים שלו, לא תטרח לבוא לדבר עם המחלקה לשימור? באמת סליחה, זה לא מקצועי, זה לא מקצועי,

נועם סרי לוי:

לא, לא,

שרון דינור:

לא רציני גם,

נועם סרי לוי:

זה נכון

שרון דינור:

תגיד את זה לסטודנטים שלך גם.

נועם סרי לוי:

יכול להיות,

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) אותך.

נועם סרי לוי:

לא, מכיוון שאני, אני דווקא הייתי קצת,

יוחנן וייצמן:

הוא לא קיבל את זה באמת, זה בסדר.

נועם סרי לוי:

בהסכמה של השכנים, של המגשים, לקבל את כל ההמלצות שלי, להסיר את התוספות ולייצר שמה מבנה זה, אז הייתי, בואי נגיד אני סמוך ובטוח שהמבנה עונה על דרישות של השימור. אבל כמובן אני אציג את זה גם בתיק תיעוד, שאתם תראו את זה.

ציפי רון:

התיק תיעוד, התיק תיעוד, סליחה, סליחה, התיק תיעוד מקובל, הכי טוב שהוא יהיה לפני התכנון, שתדע מה, מה הערכים לשימור,

לורה ורטון:

מה צריך לשמור.

ציפי רון:

אבל אם לא עשית את זה, לפני, לפחות שזה מגיע לוועדת שימור, זה יגיע עם התיק. איך אנחנו יכולים לאשר תוכנית, בלי שאנחנו רואים תיק תיעוד?

יוחנן וייצמן:

זה וועדת שימור.

ציפי רון:

ובלי שאנחנו רואים את המרחב שם, שחלק מהתיעוד זה החתך של הרחוב, מה קורה עם השכנים, מהצדדים השונים, מה המשמעות של הבנייה לשכונה? ההיסטורית ולרחוב, זה אלמנטארי.

נועם סרי לוי:

לא, אתם צודקים, כל החקר הזה לשימור,

ציפי רון:

הוא נדחה זה לדיון הבא.

נועם סרי לוי:

נהייתה על ידי, גם כהליך מוקדם מכיוון שגם, גם אני טיפלתי בפרויקט ממש צמוד, וזה תיק תיעוד קיים, די, בואי נגיד את כל החקר הזה עשיתי. העניין הטכני, להעביר לכם את התיק, ספציפית לגבי המבנה הזה, זה יעשה בהקדם האפשרי. אני פשוט, אני חשבתי שאני אספיק לסיים את זה לפני הוועדה, אבל אז קיבלתי שבוע שעבר, את המועד של הוועדה לשימור,

שרון דינור:

אבל אתה צריך להבין שזה לא הוועדה, הוועדה לשימור נגזרת מהוועדה לתכנון ובוועדה המחוזית. אם אתה דואג להוריד את זה פה מהוועדות הבאות, אין בעיה. נוריד גם אנחנו. אבל אם אתה נכנס עכשיו לוועדות אחרות, מתי אני אספק לתת חוות דעת על זה? זה ההזדמנות היחידה שלי.

נועם סרי לוי:

אז אני, השאלה מתי אני יכול להעביר לכם את התיק שאתם תוכלו לדון בזה בצורה,

שרון דינור:

אז עוד פעם זה לא השאלה בכלל, השאלה היא אם יש לנו זמן, כי אתה עמדת בתנאי סף, ולא השלמת את המשימות שלך, עד למועד הזה.

יוחנן וייצמן:

כן, אבל בינתיים הוא לא משובץ במחוזית, ולא בנקודתית, ולא ב - ,

שרון דינור:

הוא יודע מתי הוא משובץ, לי אמרו בתכנון שזה משובץ אצלם כבר בדיון הקרוב.

לורה ורטון:

כן? בדיון הקרוב?

שרון דינור:

נועם,

נועם סרי לוי:

כן,

שרון דינור:

אתה יכול לדאוג לזה, שאנחנו, אנחנו נוריד את זה, ונעלה את זה עוד שבועיים אצלנו מסודר, אבל זה בתנאי שבועדה המחוזית זה יידחה, אתה יכול לטפל בזה?

עו"ד דני ליבמן:

של תיק שבוע,

נועם סרי לוי:

אני כן, אם זה דבר שהוא מבחינתכם זה דבר קריטי, אז אני כן, אני אעשה את ה - ,

יוחנן וייצמן:

אין לנו כלים,

ציפי רון:

ברור שמבחינתנו, אנחנו רוצים, מבקשים מאוד לראות את התיק תיעוד,

נועם סרי לוי:

כן,

ציפי רון:

לפני שאנחנו דנים בתוכנית, ואם היא מגיעה לוועדות בלי שהיא עברה את וועדת השימור, בשכונה כל כך חשובה, ובבניין כזה חשוב, וסביבה כל כך מהותית לעניין השימור, אז אנחנו בבעיה.

נועם סרי לוי:

אוקי אוקי אז אני, אני אצור קשר עם הוועדה מחוזית, אני לא יודע מי מטפל בזה, עוד בוועדה מחוזית בכלל.

שרון דינור:

ענבר גולשני, שהיא מכינה את הזה, תגיד לה, שאת רוצה להוריד מסדר היום, אתה מבקש, מקווה שהיא תסכים.

יוחנן וייצמן:

כן,

נועם סרי לוי:

כן, בסדר, אבל עוד פעם, מבחינת מה שאני אומר, גם אתם יכולים לראות, מבחינת המסמכים, אתם יכולים לזהות את המרכיבים האלה, האלמנטים המקוריים של המבנה, ואתם רואים,

יוחנן וייצמן:

יש קמרונות שקיימים עדיין?

לורה ורטון:

אנחנו לא יודעים, לא, אין,

יוחנן וייצמן:

אין קמרונות,

נועם סרי לוי:

מה? מבחינת?

יוחנן וייצמן:

שעדיין קיימים?

נועם סרי לוי:

מה זה?

יוחנן וייצמן:

יש קמרונות,

חיים כהן:

כתוב,

יוחנן וייצמן:

בתוך הבניין?

נועם סרי לוי:

לא, אין קמרונות, בגלל זה גם שלחתי כמה צילומים מבפנים, אין קמרונות,

צפי שלף:

היא לא שטוחה,

נועם סרי לוי:

הכול, הכול, הכול מהמבנה הפנימי הוסר, הוסר. אין שום דבר, וגם, גם מבחינת המבנה הפנימי, הנגיעות שלי מאוד מינימאליות, למעט ההסרה של כל התוספות שנוספו מאוחר יותר, אני כאילו מנקה את המבנה, ובעצם חושף את המבנה המקורי, ואת התוספת,

יוחנן וייצמן:

הבנו,

נועם סרי לוי:

בונה כחלק מה - , בונה לצידו ומעליו, לא נוגע במבנה עצמו,

שרון דינור:

טוב.

נועם סרי לוי:

אבל אני עוד פעם, אני, אתם,

שרון דינור:

רגע, אז תגיד רגע, נועם, תגיד רגע, בקשר להמלצות שלנו, יש לך הערות?

נועם סרי לוי:

לא, אני חושב שהמלצות שלכם, אני רשמתי גם מקובל.

שרון דינור:

וייצמן,

יוחנן וייצמן:

מה?

שרון דינור:

הוא אמר שההמלצות שלנו מקובלות,

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

הוא אמר שכן, אז זהו.

נועם סרי לוי:

כן, אני אגיד לכם רק מה הדברים שזה, שאני רשמתי, לגבי הנושא של העצים, יש שמה שני עצים
בוגרים בשטח, עצים וותיקים, עץ אחד הוא חולה, מת ליפול, אני אביא חוות דעת של אגרונום, בלי
שום קשר לתב"ע, הם חשבו בגלל הסכנה של העץ הזה,

ציפי רון:

איזה עץ זה? איזה עץ זה?

נועם סרי לוי:

וואו רשם לי בעל הבית, כי בעל הבית הוא במקרה אגרונם, אז אני לא זוכר את ה - , יש עץ ברוש, ויש (לא ברוש).

שרון דינור:

לא, עד כדי כך, תקשיבו זה עץ מטורף שמה, תסתכלי, ציפי.

נועם סרי לוי:

עכשיו העץ הברוש, אני בעצם בנית את התוספת שהיא מקיפה, שאנחנו כרגע אני בודק חוות דעת הנדסית, איך לא להעמיק את היסודות של המבנה, כדי לא לגעת בשורשים של במבנה, בשורשים שלהם.

לורה ורטון:

של העצים.

נועם סרי לוי:

כן, זה עץ אחד, עץ הברוש, שהוא, הוא בעצם התוספת הקדמית מקיפה את העץ הזה, והעץ הופך להיות חלק מהארכיטקטורה של המבנה. אז זה לגבי העצים, רשמתי שאני אביא חוות דעת של אגרונם מסודרת, ואנחנו כרגע בוחנים את שיטת הבנייה, כדי לא לפגוע בשורשים של העץ. לגבי דבר, שלגביו קצת לא הסכמתי זה שאתם אמרתם שהבנייה והגג רעפים נוגד את המדיניות של הבנייה שמה,

שרון דינור:

כן, תסתכלו רגע, את ה - , שאלתם על העצים, אז,

לורה ורטון:

כן,

יוחנן וייצמן:

את יודעת מה? אני מציע בוא נשאיר את הנושא של הגובה, לשיקול דעת תכנון עיר, בוא לא נתייחס לזה.

שרון דינור:

אני יודעת, נתייחס לזה, אבל אני חושבת שכן זה דווקא זה כן עקרוני להתייחס לזה.

יוחנן וייצמן:

כן?

שרון דינור:

אבל מה אתה אומר? על הגובה, מה שאנחנו כתבנו.

חיים כהן:

אני אוהב את הגישה שלו,

יוחנן וייצמן:

מה יש?

נועם סרי לוי:

לגבי הגובה, לגבי הגובה,

שרון דינור:

אנחנו ביקשנו להפוך בכלל את ה - , את מה שיש פה.

נועם סרי לוי:

להפוך, מה זאת אומרת? השתי קומות,

שרון דינור:

יש, כן, שתי קומות לדינוביץ, שהוא צר מאוד,

נועם סרי לוי:

שתי קומות (לא ברור) מאחורה.

שרון דינור:

ועד 3 קומות בצד השני,

נועם סרי לוי:

נכון. אז זה 3 קומות לפי, לפי התוכנית המע"ר מדובר על 3 קומות כלפי החצר של השוכנה, ושתי קומות כלפיה סמטה האחורית שהיא סמטה מאוד מאוד צרה. ובאמת ככה בעצם תכננתי את החתך, כמו שאתם רואים, יהיה 3 קומות, עם גג רעפים מעל, וכלפי החלק האחורי, יש נסיגה (לא ברור).

שרון דינור:

אני חושבת, אני רואה עכשיו שנשמט לנו משהו מהחוות דעת שזה באמת, כל התוספת הזאתי, היא לא טובה, זאת אומרת הבנייה המלאה כמעט על חצר, גם אפס במיקום הזה, כשזה לא אופייני פה

באזור הזה, וגם החסימה הטוטאלית של חזית לשימור היא לא טובה, אז צריך לתקן את זה, זה משהו ש - ,

נועם סרי לוי:

אבל שרון זה לא נכון, המדיניות היא שמה זה קו בניין אפס של 3 קומות,

שרון דינור:

אין לנו מדיניות, אין לנו מדיניות כזאת, במקרה אני גם הייתי מכותבי מע"ר צפון, סליחה, אבל אני פשוט הרבה זמן, אין לנו מדיניות למע"ר, זה לא נכון, זה לא כתוב בשום מקום, יש מקרים שבהם קו אפס הוא אופייני ולכן לצד שיש בו קו אפס, אנחנו מאשרים גם אפס. פה ממש ממש לא נכון.

יוחנן וייצמן:

מה?

שרון דינור:

זה, זהו.

נועם סרי לוי:

בכל הצד השני יצרנו קו בניין אפס, בכל הצד השני של החלקה.

שרון דינור:

הצד השני זה משהו אחר, לא הבנתי מה אתה אומר, כלפי החצר, אין לי אפיון של קו אפס, אבל אתה בכל מקרה בונה יותר מידי, אני חושבת שזה לא, שזה טעות, ממש טעות לעשות את זה.

נועם סרי לוי:

תראי, אחרית אי-אפשר לממש שמה בנייה, אם ככה.

שרון דינור:

אתה יכול לממש בנייה יותר צנועה.

נועם סרי לוי:

מה זה? את יכולה לראות שבסופו של דבר מדובר בגלל שהמגרש הזה הוא צר וארוך, מדובר שמה על 3 קומות כלפי החצר, ושתי קומות כלפי הסמטה, ובהתאם לזה, אני פעלתי, וגם בהתאם לזה, נבדקה התוכנית, התוכנית כבר כמה חודשים,

שרון דינור:

אני לא מדברת על הקומות פה, אתה יודע, וגם לא הגעת אלינו לתיאום, אז מה לעשות כאילו,

נועם סרי לוי:

לא, אבל כן הגעתי לתיאום עם תכנון עיר,

שרון דינור:

לא, למחלקה לשימור, קווי בניין לשימור, במחלקה לשימור, ולא נכנסת אלינו, ולא היית יותר טוב מכל אחד אחר שאתה מתלונן עליו.

נועם סרי לוי:

בסדר, לא, אבל הבנייה בוא נגיד, התכנון ללא שום קשר לנושא של השימור, כבנייה שעונה על המדיניות, התב"ע עונה למדיניות. עכשיו מבחינת השימור, אז אוקי, אז זה כבר סיפור אחר, כל הקטע של לכסות אלמנטים, את אומרת שהחזית מסתירה אלמנטים קיימים, זה לא מדויק, כי בסופו של דבר אני משלבת את זה, עם המבנה עצמו. את נכנסת למין סטה כזאת, שבסמטה הזאת יש גם חלונות מקוריים, אבל זה לא משהו שאת בעצם אני מצמיד, או מדביק בנייה על החזית הזאת, זה ההיפך, זה כן להפוך את האלמנטים המקוריים, לחלק מהאופי של המבנה, אז, הבניה הזאתי היא כן נבחנה בצורה מסודרת, זה לא שאני פה עשיתי איזה משהו על דעת עצמי רק, ההיפך. ביקשו ממני להוריד קצת את הגג רעפים, להצמיד אותה לחלק של אפס, הזווית של הגג נבחנה, שהיא בהתאם לזווית של הגג הקיים, שקיים היום, הכיוונים של השיפוע של הגג, הם כדי לייצר המשכיות של בנייה עתידית, גם לדיירים שנמצא בצדדים, כי גם הם יוכלו יום אחד יוכלו,

יוחנן וייצמן:

הגשת תוכנית צל לכל הטור?

נועם סרי לוי:

מה?

יוחנן וייצמן:

לא, תוכנית צל, ברקע.

שרון דינור:

נו באמת.

נועם סרי לוי:

לא עשיתי תוכנית צל, לא עשיתי תוכנית צל. אבל הבנייה מצד שמאל, אני יודע שהם גם, גם ביקשו להוסיף את זה לפי המדיניות, כי הם פנו אלי בבנייה.

שרון דינור:

מה זה בנייה מצד שמאל? מישו יכול להסביר מה זה בנייה מצד שמאל?

נועם סרי לוי:

כן,

יוחנן וייצמן:

אולי אתה יכול לקשקש לנו במפה?

נועם סרי לוי:

זה מבנה הרי טורי, אם מסתכלים על,

יוחנן וייצמן:

15, איזה מספר חלקה?

נועם סרי לוי:

רגע,

צפי שלף:

חלקה 29, לדון בה, כנראה 29.

שרון דינור:

אתה לא רואה?

אסנת יעקובוב:

הוא לא רואה.

נועם סרי לוי:

מצד צפון, מצד צפון, יש לנו את ה - , את, רגע שנייה, יש לנו אוקי, יש לנו את הבית כנסת, שזה הפינת.

שרון דינור:

איזה? מה הפינתי פה, את אורך הפינות?

נועם סרי לוי:

אם אני מכיוון החצר,

יוחנן וייצמן:

הצומת הזאת,

שרון דינור:

זה מה שאני שואלת, זה, זה,

יוחנן וייצמן:

חלקה 31 הוא מתכוון כנראה.

שרון דינור:

בוא נסתכל רגע ב - , הנה פה, זה הבית כנסת?

יוחנן וייצמן:

בפינתי, עם הגג עם השלוש זוויות.

שרון דינור:

זה הבית כנסת?

יוחנן וייצמן:

ככה זה נראה, זה בית כנסת הגג הזה?

נועם סרי לוי:

כן, כן, הפינתי.

יוחנן וייצמן:

כן, כן, את רואה לפי ה - ,

נועם סרי לוי:

כן,

יוחנן וייצמן:

הוא נראה בית כנסת, זה בסדר.

נועם סרי לוי:

כן,

שרון דינור:

אז מי פנה אליך בדיוק?

נועם סרי לוי:

פנו אלי מהצד השמאלי, גם הבית כנסת שייך למשפחה,

שרון דינור:

אין פה צד שמאלי, בוא נדבר בצפון דרום, מזרח מערב.

נועם סרי לוי:

פה יש בית כנסת, יש את המבנה שאנחנו מבקשים, והכניסה הבאה אחר כך זה,

יוחנן וייצמן:

מדרום.

צפי שלף:

29.

יוחנן וייצמן:

דרום.

שרון דינור:

בסדר, אנחנו, מה שנגיד לך, אני אגיד גם לו.

נועם סרי לוי:

כן, אז גם הם רוצים להמשיך את הגג הזה כהמשכיות, עכשיו זה ה - , בוא נגיד במקביל החלקה הסמוכה אליהם במקביל, רק שתדעו שהם מרימים שמה מגדל של 30 קומות, של 20 ומשהו קומות, זה נראה לי,

שרון דינור:

אוקי, ומה זה אומר? שגם אצלך נעשה איזה משהו כזה?

נועם סרי לוי:

לא, ההיפך, ההיפך,

שרון דינור:

מה הקשר?

נועם סרי לוי:

אני באתי לשמה בחלק, איך לא משמרים את השכונה, איך לא משמרים את השכונה, הדיירים כולם באים ומנסים, למה, למה אלה בעצם הדיירים ממתנים, כי באו אליהם בהצעה שהם יכולים להשתתף בהרמה של מגדל של 20 קומות. אמרתי להם - חבר'ה, אתם לא יודעים על מה אתם מדברים. וכשבדקתי, הופתעתי שבאמת מרימים שם מגדל של 20 קומות צמוד אלינו.

יוחנן וייצמן:

איפה?

נועם סרי לוי:

אבל לא זה (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

תספר לנו איפה, אני לא מכיר, אנחנו לא זוכרים.

נועם סרי לוי:

המגדל החלקה שפונה מתחילה להתקרב לרחוב יפו, שמה עכשיו מרימים שמה פרויקט מטורף, שאני לא יודע איך מקדמים דבר כזה, אבל,

יוחנן וייצמן:

ה – 10 קומות,

נועם סרי לוי:

שאנחנו,

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) אתה מתכוון של כוילל חב"ד של רוטניק, הפרויקט הזה?

נועם סרי לוי:

כן, כן. עכשיו אני כאדריכל שימור, מנסה להטיב זה, ואז באים ואומרים לי, על מה אתה מדבר? מרימים שמה קומות, של 20 קומות מה אתה, ואתה מדבר איתנו, ואני משכנע אותם להוריד 20 ס"מ מהגובה של הזה.

יוחנן וייצמן:

כן, המלצת מהנדס העיר בתוכנית הזאתי הייתה לעשות את כל הטור בגובה אחיד, מסוים. לא נכנס לפרטים.

נועם סרי לוי:

כן, כן,

יוחנן וייצמן:

הוועדה מחוזית בסוף לא קיבלה את זה,

עו"ד דני ליבמן:

אה, כן?

נועם סרי לוי:

אז אני לא יודע,

שרון דינור:

אבל הגובה אין לנו קונפליקט,

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

אנחנו פשוט ביקשנו להצליב את ה - , איפה,

יוחנן וייצמן:

הוא חושב, אבל שהוא צודק,

שרון דינור:

בסדר, זה אז מה? כאילו,

יוחנן וייצמן:

בסדר.

שרון דינור:

הוא גם הציע בינוי על כל החצר לדעתי, זה כאילו באמת משהו שהוא,

לורה ורטון:

לא סביר.

שרון דינור:

לא סביר בעיני, בשכונה כזאתי כשיש לה, מאופיינת בחצרות קדמיות.

נועם סרי לוי:

כן, אבל ההיגיון הוא לייצר את ההנמכה, כלפי החלק האחורי, כי זו סמטה קצרה, וכלפי החצר,

שרון דינור:

כן, אנחנו לקחנו את העיקרון הזה, פשוט הרחבנו אותו, הגדלנו אותו, כאילו ב - , כתבנו שמוצעת בנייה בן 3 קומות, שאינו תואם את המדיניות, יש להציע את הבינוי בגובה המתאים, 3 קומות בדופן הפונה למזרח, ועד שתי קומות בלבד, בדופן הפונה לדינוביץ', ואתה הצגת מין נסיגונת כזאתי, בגלל זה אנחנו חרדים.

נועם סרי לוי:

לא, הנסיגונת הזאת היא יותר מ - 3 מטרים בחלק הצר שלה, כי המבנה הוא טיפה, מגרש טיפה אלכסוני, והמבנה מתיישב, אבל 3 מטרים זה החלק, זה הנסיגה הקטנה ביותר, ונראה לי לגודל של ה - , תשמעו, אנחנו מדברים פה על מגרש קטן, אני חושב שה - , נתנו פה את המקסימום מבחינת היכולת לנצל, עם יצירת חצר פנימית בתוך המתחם, לבוא ולהקטין עוד מזה, זה כבר, זה כבר אין, זה כלום.

שרון דינור:

טוב, יכולה להיות, אני חושבת שהבנו, יש לכם עוד שאלות? סליחה שאני,

ציפי רון:

שרון, אני עדיין לא מבינה, למה אנחנו דנים, במקום כל כך חשוב בנייה, ככל חשובה, בלי תיק תיעוד? אני לא מבינה, אני לא יכולה להחליט,

עו"ד דני ליבמן:

איך זה קורה?

ציפי רון:

איך אפשר לדון? אנחנו לא רואים את הבניין, הוא לא הציג אותו,

צפי שלף:

עמידה בתנאי סף.

ציפי רון:

אנחנו לא רואים דברים הכי אלמנטאריים,

שרון דינור:

אני אגיד לכם משהו,

ציפי רון:

איך אנחנו דנים?

שרון דינור:

את יכולה לא לדון, אוקי, לא לדון, וידונו בלעדך.

ציפי רון:

זה יגיע לוועדה המחוזית,

עו"ד דני ליבמן:

לא, זה לא השאלה, השאלה היא איך, אני גם אמרתי לציפי, שברישוי למשל, יש תקנות, ואני נתתי חוות דעת שאתם דורשים, יש בתב"ע תיק תיעוד, הימים לא מתחילים להיספר, לפני שאתם מקבלים את התיק תיעוד.

יוחנן וייצמן:

זה רק אם התב"ע דורשת את זה,

עו"ד דני ליבמן:

כן, אבל פה, פה, יש לזה תקלה מערכתית פה, מוסדות התכנון צריכים,

שרון דינור:

אמרתי לכם שתכנון עיר אמרו לי שהם מתכוונים לדחות את התיק הזה,

עו"ד דני ליבמן:

לא לדחות.

שרון דינור:

הם ביקשו ממני לדחות אותו על הרקע שאין תיק תיעוד.

עו"ד דני ליבמן:

כן, אבל אני אומר דיברת שיש מקרים שתנאי סף דורשים תיק תיעוד, אז צריך ליצור מצב שלא נגיע למצב שעל היום, פה נמצא מר סרי, שרק השם שלו, אני אומר את השם שלו אני חושב על שימור, ואין בכלל תיק תיעוד.

נועם סרי לוי:

אני, אם זה יעזור שבשבועיים הקרובים, אני אעביר לכם את התיק תיעוד, אני אעביר לכם את התיק תיעוד,

שרון דינור:

איך זה יעזור? אם אני עושה, מקבלת החלטה עכשיו איך זה יעזור? זה לא יעזור.

נועם סרי לוי:

אין לכם שבועיים של מרחק זמן?

שרון דינור:

אם אני מורידה את התיק מסדר היום, הדיון הזה, אז יהיה מספיק זמן.

צפי שלף:

אבל הוא צריך להוריד גם במחוזית.

שרון דינור:

נכון,

נועם סרי לוי:

תראי, עוד פעם, תראו, אני פשוט לא מזמן אני עברתי תהליך דומה במבנה אחר בשכונה, ושמה התיק תיעוד נעשה מול הוועדה מחוזית, עכשיו אני לא, שמה יש,

עו"ד דני ליבמן:

עמיר שקד שהוא (לא ברור) היום ולא,

צפי שלף:

אם אתה מוריד את התיק מהמחוזית, אז יש זמן, אבל אם אתה לא מוריד, אז אין זמן, לא לנו, ולא,

שרון דינור:

תקשיב רגע, נועם, אנחנו נעשה רגע הפסקה, תתקשר לענבר גולשני, תשאל אותה, אם היא יכולה לדחות את זה בעוד שבועיים, בינתיים אנחנו נעשה מעבר על משהו אחר, ותודיע לי מה היא אומרת, בסדר? תתקשר אלי חזרה.

נועם סרי לוי:

טוב.

שרון דינור:

אנחנו נחכה לך עד סוף הדיון, תודה רבה.

נועם סרי לוי:

טוב, ביי, ביי.

שרון דינור:

ביי. איך אני מפסיקה את הדבר הזה?

יוחנן וייצמן:

כן,

צפי שלף:

איך? מה לעשות פה?

שרון דינור:

טוב, סליחה, אני ראיתי שכולכם כבר התחלתם להשתעמם, אז היה צריך לחתוך.

עו"ד דני ליבמן:

לא, אבל,

לורה ורטון:

גם כי זה מוזר, כי באמת קשה,

ציפי רון:

אי-אפשר, זה אי-אפשר,

עו"ד דני ליבמן:

שרון, גם כמחלקה, לפני שזה מגיע לכל ה - , הפורום הנכבד הזה, תנסו לעשות כל מה שעשינו עכשיו, לעשות את זה במחלקה.

שרון דינור :

ניסינו.

עו"ד דני ליבמן :

ואם זה לא הולך,

שרון דינור :

אמרנו לו, ביקשנו ממנו.

עו"ד דני ליבמן :

לא, מבחינת הוועדות.

שרון דינור :

מבחינת הוועדות, נכון, לא ביקשנו מהוועדה המחוזית.

יוחנן וייצמן :

המצב החוקי הוא כזה,

שרון דינור :

אני אגיד לך זה קצת גדול עלי, באמת אני אומרת את זה,

יוחנן וייצמן :

יש לי פתרון,

שרון דינור :

לא על כל תיק, כל מלכי ישראל, לא יודעת, על התיקים בשנלר, אני פונה לוועדה המחוזית, אבל הקטנים אני כאילו, לא תמיד מספיקה.

יוחנן וייצמן :

דרך אגב בתנאי סף,

ציפי רון :

אבל שרון, זה לא קטן.

יוחנן וייצמן:

שנייה אחת,

עו"ד דני ליבמן:

מה קורה עם תנאי סף?

יוחנן וייצמן:

בתנאי סף, אז מבנה שהוא לשימור, חייב להביא תיק תיעוד.

צפי שלף:

נכון,

יוחנן וייצמן:

הוא לפי התוספת הרביעית, או כל דבר אחר.

שרון דינור:

הוא לא, הוא לא מסומן.

עו"ד דני ליבמן:

זה מה שקרה,

יוחנן וייצמן:

הוא לא ברשימת שימור גם.

עו"ד דני ליבמן:

לא,

שרון דינור:

הוא ברשימה טנטטיבית,

עו"ד דני ליבמן:

רשימה מוצעת, אתה מבין? הוא לא בסטטוטורי,

יוחנן וייצמן:

זה לא, זה לא סטטוטורי.

עו"ד דני ליבמן:

יפה.

יוחנן וייצמן:

הוא לא היה צריך, אז הוא, לא,

עו"ד דני ליבמן:

זהו,

יוחנן וייצמן:

אז הם העמידו אותו בתנאי סף, בלי תיק תיעוד.

עו"ד דני ליבמן:

נכון, אבל כשזה מגיע לפה,

יוחנן וייצמן:

זה בסדר, זאת אומרת,

עו"ד דני ליבמן:

אתה מבין?

יוחנן וייצמן:

לא אכפו פה נהלים.

שרון דינור:

לא אכפו, הכול כשר, אבל באמת אנחנו מגיעים למצב שמישהו, הוא יודע שידרשו ממנו,

ציפי רון:

אבל שרון, רגע, כמו שכתוב כאן, הוא מופיע במתחם לשימור, בשכונה מסוימת, בכל האזור, האזור כולו לשימור,

צפי שלף:

הוא יודע,

יוחנן וייצמן:

יש חוק, אנחנו,

עו"ד דני ליבמן:

אבל המערכת הזאת של התנאי סף, זה מערכת, זאת מערכת טכנית כזאת,

יוחנן וייצמן:

שצריך למלא אותה וי איקס זה הכול.

עו"ד דני ליבמן:

ברגע, לא כתוב בתב"ע, תב"ע היא הוראת שימור, הוא עובר הלאה.

ציפי רון:

אז צריך להכניס רובריקה כזאת, ששמה זה דבר מחייב,

יוחנן וייצמן:

אז יש רובריקה שאומרת, ככל שקיים אתר מבנה לשימור לפי התוספת הרביעית, או שטח באזור לשימור, ע"פ תוכנית תקפה, זה הכול. ככל שזה לא המצב, אי-אפשר לחייב אותו.

ציפי רון:

אבל זה אזור לשימור,

יוחנן וייצמן:

אז את יכולה להתמודד לכנסת, ולהכניס את זה,

ציפי רון:

זה אזור לשימור,

עו"ד דני ליבמן:

אבל ציפי,

יוחנן וייצמן:

לא,

עו"ד דני ליבמן:

(לא ברור) בירושלים זה אזור לשימור,

יוחנן וייצמן:

לא, זה אזור לשימור לא ע"פ תוכנית,

עו"ד דני ליבמן:

לא עובדים ככה.

יוחנן וייצמן:

תוכנית זה תוכנית, תב"ע אושרה, זה הכול.

עו"ד דני ליבמן:

נדון כמה שיותר מהר ברשימת השימור,

יוחנן וייצמן:

נחליט אם לאשר את זה או לא, וזהו. אני לא,

לורה ורטון:

בסדר, אין בעיה.

עו"ד דני ליבמן:

אני חושב ש - ,

יוחנן וייצמן:

כן,

ציפי רון:

הוא נכלל ברשימת שימור מוצעת, אז יכול להיות שאת הרשימות שימור מוצעות, עד שהם משלימים את הפרוצדורה, שהופכים את זה לסטטוטורי, סופי, צריך להכניס גם את אומרת הרשימת שימור מוצעת, זה הכול.

יוחנן וייצמן:

כן,

ציפי רון:

שזה יהיה ברור, בגלל שצריכה לבוא לידיעת הנוגעים בדבר,

יוחנן וייצמן:

כו,

ציפי רון:

אחרת אנחנו נאבד את העיר. אין בעיה.

יוחנן וייצמן:

או נאשר את רשימת השימור.

ציפי רון:

אפשר גם וגם.

שרון דינור:

היא אמרה,

ציפי רון:

או שאתה מאשר את רשימת השימור,

לורה ורטון:

אז אנחנו ב - ,

ציפי רון:

(לא ברור) יותר זמן, אז שייכנס ברשימת הטנטטיבית, שזה יהיה ידוע, ושיתייחסו לזה, כאילו שזה דבר גמור. אחרת אנחנו מאבדים את העיר. עכשיו זה לא, אל תגידו זה לא אזור תיירותי, אז אזור תיירות מעין כמוהו, זה אזור שזה כלכלה של העיר, גם, אז איך אפשר לזלזל בזה ככה?

יוחנן וייצמן:

תתמודדי לכנסת, תשני את החוק.

ציפי רון:

אני לא אגיע לכנסת לשנות את החוק, אני הייתי ברגע שחוקקו אותו, ואני יודעת כמה זה היה קשה, אז אני לא חוזרת על הטעות הזאת עוד פעם לבוא לשם. ובמקרה הייתי בדיון שאישרו את החוק הזה, ובאמת אני אעשה הכול כדי לא לחזור על זה,

צפי שלף:

אז בואו נעשה בינתיים את התיק הבא.

שרון דינור:

הוא בודק רגע,

לורה ורטון:

9 ירד מסדר היום.

שרון דינור:

אנחנו עכשיו ברשימות השימור,

אסנת יעקובוב:

לא, יש את,

ציפי רון:

אז הורדנו את,

שרון דינור:

עמק רפאים,

ציפי רון:

אז הורדנו את זה מהדיון. נכון?

עו"ד דני ליבמן:

כרגע,

יוחנן וייצמן:

עמק רפאים לא נכנס?

שרון דינור:

לא הזמנתי אותו, כי, איפה אנחנו רואים את זה אבל? כן, מה שקרה היה שבפעם קודמת היה פה
אדריכל פרי חמם,

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

בעמק רפאים 61, אם אתם זוכרים את הדיון, הטענה המרכזית שלנו הייתה לא לגבי העיצוב שלו, שסך הכול בניואנסים כאילו היה לנו, הטענה המרכזית הייתה, אני רוצה רגע לפתוח, רגע. קארין נכון, עמק רפאים, רשומה אחרון פה,

יוחנן וייצמן:

כן.

ציפי רון:

אנחנו עכשיו מגיעים ל – 10?

שרון דינור:

ל – 10.

לורה ורטון:

ל – 10, עמק רפאים,

אסנת יעקובוב:

עמוד 26.

ציפי רון:

נתקעתי (לא ברור) בזה. נופי שנלר, זה תמיד נחמד.

יוחנן וייצמן:

כן, זה ירד, אנחנו לא דנים,

שרון דינור:

לא, לא,

ציפי רון:

אני נזכרת באציק.

יוחנן וייצמן:

הוועדה המקומית לא הסכימה לאשר את התוכנית הזאת,

שרון דינור:

מה? את מה?

ציפי רון:

את שנלר?

עו"ד דני ליבמן:

לא, לא, רגע, רגע, עכשיו מלכי ישראל, אתה מדבר,

יוחנן וייצמן:

כן, אני מדבר מלכי ישראל, הוועדה המקומית לא הסכימה לאשר את התוכנית, שלחנו אותו לעשות קצת שיעורי בית. אני כתבתי גם, לכולם את הפרטים,

ציפי רון:

כן, כן, ראיתי. יוחנן,

יוחנן וייצמן:

יכול להיות שהוועדה המקומית לא תתנגד לבנייה בצורה מכובדת מעל ה - , מעל המבנה לשימור, ושיציג את זה בצורה יפה, בצורה.

שרון דינור:

אני לא הבנתי זה היה אצלנו בדיון?

יוחנן וייצמן:

זה לא היה, זה היה בוועדה מקומית בדיון.

שרון דינור:

למה זה לא עולה אלינו, למה ביקשנו להוריד את זה?

יוחנן וייצמן:

את מה?

שרון דינור:

מלכי ישראל.

יוחנן וייצמן:

כי הוועדה מחוזית לא אישרה את זה, אז ביקשו ממנה תוכנית מתוקנת, שיגיש אותה.

שרון דינור:

למה אנחנו לא מביאים לדיון את ה - , אם יש לנו פרק זמן עד להביא להמלצה, למה אנחנו לא מעלים את זה?

עו"ד דני ליבמן:

לא, תהיה תוכנית אחרת,

יוחנן וייצמן:

התוכנית ההיא, מבחינת הוועדה המקומית ז"ל.

שרון דינור:

איזה? מלכי ישראל?

יוחנן וייצמן:

מלכי ישראל, כן.

עו"ד דני ליבמן:

והמחוזית קיבלה את זה שזה ז"ל?

שרון דינור:

עם ה - 3 חלקות?

יוחנן וייצמן:

כן,

עו"ד דני ליבמן:

והוועדה מחוזית קיבלה את זה, שזה ז"ל.

יוחנן וייצמן:

מה?

חיים כהן:

אני הורדתי את זה במחוזית.

יוחנן וייצמן:

לא, מקודם, היא לא קיבלה את זה עד שזה ז"ל.

חיים כהן:

לא, וזה היה משובץ בוועדה הנקודתית, אני ביקשתי להוריד את זה,

עו"ד דני ליבמן:

והוא מוכן להביא תוכנית אחרת?

ציפי רון:

עכשיו הם יגישו,

חיים כהן:

כן,

יוחנן וייצמן:

הוא מבין שהוא צריך תוכנית אחרת.

עו"ד דני ליבמן:

תקבלי תוכנית אחרת נדון בה פה.

שרון דינור:

אז כן נדון בה?

יוחנן וייצמן:

ברור.

עו"ד דני ליבמן:

כן, כשהיא תשופץ.

ציפי רון:

תהיה תוכנית חדשה בהתאם לשימור,

יוחנן וייצמן:

אני שאלתי אותו לא בהתאם לשימור, בהתאם להנחיות הוועדה המקומית.

שרון דינור:

אוקי, רגע,

ציפי רון:

בהתאם למי?

יוחנן וייצמן:

להנחיות הוועדה המקומית,

אסנת יעקובוב:

זה נכון, לא?

שרון דינור:

למה אתה לא מפנה לוועדת שימור גם?

יוחנן וייצמן:

ברור זה יגיע לשימור,

שרון דינור:

בסדר.

עו"ד דני ליבמן:

זה יגיע, זה יגיע.

שרון דינור:

אוקי, רגע, תראו רגע, בוא נחזור רגע לעמק רפאים, עמק רפאים, תראו, החזית סך הכול,

יוחנן וייצמן:

תתלו על מסך,

אסנת יעקובוב:

לא, כי,

ציפי רון:

על מה אנחנו מדברים עכשיו?

עו"ד דני ליבמן:

עמק רפאים 61.

שרון דינור:

אני חוזרת,

עו"ד דני ליבמן:

זה היה פה בדיון,

אסנת יעקובוב:

עם הרשת הזאת.

עו"ד דני ליבמן:

את פרי חמם.

שרון דינור:

אין לנו יותר זום, נכון? אז אפשר.

אסנת יעקובוב:

לא, רגע, אבל הוא חוזר גם?

שרון דינור:

מי? נועם, לא צריך,

יוחנן וייצמן:

נועם לא חוזר תבדקי איתו, אז תגידי לו מה החלטנו.

שרון דינור:

הוא ידבר איתי,

יוחנן וייצמן:

רגע מה החלטנו בנושא של נועם,

עו"ד דני ליבמן:

הוא יתקשר.

שרון דינור:

הוא יתקשר אלי.

אסנת יעקובוב:

אז אני מתנתקת.

שרון דינור:

כן, כן.

יוחנן וייצמן:

בנושא של נועם יש לנו גם סוגיות שבאיזה מהמקומות, אני הבנתי למה הוא חותר, זאת אומרת, שהוא רוצה את זה, את הבינוי בצד הזה, ולא בצד הזה. בלי קשר מעל החצר, או לא מעל החצר, זה.

צפי שלף:

הוא לא מקשיב לך.

ציפי רון:

היה שם גם משהו עם חומרי בנייה.

יוחנן וייצמן:

דרך אגב, אני חושב שהוא טועה, ה – 20 קומות, ה – 10 קומות שהוא קרא לזה 20, זה לא ב - , בלוקש, זה לא באטרייה שלו.

שרון דינור:

תיכף אני מסתכלת, זה פה. אתם לא רואים את הזה.

אסנת יעקובוב:

רפאל, אתה יכול לבוא בבקשה?

שרון דינור:

ממש צמודים אליו, ממש בצד השני של דינוביץ,

יוחנן וייצמן:

לא בטור שלו.

שרון דינור:

לא בטור שלו, בטור צמוד אליו.

יוחנן וייצמן:

כן, כן,

שרון דינור:

זה מרחק כל כך קרוב שבאמת,

יוחנן וייצמן:

לכן אני מבין גם למה השכנים חושבים, אבל לאשר שם את הכול 10, זה בוודאי לא לעניין.

שרון דינור:

הוא גם לא מבקש 10, זה לא,

עו"ד דני ליבמן:

מה שקרה, רחוב יפו 10,

יוחנן וייצמן:

כן,

עו"ד דני ליבמן:

עכשיו אתה בא בית ליד, ליד הבית הזה,

יוחנן וייצמן:

כן, נכון,

עו"ד דני ליבמן:

פה,

יוחנן וייצמן:

אבל זה מדיניות הרק"ל אבל,

שרון דינור:

זה זה,

עו"ד דני ליבמן:

אבל ככה אתה מתקדם, אתה,

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) מדיניות הרק"ל,

ציפי רון:

כמו דומינו.

עו"ד דני ליבמן:

כן, אתה גומר את כל השכונה.

שרון דינור:

ככה, אני רוצה להגיד,

יוחנן וייצמן:

זה הבניין הזה,

שרון דינור:

אני רוצה להגיד כמה מילים, קודם כל אחרי הדיון הוא שלח לי את ההדמיה הזאת, ההדמיה בעיני מאוד יפה. אני שאלתי אותו למה הוא לא הראה לנו את זה בדיון, הוא אמר לי שכחתי, איך שוכחים את הדבר הכי יפה, שכחתי. כאילו הוא היה מרוכז במשהו אחר, תיכף אני אראה לכם מה הוא היה מרוכז, בסך הכול אני חושבת, אם אתם זוכרים היה לנו פה דיון, עם המרפסת העגולה הזאתי משתלבת, או לא, אני חושבת שזה דיון בקטנה, החומר בפנים, שהוא חיפוי דמוי עץ, אז אנחנו נעבוד איתו על חיפוי לא דמוי עץ, אז סך הכול, הבינוי, אני די מרוצה ממנו,

חיים כהן:

(לא ברור) ביקש.

שרון דינור:

כן, נכון, בסדר, בוא, אני חושבת גם כן שזה לא נורא נורא, צריך לראות שזה לא, אם אתם זוכרים שאנחנו נוסעים איפה,

יוחנן וייצמן:

זה לא בניין כדורי, זה מה שאנחנו רוצים,

שרון דינור:

וגם כשנוסעים מול המלונות, לכיוון הרצל יש בניין שגם של פרי, שאני מאוד אוהבת, שהיה לו את המזגנים בחוץ, ועשה להם חיפוי בסוף, והחיפוי הוא קצת גס מידי, זה באמת ניואנסים, עזבו, זה אני

אעבוד עלי עד, עד הסוף כאילו בזה. איפה נמצאת הדרמה מבחינתו? וזה מה שאמרתי שאני אדבר עם תכנון עיר, רגע, אני מחכה שזה יעלה.

צפי שלף:

הגישה של המערכות.

שרון דינור:

לא, מה שאנחנו אמרנו, אני מחכה שזה יעלה.

ציפי רון:

אמרנו לא מעקות מזכוכית.

שרון דינור:

לא, זה הוא לא עשה מעקות מזכוכית.

ציפי רון:

יש שם זכוכית, כן.

שרון דינור:

תני לי רגע,

ציפי רון:

זכוכית, תסתכלי למעלה, לפני, מתחת ל - ,

שרון דינור:

בסדר, לא (לא ברור), אתם רואים שכל הקומות האחרות הם לא מזכוכית, נכון, רואים את זה,

ציפי רון:

כן, כן, הכול זכוכית.

שרון דינור:

גם שימו לב שיש פה משהו באמת מיוחד, אתם יודעים מה הוא עשה, פה משהו מיוחד, לא עשה איתו מינימום שכל הזמן עושים בשחור, עשה אותו בשמנת, זה נראה מדהים בעיני.

ציפי רון:

והוא עשה חלון כאן חלון תרמומטר לאורך המדרגות, ממש מכאיבה לבנייה.

שרון דינור:

למה זה לא עולה? העניין הזה. רגע.

עו"ד דני ליבמן:

שיש לו חוס גבוה מאוד,

ציפי רון:

מאוד.

שרון דינור:

עשינו בסיוור,

ציפי רון:

היקים היו קמצנים.

שרון דינור:

רגע, אז אני אחזור, אני יכולה להסביר לכם את זה.

ציפי רון:

יש בתל – אביב טרמומטר. עכשיו מזה עושה בתל – אביב?

לורה ורטון:

מה עושים?

ציפי רון:

הורסים בתל – אביב חופשי, בונים את הבתים בתמ"א/1,

שרון דינור:

תראו, רגע, אני אנסה להראות לכם פה, מה שהוא ביקש, היה פחות או יותר ככה, כאן עד אפס, עד אפס, אוקי, כאן, ככה, כן, הרחבה, הרחבה, וכאן, עשה,

ציפי רון:

בקו אפס,

שרון דינור:

עד אפס, אוקי, אני מנסה להראות לכם עד שיפתח לי, אני לא יודעת למה זה לא נפתח. מה שאנחנו ביקשנו ממנו, רגע, נועם סרי לוי, יש תשובה? כן. מה היא אמרה? אוקי, אוקי. אבל איך, את זה צריך לעשות אחרי הדיון, ממש מצחיק. אוקי, בסדר. טוב, טוב, בסדר, אני לא, אני הוספתי לזה את המשפט שאמרתי לך שנשמט, לא מקובל עליך. עכשיו לגבי החצר, להשאיר חצר. טוב. ביי.

צפי שלף:

זה בזום.

שרון דינור:

נועם מעדכן בוועדה מחוזית לא מסכימים,

לורה ורטון:

לא מסכימים מה?

שרון דינור:

הוא לא הצליח לתפוס, לא את דן ולא את ענבר גולשני, הם רוצים להוריד מדיון, הוא אמר, שחוות הדעת שלו, כמו שכתבנו אותה מקובלת, חוץ מהסעיף הזה שנשמע, שאמרתי לכם לגבי הבינוי, כל החצר, בלי לשמור בחלק מהגינות, אז את זה הוספתי עכשיו. עכשיו מבחינתי אפשר לאשר את זה ככה,

יוחנן וייצמן:

אז בוא נדון רק בנושא של החצר, אני כן הייתי, אני באמת מה שאני חושב, אני לא אומר שהוא יעשה את זה, אבל שיהיה איזה תוכנית צל לבלוק הזה.

שרון דינור:

מי יעשה את זה? סליחה, אני אעשה את זה? תכנן עיר יעשו את זה? כאילו, מה?

יוחנן וייצמן:

אני לא יודע, אבל, אתה לוקח בלוק, מתכנן אותו, בוא, בוא נהיה בני אדם.

ציפי רון:

אני רוצה גם לשאול לגבי סעיף 5 שמופיע כאן, יש לקבל אישור לפרט חיפוי מוצע קשיעעח, ומערכת הגווניים המוצעת, מה זה?

שרון דינור:

רגע, אני חושבת,

ציפי רון:

אני לא רוצה להיות תל – אביב.

שרון דינור:

איפה? באיזה תיק? סליחה. עמק רפאים או ב - ,

צפי שלף:

איזה חום.

שרון דינור:

את בעמק רפאים?

ציפי רון:

לא, לא, לא, כן,

שרון דינור:

לקבל כן, בסדר,

ציפי רון:

עמק רפאים כן, עמק רפאים,

שרון דינור:

כן, אנחנו רצינו, בסדר,

ציפי רון:

סעיף 5,

יוחנן וייצמן:

דקה, דקה, את רוצה בוא נחליט בוא, שמי שיקרא את התמליל עוד 100 שנה, יבין על מה אנחנו מדברים.

ציפי רון:

אני מדברת על סעיף 5 קירות,

יוחנן וייצמן:

את מדברת על עמק רפאים, אנחנו היינו שנייה עם,

עו"ד דני ליבמן:

צריכים לסיים את,

ציפי רון:

אנחנו עכשיו על שנלר?

עו"ד דני ליבמן:

נבון.

יוחנן וייצמן:

לא שנלר, אנחנו על,

עו"ד דני ליבמן:

עכשיו חוזרים לנבון.

יוחנן וייצמן:

על נבון.

ציפי רון:

חוזרים לנבון.

לורה ורטון:

לנבון,

עו"ד דני ליבמן:

כן,

יוחנן וייצמן:

כן, כי הוא חזר אלינו שהם,

ציפי רון:

שמה?

יוחנן וייצמן:

נראה לו,

עו"ד דני ליבמן:

שהמחוזית לא דוחה.

לורה ורטון:

שהם יקבלו,

יוחנן וייצמן:

לדעתי הוא טועה, והם כן ידחו את זה,

שרון דינור:

הוא דיבר עם מישהי בשם ברברה, אני לא מכירה.

יוחנן וייצמן:

זאת אומרת היא אחת שלא,

חיים כהן:

מתי זה מגיע?

יוחנן וייצמן:

זה לא מגיע עדיין, זה לא משובץ. זה לא משובץ.

שרון דינור:

אני חושבת שהוא חייב, חייב, חייב לעשות את ה - , להוריד את הדבר הזה, את הבינוי פה, לחלוטין, אוקי, וכאן לייצר את הנסיגה לפחות עד לכאן, כדי להשאיר את החצר הקדמית, המאוד מאוד יפה שיש שמה.

לורה ורטון:

כן,

שרון דינור:

זה לא איזה משהו שהוא חריג מה שאני אומרת.

ציפי רון:

זה חצר אופיינית, זה חצר,

יוחנן וייצמן:

אפשר לראות את התצ"א? אני בסדר,

לורה ורטון:

אני איתך, אני חושבת,

יוחנן וייצמן:

אני איתך, תסבירי לי שזה עובד עם התצ"א.

ציפי רון:

יש לי בקשה אליכם, אם אפשר. אני מבינה ממה שאת אומרת שהמחוזית לא מוכנה לדחות את הדיון?

צפי שלף:

הם לא השיגו את האיש שיכול,

יוחנן וייצמן:

את ה - , כן, הוא מצא פקידה בדרג שלא יכולה להתחייב.

ציפי רון:

אני מציעה שתצא פנייה רשמית מסודרת לוועדה המחוזית, לא לעקוף באזורים לשימור בדיון, את דיוני וועדת השימור. וועדת השימור לא דנה, כי לא הוגש החומר. לא בלל שוועדת השימור התפתלה, אז אם קרה שהיה, מגיש התוכנית דילג, וסילף, ולא הגיש חומר,

לורה ורטון:

שידעו.

ציפי רון:

זה לא אומר, שצריך לדלג על וועדת השימור, וגם זה מגיע גם בלי החומר לוועדה המחוזית, זה לא תקין, זה לא ראוי, וזה בניגוד לחוק.

יוחנן וייצמן:

אבל מה לעשות שזה לא בניגוד לחוק.

חיים כהן:

זה לא בניגוד,

ציפי רון:

זה כן בניגוד לחוק,

יוחנן וייצמן:

אבל בדקנו כבר,

ציפי רון:

התוספת הרביעית,

חיים כהן:

זה לא בניגוד לחוק,

יוחנן וייצמן:

אבל הבניין הזה לא, הוא לא בתוספת הרביעית.

חיים כהן:

ודבר שני, אני אגיד לכם, בניגוד או לא בניגוד לחוק, מה שאני אגיד לך, הוועדה מחוזית יש לה נציג שימור בשבילה, זהו, מה, זה לא חוכמה לתקוף ככה,

ציפי רון:

אל תפקיד,

חיים כהן:

לא, אז מה שצריך, אז יכול לבקש בלי (לא ברור), בבקשה, מאגף השימור, לגשת לספר מה הסיפור, ולכן אנחנו מבקשים לא לדון בזה, מאוד פשוט.

ציפי רון:

אבל וועדת השימור, היא וועדה סטטוטורית, לפי החוק, זה לא וועדה וולונטרית, זה וועדה סטטוטורית, אז זה שיש להם אי – שימור זה לא מיתר את הצורך בדיון בוועדה הסטטוטורית.

יוחנן וייצמן:

זה לא,

עו"ד דני ליבמן:

מה שהם עשו בוועדה המחוזית, הם קבעו את החוק שאת היית שותפה לו, היה כתוב שם שוועדת שימור תוך שנתיים תכין רשימת שימור, אם יצאו מהנחה שאחרי שנתיים יש רשימת שימור,

ציפי רון:

לא,

עו"ד דני ליבמן:

מה שלא ברשימת שימור, הם לא דורשים,

ציפי רון:

מיום הקמתה, לא כתוב מתי צריך להקים אותה,

עו"ד דני ליבמן:

היו, הם שאלו מתי הוקם בירושלים,

ציפי רון:

אוקי,

עו"ד דני ליבמן:

אמרו לפני 10 שנים,

ציפי רון:

עדיין,

עו"ד דני ליבמן:

אמרו יופי, אז גמרתם את הרשימת שימור, ועכשיו מה שלא מופיע להם ברשימת שימור,

חיים כהן:

נכון,

ציפי רון:

אוקי,

עו"ד דני ליבמן:

המערכת, אבל היא ממשיכה הלאה.

ציפי רון:

האזור הזה, האזור הזה מיועד לשימור,

עו"ד דני ליבמן:

כולם צודקים.

יוחנן וייצמן:

אני לא יודע,

עו"ד דני ליבמן:

אני חושב שכולם צודקים.

יוחנן וייצמן:

מעניין איך על החלקות יקבלו כזה? תעלי את הכול,

ציפי רון:

עדיין, עדיין,

שרון דינור:

הנה, מה? הנה.

יוחנן וייצמן:

הלאה, הלאה, תעלי את זה תלכי לרחוב יפו חלקם,

שרון דינור:

פה אפשר הדבר הזה,

יוחנן וייצמן:

לא ילך,

שרון דינור:

כאן יש,

לורה ורטו:

אבל,

ציפי רון:

לא, שהחומר לא מגיע לפה,

לורה ורטון:

כן, כן,

ציפי רון:

אנחנו לא דנים כי אין לנו חומר.

יוחנן וייצמן:

אי-אפשר לחייב אותם, נו באמת.

לורה ורטון:

לא, אפשר להגיד,

ציפי רון:

קודם כל אפשר (לא ברור),

יוחנן וייצמן:

אנחנו יכולים להחליט שאנחנו לא דנים, וזה בסדר,

ציפי רון:

אבל אפשר,

יוחנן וייצמן:

אבל אתה לא יכול לחייב שום וועדה אחרת, לא,

ציפי רון:

לא לחייב, לא לחייב.

לורה ורטון:

אפשר לפנות לוועדה המחוזית ולהגיד, לא יכולנו לדון בזה, כי לא הגישו תיק תיעוד, ולכן אנחנו מבקשים,

יוחנן וייצמן:

המבנים האחרים,

לורה ורטון:

וגם אתם לא תדונו,

ציפי רון:

נכון,

יוחנן וייצמן:

ואז הם יענו, או שהיו חייבים,

שרון דינור:

אני רוצה להגיד משהו, אוקי, אני רוצה להגיד משהו שהוא לא אופייני, אוקי,

לורה ורטון:

כן,

שרון דינור:

לממונה לשימור, במקרה הזה אני מרגישה שיש לי את הידע, בשביל להחליט החלטה, זאת אומרת יש מקרים אחרים שהם מאוד מאוד חורים לי, ואתם יודעים את זה שאני לא יודעת, לא יודעת, ההוא מבית חנינה שהתעצבנתי, לא העביר לי אפילו תמונה, כאילו לא העביר לי כלום, אפילו לא תמונה חיצונית, פה יש לי איזה משהו כאילו, גם עשינו סיור מבחוח לשמה, וגם יש את התמונות שהוא העביר לי,

לורה ורטון:

והשאלה היא רק לגבי דברים אחרים,

שרון דינור:

אז אני מרגישה שכאילו,

יוחנן וייצמן:

אפשר להתקדם להחלטה,

שרון דינור:

שאפשר להתקדם להחלטה, כאילו, אם אתם מסכימים עם ההחלטה, וההוא הסכים, ונשאר לנו רק הנושא הזה. והנושא שאתם אומרים הוא מאוד מאוד חשוב, ואני מציעה שבכל מקרה נציף אותו, אבל לאו דווקא בהקשר של התיק הספציפי הזה, הייתי (לא ברור) אותם ואומרת להם, חבר'ה,

לורה ורטון:

(לא ברור) שלנו, עם ה - ,

יוחנן וייצמן:

לא, אנחנו צריכים לעשות את התפקיד שלנו, עו"ד ליבמן אמר את זה בצורה הכי פשוטה.

לורה ורטון:

זה לא תלוי בנו, זה לא תלו בנו.

יוחנן וייצמן:

זה תלוי בנו, אנחנו הוועדה, תאשרי, או לא,

ציפי רון:

שאלה, שאלה,

לורה ורטון:

לא, אבל אין לנו את החומר, אין לנו,

ציפי רון:

שאלה, למה אנחנו, למה אי-אפשר,

יוחנן וייצמן:

לא, אבל לאשר רשימת שימור, אנחנו יכולים מחר, מה?

ציפי רון:

אז אנחנו עושים,

לורה ורטון:

אנחנו עושים כל הזמן,

יוחנן וייצמן:

בסדר,

ציפי רון:

אז אני שואלת שאלה, עד שאנחנו משלימים לעבוד על כל העיר, אנחנו די קרובים לזה כבר, אבל עדיין לא השלמנו את זה, יש לנו כאן מקרה ספציפי,

יוחנן וייצמן:

ואנחנו כפופים לחוק.

ציפי רון:

למה אי-אפשר בכל זאת להוציא פנייה כזאת לוועדה המחוזית? ירצו, הם לא, אתם אומרים שהם לא חייבים לקבל את זה,

יוחנן וייצמן:

אני עושה צחוק מעצמי.

ציפי רון:

שתהיה הצהרה מטעמנו בעניין,

יוחנן וייצמן:

אני לא אעשה צחוק מעצמי.

ציפי רון:

מה תראה לי?

יוחנן וייצמן:

אני לא אעשה צחוק מעצמי.

ציפי רון:

אתה אומר אם תוציא להם פנייה כזאת,

יוחנן וייצמן:

יגיד לי תאשר דבר, תאשר את הרשימות, מה את רוצה מהחיים שלנו? תעשה את תפקידך, אנחנו נעשה את תפקידנו.

לורה ורטון:

אני חושבת שזה טעות לא להתעמת איתם מידי פעם, אבל,

יוחנן וייצמן:

בינתיים לא (לא ברור) המבנים שמה ברחוב, נכון?

לורה ורטון:

מה?

שרון דינור:

יש כן,

יוחנן וייצמן:

לא התב"ע היא,

שרון דינור:

שזה (לא ברור) אושרה שמה.

ציפי רון:

לא שמעתי.

שרון דינור:

הראיתי לכם את מצב התוכנית המאושרת, זאב ארד, ייעודי קרקע תסתכלו, מה שאושר זה זאתי, מה שצבוע פה זאת, זאת, זאת, זאת,

צפי שלף:

זה לא מעט.

שרון דינור:

לא אושרה בנתח הזה של ה - , שמייצר את החצר מהזה.

יוחנן וייצמן:

עוד פעם תגידי מה את זה,

צפי שלף:

הנה כל הכתומים.

יוחנן וייצמן:

כל הכתומים זה תב"עות חדשות, ואיך הם אושרו?

שרון דינור:

מה זה?

יוחנן וייצמן:

אנחנו פה, שני, לא, אבל בבלוק הזה אושר רק,

שרון דינור:

רק, רק זה,

יוחנן וייצמן:

זה הבניין הגדול שנמצא על הרכבת, נכון? זה הבניין של גברת יעל חיון,

שרון דינור:

כן,

יוחנן וייצמן:

מה אושר פה? זה – 30 קומות שהוא מדבר, זה אושר כאן, כאן בערך נכון? על דינוביץ'?

שרון דינור:

לא, פה, מה שהוא דיבר עליו אושר פה, פה ופה.

יוחנן וייצמן:

פה, כעת בסדר, כעת זה בסדר. כעת אנחנו (לא ברור), את המקום.

שרון דינור:

כן,

יוחנן וייצמן:

מה אושר פה? באיזה צורה? בואו ננסה.

שרון דינור:

פה אושר, הוא לא אותו דבר, מבחינת הקומות אין לנו עניין, עוד פעם ופה הוא לא אותו דבר, כי הבניין ההיסטורי הוא עד לאפס. כן? אני לא יכולה להשוות אותו לזה,

שרון דינור:

הוא לא,

ציפי רון:

מה שאושר,

שרון דינור:

לא היה לו חצר,

ציפי רון:

בניין שכל הזמן הלך וגדל, וגדל, וגדל, זה הבניין שבסוף הגיע ליעל, עם החלקה של יעל, והוא כל הזמן גדל ובנו אותו בסוף, בלי שום קשר לתוכניות הראשוניות שאושרו, אם אני זוכרת נכון, איך אומרים? מבלי לפגוע בזכויות.

שרון דינור:

הנה פה, כן אני רואה שכן שמרו על קווי הבניין של החצר, בוא נראה רגע,

יוחנן וייצמן:

איפה?

צפי שלף:

ומי ששאל,

יוחנן וייצמן:

בטור שלנו?

שרון דינור:

תסתכל רגע, מה היה שמה, אם אני מסתכלת,

יוחנן וייצמן:

אם קבענו חצרות, פה ופה, לא שמרנו, זה ה - ,

שרון דינור:

לא, את זה לא,

צפי שלף:

זה אירוע אחר, לך יש עץ.

שרון דינור:

זה (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

לא, כי יש שמה חצר, מה?

צפי שלף:

יש לך עץ.

יוחנן וייצמן:

יש עץ?

צפי שלף:

לך, פה בנבון.

שרון דינור:

כן, שאמרנו חצר מאוד עמוקה, אתה לא, אני מניחה שאתה לא תרצה ללכת לעומק הזה. כל זה נשמר, אתם רואים? כל הדבר הזה נשמר.

יוחנן וייצמן:

אז בסדר, אז בואי, אז גם פה,

שרון דינור:

בסדר, זה מה, תראו זה מה שאמרתי, מה? מה כתבתי?

יוחנן וייצמן:

בסדר, אני לא יודע מה אמרת, בואו, ננסה להיצמד להחלטות.

שרון דינור:

הבינוי מלוא החצר, אינו מקובל, אינו אופייני, יש לשמר חלק מחצר קדמית, לא כתבתי לאיזה עומק, השארתי את זה פתוח, רק החזית ההיסטורית, עץ בוגר לשימור. זה זה הכול, אז בוא, אני מציעה, רגע נועם סרי לוי. נועם, לא סיימנו איתך עדיין? מה קורה? די הוצאנו החלטה.

ציפי רון:

תקריאי מה שכתבת שמה, אני לא רואה כלום.

לורה ורטון:

היא בטלפון שנייה,

ציפי רון:

אני מסתייגת.

שרון דינור:

(מדברים בטלפון עם נועם סרי לוי) הם על קו בניין אפס לדונם, ושמנו לב, אבל, כן, זה לא מה שהתוכנית שלך אמרה. לא, מדידה שלך, לא, לא, זה פשוט, לא נכון, אני מסתכלת, אני מסתכלת אנחנו מסתכלים, רגע, הוא טוען שכולם על קו אפס פה, אבל לא כולם על קו אפס, וגם התוכניות שכן אושרו כמו של זאב ארד בהתחלה, גם אולצו לשמר שמה חצר.

יוחנן וייצמן:

לא משנה, בוא ניצמד למה שהוחלט.

שרון דינור:

תודה רבה, ביי. אוקי,

יוחנן וייצמן:

אם הוחלט שם לשמר, אז אנחנו,

שרון דינור:

בסדר.

יוחנן וייצמן:

צריך ללכת (לא ברור),

שרון דינור:

יללה.

אסנת יעקובוב:

את צריכה עוד להוסיף את הסעיף (לא ברור) שיש,

שרון דינור:

אז הוספתי, לא, לא הוסיפו לא.

יוחנן וייצמן:

לא, פה זה זה בניין נמוך, אין פה,

שרון דינור:

לא,

יוחנן וייצמן:

(לא ברור).

ציפי רון:

אני מציעה בכל זאת,

שרון דינור:

אני שיניתי, רק כתבתי את זה,

ציפי רון:

מה כל כך בהול לנו? אני מציעה בכל זאת לחכות עד הוועדה הבאה, הוא יגיש את החומר, אנחנו לא דוחים את זה לנצח נצחים.

יוחנן וייצמן:

הנה, נתנו לו פה הנחיות מספיק,

שרון דינור:

אני לא חושבת, כי הם ידונו בלעדינו, ואני חושבת שמה שהחלטנו הוא חשוב פה, אני לא רוצה לוותר עליו.

ציפי רון:

אני חושבת משלא הוגש תיק תיעוד מלא, אנחנו,

צפי שלף:

בכלל זה מוכן,

ציפי רון:

במקום כזה, במקום כזה בייחוד שזה אדריכל שימור יתכבד אדוני, ולא יבוא אלינו בלי תיק תיעוד, זה הכול.

צפי שלף:

ובכלל מה שאת אומרת זה נכון, ויותר מכך, אבל במקרה הספציפי הזה,

שרון דינור:

מה שימלא, זה שאם ההמלצה שלנו לא תהיה לפני, לא תכנון עיר, ולא המחוזית, יקבלו את מה שיש, כמו שזה, תודה רבה למכתב שלך, ניצחת בקרב, ניצחת בזה?

ציפי רון:

לא ניצחתי בכלום, אני מפסידה בכל הדרך.

שרון דינור:

זה מה שאמרנו,

ציפי רון:

אני מפסידה בכל הדרך, גם עם ההחלטות האלה, גם עם ההחלטות האלה, אני מפסידה, כי אני לא יודעת בדיוק מה הוא עושה, ומה, ומה הוא עושה לסביבה שלו. אני מפסידה בכל מקרה. אז זה בסדר.

לורה ורטון:

לא, השאלה היא אם נוכל להשפיע,

ציפי רון:

(לא ברור) יד ימין עם יד שמאל.

לורה ורטון:

לא, השאלה היא אם נוכל להשפיע אפילו במעט במקרה הזה, ולא, לא נלך ברושם,

יוחנן וייצמן:

לא נוכל, זה לא יהיה, זה גם לא צודק, והמערכות לא יסכימו לעבוד איתנו בצורה הזאת, יגידו לנו תעשו קודם את הדחייה.

חיים כהן:

מה? מה החלטה לגבי התיק הזה.

יוחנן וייצמן:

התיק האחרון, אני עם ההמלצה של הצוות המקצועי, בסדר?

חיים כהן:

אוקי,

יוחנן וייצמן:

הדבר היחיד שאני כן הייתי מנסה אולי לשקול איתך, האם אנחנו צודקים בגישה שלכם,

שרון דינור:

מה? מה?

יוחנן וייצמן:

האם אנחנו צודקים בגישה של השלוש והשתיים, אנחנו צודקים, אני,

חיים כהן:

אני חושב שכדאי שתאחר כל פעם,

יוחנן וייצמן:

מה?

חיים כהן:

כדאי שתאחר כל פעם.

יוחנן וייצמן:

מאה אחוז.

חיים כהן:

ככה אתה תבוא יותר רגוע יותר מזה,

יוחנן וייצמן:

אני באתי, הם טענו שאני באתי לא רגוע,

שרון דינור:

בוא נסתכל ביחד.

צפי שלף:

רגע, יש רשימות.

לורה ורטון:

לא, לא הבנתי על איזה,

ציפי רון:

יש רשימת שימור,

יוחנן וייצמן:

לא, יש עמק רפאים ויש רשימה.

צפי שלף:

כן, עמק רפאים (לא ברור).

שרון דינור:

תראו, בוא נסתכל רגע, מה אושר,

יוחנן וייצמן:

בסדר, את בטוחה שצדקת.

שרון דינור:

רגע, בוא נסתכל רגע, אתה אמרת לי להסתכל על השני, אני מסתכלת על השני, אוקי. סיבוב הנה.

לורה ורטון:

רגע, אז אנחנו חזרנו לעמק רפאים? לא, לא הבנתי מה, איפה אנחנו?

ציפי רון:

חזרנו.

יוחנן וייצמן:

אנחנו עדיין בתוכנית שלו.

לורה ורטון:

של נבון?

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

תראה איזה עומק של נסיגה הם לקחו פה, זה לא, זה במבט,

יוחנן וייצמן:

על חצי חצר, אבל החצי חצר, הם לא לקחו.

שרון דינור:

הם לקחו נסיגה ועשו את השלוש על הצד הזה, אז אני, אני מרגישה שכאילו עשינו משהו לא נכון. שלוש כלפי הפנים, ניסינו להתאים את עצמנו לתוכנית שהוגשה.

ציפי רון:

אנחנו דנים בנכון?

יוחנן וייצמן:

כן, עדיין בנכון,

חיים כהן:

בסדר,

שרון דינור:

גמרנו עם נכון, אני סוגרת את נכון, עברנו ל - ,

יוחנן וייצמן:

לעמק רפאים שלום.

שרון דינור:

אוקי,

חיים כהן:

שאושר.

שרון דינור:

עמק רפאים התחלתי לסביר לכם מקודם, הראיתי לכם את ההדמיה יפה.

חיים כהן:

כן, הוא ממש.

שרון דינור:

זאתי, ואמרתי שהבעיה הייתה בחלק הפנימי, בואו נסתכל עליו.

חיים כהן:

למה (לא ברור), מה?

יוחנן וייצמן:

לא, היא לא הציגה לנו, אני לא זוכר איפה הוא היה, קיבלנו החלטה.

שרון דינור:

התחלתי להראות לכם, שרטטתי לכם, אז חזרנו.

יוחנן וייצמן:

נכון,

צפי שלף:

61.

שרון דינור:

בסדר, בוא נלך ל – 60, כן, הנה הוא שמר לי את הסימון אוקי, הוא הציע את זה, ומה שאנחנו אמרנו לו, קח את ה – , תיקח את הממ"דים, תכניס אותם פה, והוא אמר – מה? אישרו לי את זה עם תכנון עיר, אתם משנים לי את הזה, אמרת טוב.

יוחנן וייצמן:

כן, כן,

שרון דינור:

ישבתי עם, עם אמי ארבל, אמי פתח מולי את החוות דעת שהם כתבו, וראיתי שגם הם התייחסו לזה, שיזיו את הממ"דים, מהקווי אפס שלו. אז אמרתי לו – תקשיב, הממ"ד פה, אם הוא ייכנס יותר פנימה, יידחף פנימה יותר, אז זה יפרק את המסה, כי אנחנו בעיר גנים, אז לפחות תהיה עוד גינה שנכנסת פה לפחות אולי ויזואלית זה יעשה איזה שהיא הפרדה,

לורה ורטון:

כן,

שרון דינור:

אז הוא אמר בואי, בואי נציע כזה דבר, אז זה מה שרציתי לתקן, אני לא כתבתי את זה עדיין פה, כי זה, העתקתי פה, אבל, ככה, למיקום גוש ממ"דים, בצמידות לחזית הצד דרום מזרחית של המזרח.

אז זה בעצם מה שזה אומר, יש להציע חלופה למיקום גוש עמודת הממ"דים בצמידות לחזית, הצד דרום מזרחית של המגרש.

לורה ורטון:

כלומר שלא יהיו,

שרון דינור:

כלומר,

לורה ורטון:

שלא יבלטו איפה. זה טוב, וליצור נסיגה.

שרון דינור:

אוקי, וליצור נסיגה, ליצור נסיגה.

(מדברים ביחד ברקע)

יוחנן וייצמן:

אני (לא ברור) משוגע.

חיים כהן:

אני לא רוצה להגיד לך, אני מכבד את עצמי, אני לא רוצה משוגעים בוועדה, מה?

יוחנן וייצמן:

לא,

חיים כהן:

מה זה? זה (לא ברור).

צפי שלף:

לא, זה מזרחי, זה מזרחי, פה מערבי.

חיים כהן:

אתה יודע מה? ביום שהוא פה, אתה תצא החוצה, אני אהיה יושב ראש ואני אומר לו - החוצה, מה.

יוחנן וייצמן:

אם הוא לא יושב בשקט, אפשר להוציא אותו.

צפי שלף:

הוא לא יושב בשקט.

חיים כהן:

הוא לא (לא ברור) מלכתחילה.

עו"ד דני ליבמן:

חיים לא רוצה,

יוחנן וייצמן:

מה?

חיים כהן:

אני מודיע לך, הוא לא יהיה פה,

יוחנן וייצמן:

חוקית, אנחנו במצוקה.

עו"ד דני ליבמן:

לא, אתה לא במצוקה,

חיים כהן:

לא מעניין אותי.

עו"ד דני ליבמן:

אתה היושב ראש,

לורה ורטון:

אני חושבת,

עו"ד דני ליבמן:

מאפשר לך להחליט,

לורה ורטון:

ולהגיד הוא יכול להיכנס לשבת, כל עוד שהוא מתחייב לא לדבר, וברגע שהוא פותח את הפה, אנחנו,

יוחנן וייצמן:

להוציא אותו ושלוש.

חיים כהן:

אני, אם הוא יהיה פה, אני אומר מפורש, אני מבקש מהחברים שהוא לא יהיה פה, אנחנו צריכים לכבד את השולחן, לא יכול להיות שבן אדם כזה, אנחנו ניתן לו פורום לשבת בשולחן כזה, לא יכול להיות, לא יכול להיות, מה זה הדבר הזה? מה זה?

יוחנן וייצמן:

אבל אנחנו לא יכולים חוקית.

לורה ורטון:

שאמרנו,

יוחנן וייצמן:

לא בשולחן, הוא לא צריך בשולחן.

חיים כהן:

הוא יושב פה בשולחן.

יוחנן וייצמן:

בשולחן הוא לא צריך לשבת.

חיים כהן:

מה זה? והוא עוד אומר הערות לפרוטוקול, מי הוא? מה הוא?

יוחנן וייצמן:

בשולחן לא,

חיים כהן:

מה זה בשולחן?

עו"ד דני ליבמן:

זה מה ש - ,

יוחנן וייצמן:

דיונים פתוחים.

חיים כהן:

מה זה? שיתכבד בבקשה, שיתחבר בבקשה לא יודע לאיפה, ושיראה את הפרוטוקול אחר כך אני לא רוצה אותו פה.

יוחנן וייצמן:

אבל בוא תבין, אנחנו מקום חוקי.

חיים כהן:

זה לא נכון. אני סמכותי, לבקש שהוא לא יהיה. זהו.

לורה ורטון:

דני, דני,

חיים כהן:

אתה יודע מה?

עו"ד דני ליבמן:

כן,

חיים כהן:

אני אוציא אותו.

לורה ורטון:

רגע, בוא נשמע,

חיים כהן:

ושאם הוא רוצה ללכת לתבוע אותי בחוץ, אני אתמודד איתו.

לורה ורטון:

בוא נשמע,

חיים כהן:

זהו.

לורה ורטון:

מהיועץ משפטי, להגיד לו שאסור לו?

חיים כהן:

זה תלוי ביושב ראש, אם היושב ראש לא רוצה אותו, נגמר הסיפור, זהו.

עו"ד דני ליבמן:

היושב ראש יכול להחליט מי,

חיים כהן:

מי משתתף, ומי לא, ברור.

עו"ד דני ליבמן:

אם זה משודר באינטרנט, שיראה את זה באינטרנט,

חיים כהן:

וחוץ מזה הוא מקדם עמותה,

עו"ד דני ליבמן:

ולא באולם.

חיים כהן:

נכון, מה השאלה בכלל? הוא יכול לשמוע את ההקלטות, הוא יכול לשמוע את הדיונים, אם יש לו הערות, שיגיש את זה בכתב. אני לא חייב לשבת עם בן אדם כזה. ואני מדבר איתך בשיא הרצינות, וזה לא כבוד,

יוחנן וייצמן:

זה לא כבוד, אבל אין לי דרך.

חיים כהן:

זה לא מוסיף לך כבוד להגיד, שהוא יבוא ויגיד, שאתה אישרת אותו.

יוחנן וייצמן:

אין לי, מה אני יכול לעשות?

חיים כהן:

מה אתה יכול? אל תאשר אותו, מה זאת אומרת? אל תאשר אתם רואים, מה זאת אומרת מה אתה יכול לעשות?

יוחנן וייצמן:

לפחות כשאתה אומר לי החברים שלך, נהיה לי רע,

חיים כהן:

לא,

יוחנן וייצמן:

בסוף שאתה מדבר עליו, הרגעת אותי,

חיים כהן:

כן, באמת, קצת לכבד.

יוחנן וייצמן:

יללה בוא נסיים, נו.

שרון דינור:

לא, אני אומרת יש לנו, לי ולך ישיבה, רצית אחרי הוועדת שימור, אם אפשר לדחות אותה ליום ראשון, או משהו,

יוחנן וייצמן:

לא, אני, זה היה אי – הבנה, אני רציתי את זה ביום חמישי שעבר, לא היום בכלל לפני שהוצאת את הסדר יום של היום.

ציפי רון:

מיד אחרי שבועות, אני רוצה פגישה, זה מה שאמרתי לה אז,

יוחנן וייצמן:

בסדר, שלום, בוא נתקדם.

שרון דינור:

טוב, לגבי, אני רק נסיים את עמק רפאים, עמק רפאים, הסעיף החשוב, הוא שאמרתי לפרק את רציפות קו האפס כלפי,

לורה ורטון:

כן,

שרון דינור:

לדחוף את הממ"דים פנימה, אוקי, כדי זה, זה מה שראיתי שגם תכנון עיר מבקשים. את שאר הסעיפים שהוא ביקש אני הקלתי בהם, הורדתי את הבקשות שלנו, ב – 2 ו – 3, וגם הוא ביקש, הוא אמר 6 עצים, בואי נעשה את זה בתיאום, אמרתי בסדר, אין בעיה, נעשה בתיאום, נדאג לבקש את העצים. זהו, הדבר היחיד, שנשאר לנו כרגע זה הרשימת שימור,

לורה ורטון:

רגע, סליחה, מה לגבי 7 הגדרות?

שרון דינור:

לא היה איתם שום דבר,

לורה ורטון:

הוא הסכים?

שרון דינור:

כן,

ציפי רון:

ואני ביקשתי גם להוריד את העניין של חיפוי מוצע, למערכת גוונים, בנייה באבן, ולהוריד את הסורגים.

שרון דינור:

אני חושבת,

ציפי רון:

להוריד את הסורגי זכוכית,

שרון דינור:

אוקי,

ציפי רון:

להוריד את הסורגי זכוכית, וכל מיני חומרים שהוא רוצה להכניס לבניין.

שרון דינור:

מעקות בזכוכית,

ציפי רון:

גם סעיף 5,

שרון דינור:

אני חושבת, אני חושבת ברשותכם ש - , אני חושבת שאם החיפוי פה יהיה, כאן, אם הוא יהיה בצבע אחר רגיל, סתם אני אומרת בטון חשוף, זה יכול להיות משהו מאוד יפה מאוד מאוד יפה, וגם משתלב יפה עם האבן,

ציפי רון:

אנחנו מדברים על מקום רגיש, ואני חושבת שצריך לשמור על, על המסורת באזור הזה.

שרון דינור:

בגלל זה ניסינו להיצמד לגוונים שלהם, אבל אני לא חושבת,

ציפי רון:

זאת שכונה, זאת שכונה חשובה מאוד לשימור, רחוב חשוב מאוד, אני לא רוצה שם משחקים, משחקים (לא ברור).

שרון דינור:

חברי הוועדה, אני לא אלחם על זה כאילו,

ציפי רון:

לא מתאים לדעתי. אנשים שם באים לפה, לא רוצים לראות תל – אביב, לא רוצים לראות פה את תל – אביב, לא רוצים חיפוי בעץ, ולא רוצים חיפוי (לא ברור).

שרון דינור:

אומרת ציפי, בלי חיפוי,

ציפי רון:

מה?

שרון דינור:

שהכול יהיה אבן, בלי חיפוי.

ציפי רון:

נכון, אבן, ולא מעקות זכוכיות, לא באים לראות פה,

צפי שלף:

היא רשמה, היא רשמה את המעקות.

שרון דינור:

את הזכוכית רשמתי, אבל השאלה עם החיפוי, אם החיפוי יהיה בגוון אחר, למה? אם זה עדיין מפריע?

ציפי רון:

מאיזה חומר החיפוי?

שרון דינור:

רוב עדיין פה, גם בהוראות של מתאר 62, וגם בהוראות תוכנית אב, אני לא יודעת שכתוב שמאה אחוז חייב להיות בחומר.

ציפי רון:

מאיזה חומר, מאיזה חומר,

שרון דינור:

כן,

ציפי רון:

מאיזה חומר?

שרון דינור:

אני לא יודעת, הוא יכול להציע כל מיני דברים,

ציפי רון:

אז יש דברים שלא, אני מתנגדת שתהיה פה יוזמה אדריכלית, לעשות חיפוי, אני לא יודעת מה,

שרון דינור:

HPL, אפור, דמוי בטון.

ציפי רון:

תבואי, אני אעשה לך סיור בתל – אביב, אז תביני ממה צריכה לחרוד ולחשוש.

עו"ד דני ליבמן:

יש שבוע הבא סיור.

ציפי רון:

תבואי, סיור קצר. אני אשלח אותך לראות כמה?

לורה ורטון:

מה את מציעה לכתוב בסעיף?

שרון דינור:

אני כותבת מה שכתבתי, לקבל אישור לצבעים, אין לי בעיה,

לורה ורטון:

מה?

שרון דינור:

יש לקבל אישור לפרט חיפוי מוצע קשיח, ומערכת הגוונים המוצעת.

לורה ורטון:

זה נראה לי בסדר.

ציפי רון:

אני, אני חושבת,

שרון דינור:

כי תשמעו יש, אני חושבת שהדבר הזה, אם הוא יהיה בצבע אחר,

לורה ורטון:

כתוב לקבל אישור, כן?

שרון דינור:

כן, לא מהוועדת שימור, זה מהמחלקה לשימור.

חיים כהן:

אני חושב שהקדשת יותר מידי לתוכנית הזאת,

ציפי רון:

אני לא יודעת באיזה חיפוי מדובר.

צפי שלף:

כן,

ציפי רון:

מאיזה חומר.

חיים כהן:

די חלאס.

שרון דינור:

HPL נגיד,

חיים כהן:

את לא ממהרת? או שאת רוצה הפגישה (לא ברור).

שרון דינור:

וואי אני צריכה,

חיים כהן:

אני רואה שאת רוצה את הפגישה בכל מקרה,

שרון דינור:

מה מחכה שלי.

חיים כהן:

בוא נסיים.

יוחנן וייצמן:

בוא נסיים פה.

ציפי רון:

אני, אני רוצה עוד פעם להגיד, חברים,

שרון דינור:

אז תחליטו, סליחה, חברים,

יוחנן וייצמן:

מה שאת רוצה שאנחנו,

ציפי רון:

רגע, רגע, אני רוצה להגיד משפט אחד ברשותכם,

יוחנן וייצמן:

כן,

ציפי רון:

משפט אחד.

שרון דינור:

כן,

ציפי רון:

אני לא יודעת כמה זמן אני אהיה בוועדה הזאת, אין לי מושג, אני לא רוצה אבל אפילו אם זה הפגישה האחרונה לפני אחרונה שלי, שאנחנו נקבל פה החלטה, שאפשר יהיה להסיק ממנה, שאפשר לבנות בעיר, פה בכל מיני חומרים, כל מיני חומרי חיפוי, לא כתוב מזה, מעץ, ממתכת, מ - , אני לא יודעת מה,

לורה ורטון:

מאלומיניום.

ציפי רון:

מאלומיניום, צבוע ככה, צבוע ככה, לא. ירושלים בנויה באבן, כל עוד לא הוחלט אחרת, ולא היה דיון בעניין הזה. אני רואה מה קורה בערים אחרות בארץ, ואני נחרדת, אני לא רואה שזה יגיע לירושלים ובייחוד לא באזור כמו עמק רפאים,

חיים כהן:

יופי, אוקי, סיימנו?

שרון דינור:

כן, כי יש לנו את הרשימת שימור,

יוחנן וייצמן:

בוא נשאיר את זה לפעם אחרת, בסדר?

חיים כהן:

הנה.

שרון דינור:

למה?

חיים כהן:

כי את ממהרת.

שרון דינור:

לא, לא, אם יש לכם, אני מוכנה מהזמן שלי, יש לכם הערות על זה?

יוחנן וייצמן:

בוועדה הבאה. בסדר?

אסנת יעקובוב:

אפשר להריץ את זה תוך 10 דקות לסיים.

יוחנן וייצמן:

לא,

עו"ד דני ליבמן:

ניתן לזה רבע שעה, ונראה מה קורה.

יוחנן וייצמן:

לא, אני רוצה לצאת לשם גם, דיברתי עם חיים, בואו.

חיים כהן:

תעביר את זה לוועדה הבאה, נו.

יוחנן וייצמן:

בסדר. וועדה הבאה,

שרון דינור:

אוקי,

חיים כהן:

זהו? סיימנו?

יוחנן וייצמן:

סיימנו.

שרון דינור:

תם הטקס.

יוחנן וייצמן:

את צריכה לחתום על ההחלטות.

ציפי רון:

כל הזמן, מה עם הרשימה?

לורה ורטון:

זה מה שאמרו.

יוחנן וייצמן:

זה ירד לוועדה הבאה.

לורה ורטון:

שזה יהיה בפעם הבאה.

עו"ד דני ליבמן:

יהיה לך סיבה לבוא.

יוחנן וייצמן:

כן, אתה יכול לכבות, לנתק הקלטה.

סיום הדיון